

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagstiftning om accisbeskattningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagstiftningen om accisbeskattning revideras i sin helhet med anledning av Finlands eventuella medlemskap i den Europeiska unionen (EU).

I handeln mellan Europeiska gemenskapens (EG) medlemsländer har beskattnings- och övervakningsåtgärder vid gränsen slopats. Vid handel inom den inre marknaden tillämpas gemensamma bestämmelser gällande förfaringssättet vid accisbeskattning. För beskattning har det utarbetats ett eget övervakningssystem.

Till EG:s gemensamma accissystem hör tobaksprodukter, alkohol och alkoholdrycker, samt mineraloljor. För dessa produkter har bestämts gemensamma skattegrunder och minimiaccisbelopp. I propositionen föreslås att beskattning av de produkter som omfattas av acciser som skall harmoniseras med anledning av EG-anpassningen, samt de förfaringssätt som är beroende av den inre marknaden träder i kraft.

Dessutom föreslås att förutom de acciser som hör till EG:s gemensamma accissystem skall uppbäras nationella acciser, huvudsakligen av statsekonomiska och miljögrundande skäl. För sötsaker och läskedrycker föreslås en ny gemensam accislag. För accis på stenkol, fräs- och stycketorv, naturgas, elkraft och tallolja föreslås en lag om accis på vissa energikällor. Dessutom föreslås att för cigarett-papper, för dryckers engångsförpackning samt för vissa oljeprodukter uppbärs nationell accis. Det föreslås att försörjningsberedskapsavgift skall omfattas av lagen om accis på flytande bränslen.

Det föreslås att accis på ätbara fetter, socker-

accis, samt fett- och proteinaccis på foder slopas.

Produkter som hör till den accisgrupp som förenhetligats motsvarar till största delen de produkter som för närvarande är accispliktiga i Finland. De nämnda accispliktiga produkternas accisbelopp överstiger även de minimiskattebelopp som är reglerade i EG, förutom vad gäller tobak, vars accis föreslås att höjas en aning.

I och med övergången till den inre marknadens skattesystem, samt slopande av de tidigare nämnda acciserna minskar statens skatteinkomster. Av statsekonomiska skäl har man för avsikt att särskilt höja accis på bränsle.

Primärproduktavdraget för torv föreslås bli ersatt genom att tillsvidare avlägsna torvens koldioxidskattekomponent från ingången av 1995. Koldioxidskatt skall i fortsättningen börja uppbäras i samma mån som motsvarande accis på stenkol höjs, dock så att torvens koldioxidkomponent skall vara högst 30 procent av motsvarande skatt på stenkol. Det föreslås att importprisavdraget för naturgas ersätts genom att under tre år nedsätta accisen på naturgas med 50 procent.

Särskilt stadgande föreslås beträffande Ålands ställning i skattehänseende.

Propositionen hänför sig till statens budget för 1995 och kommer att behandlas i samband med den. De föreslagna lagarna hänför sig till Finlands medlemskap i EU och avses träda i kraft samtidigt som medlemskapet förutom de lagar om accis på ätbara fetter, sockeraccis, samt fett- och proteinaccis på foder som slopas den 1 december 1994 om Finland blir medlem i EU.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
PROPOSITIONS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1	2 kap. Accisskyldighet	39
ALLMÄN MOTIVERING	3	3 kap. Tidpunkten för påförande av accis och beskattningsbara belopp	40
1. Lagstiftning och nuläget	3	4 kap. Accisfrihet	41
2. Accisbeskattningen i EG	8	5 kap. Deklarationsskyldighet för accis	43
2.1. Accisbeskattningssystemet	8	6 kap. Fastställande av accis	43
2.2. Harmoniserade acciser i EG	13	7 kap. Betalning och debitering av accis	44
2.2.1. Tobaksaccis	13	8 kap. Omhändertagande av accispliktiga produkter	44
2.2.2. Accis på alkohol och alkoholdrycker	14	9 kap. Förhandsbesked	44
2.2.3. Bränsleaccis	17	10 kap. Ändringsökande	44
2.3. Nationella acciser i EG:s medlemsländer	19	11 kap. Lättnader	44
2.3.1. Danmark	19	12 kap. Överföring av produkter	45
2.3.2. Belgien	19	13 kap. Återbäring av accis	46
3. Undantag som Finland fått i anslutningsavtalet	20	14 kap. Bokföringsskyldighet	47
4. Undantag som gäller landskapet Åland	20	15 kap. Granskning och skyldighet att lämna uppgifter	47
5. Propositionens mål och centrala förslag	21	16 kap. Tystnadsplikt	47
5.1. Lag om påförande av accis	21	17 kap. Straffstadganden	47
5.2. Lag om tobaksaccis	23	18 kap. Särskilda stadganden	47
5.3. Lag om accis på alkohol och alkoholdrycker	25	19 kap. Ikraftträdande och övergångsstadganden	47
5.4. Lag om accis på flytande bränslen	26	1.2. Lag om tobaksaccis	48
5.5. Lag om accis på vissa energikällor	28	1.3. Lag om accis på alkohol- och alkoholdrycker	50
5.6. Ändringar i bränsleaccisbeloppen 1995	29	1.4. Lag om accis på flytande bränslen	53
5.7. Nationella accislagar	31	1.5. Lag om accis på vissa energikällor	56
5.7.1. Lag om sötsaks- och läskedrycksaccis	31	1.6. Lag om sötsaks- och läskedrycksaccis	58
5.7.2. Lag om ändring av lagen om oljeavfallsavgift	32	1.7. Lag om ändring av lagen om oljeavfallsavgift	60
5.7.3. Lag om upphävande av vissa accislagar	32	2. Ikraftträdande	61
6. Propositionens verkningar	33	LAGFÖRSLAGEN	62
6.1. Ekonomiska verkningar	33	1. Lag om påförande av accis	62
6.2. Verkningar i fråga om administration och personal	34	2. Lag om tobaksaccis	74
7. Ärendets beredning	35	3. Lag om accis på alkohol och alkoholdrycker	78
8. Andra omständigheter som inverkar på propositionen	36	4. Lag om accis på flytande bränslen	81
8.1. Samband med internationella avtal och förpliktelser	36	5. Lag om accis på vissa energikällor	85
8.2. Samband med andra propositioner	36	6. Lag om sötsaks- och läskedrycksaccis	89
DETALJMOTIVERING	36	7. Lag om ändring av lagen om oljeavfallsavgift	94
1. Motivering till lagförslagen	36	8. Lag om upphävande av vissa lagar om accis	95
1.1. Lag om påförande av accis	36	BILAGA	96
1 kap. Allmänna stadganden	36	Parallelltext	96
		7. Lag om ändring av lagen om oljeavfallsavgift	96

ALLMÄN MOTIVERING

1. Lagstiftning och nuläget

Acciser som för närvarande uppbärs i Finland kan enligt deras målsättning uppdelas i fiskala, jordbrukspolitiska och miljöpolitiska acciser. Utöver nämnda målsättning så hänför sig till acciser ofta även andra målsättningar. Som fiskala acciser anses tobaks-, alkoholdrycks-, sötsaks- och läskedrycksaccis, samt grundaccis på bränsle. Acciser som gäller jordbruket är accis på livsmedelsprodukter, accis på ätbara fetter, sockeraccis, samt fett- och proteinaccis på foder. Miljöpolitiska acciser är accis på bränsle, tilläggsaccis på alkohol- och läskedrycker, samt den med accis likställda oljeavfallsavgiften.

Accis uppbärs på samma grundval för såväl här i landet tillverkade som importerade produkter. De stadganden om förfaringssätt vid accisbeskattning som gäller inhemsk tillverkning ingår i lagen om påförande av accis (558/74) som trädde i kraft den 1 oktober 1974.

Lagen om påförande av accis tillämpas vid fastställande av acciser som skall betalas för inhemskt tillverkade tobaksprodukter, alkoholdrycker, bränsle, sötsaker, livsmedelsprodukter, ätbara fetter och på fett- och protein i foder, samt i tillämpliga delar vid fastställande av säkerhetsupplags- och oljeavfallsavgift, om inte annat stadgas i lagen om påförande av accis eller i lagen om säkerhetsupplags- eller oljeavfallsavgift. Grunderna för påförande av accis är särskilt stadgat i var och en av de tidigare nämnda lagarna om accis.

Fastställande av accis på importerade produkter gäller i tillämpliga delar vad som stadgas eller bestäms om tull. Accisbeskattning av importerade produkter verkställs således huvudsakligen med stöd av tullagen (573/78) och tullskattelagen (575/78).

Med accisskyldig avses i lagen om påförande av accis den som enligt stadgandena i nämnda lag är skyldig att betala accis. Om tillverkning av produkt sker för annans räkning och på dennes uppdrag, anses uppdragsgivaren som accisskyldig. Enligt de materiella accislagarna är var och en skyldig att betala accis som i förvärvssyfte tillverkar eller importerar produkter som avses i stadgandena i lagen om påförande av accis. Skyldig att betala accis är även den, till vilken inhemskt tillverkade pro-

dukter levererats, om inte dessa använts för skattefritt ändamål.

I lagen om accis på bränsle stadgas att även lagerhållaren av skattefritt bränsle är accisskyldig. Tillstånd att hålla ett sådant lager för skattefritt bränsle beviljar tullstyrelsen. Med lagerhållare avses å andra sidan den, som av tullstyrelsen beviljats rätt att hålla bränsle i lager för obeskattat bränsle. Innehavare av sådana tillstånd är företag som idkar import och handel med bränsle. Likaledes kan accisskyldig enligt lagen om skatt på alkoholdrycker vara lagerhållare av skattefritt lager.

Innan inhemsk produktion av produkter som avses i lagen om påförande av accis påbörjas skall anmälan om detta göras till distriktstullkammaren. Accisdeklaration skall avges av den accisskyldige för varje kalendermånad (skatteperiod). Accisdeklarationen skall tillställas distriktstullkammaren på tillverkningsorten senast den 18 i den kalendermånad, som följer närmast efter skatteperioden. Distriktstullkammaren bestyrker den accis som skall betalas under skatteperioden med ett accisbeslut. Accis skall betalas senast den 27 dagen i den kalendermånad som följer närmast efter skatteperioden.

Accis bestäms enligt de stadgar som är i kraft den dag då produkten bortförts från tillverkningsplatsen. Accis bestäms för de produkter som under skatteperioden bortförts från tillverkningsplatsen produktgruppsvis för enhet som ligger till grund för accisen.

Med stöd av lagen om påförande av accis kan på verkställd accisbeskattning som grundar sig på inhemsk tillverkning sökas ändring, rättas accis, verkställas beskattning enligt uppskattning eller efterbeskattning. Dessa stadganden är av ändamålsenliga och enhetliga orsaker likadana som tullagens motsvarande stadganden.

Från och med mars 1993 har man övergått till ett realtidssystem där uträkningen av accis och utskriften av accisbeslutet görs via distriktstullkammarens dataterminal i samband med lagring av accisdeklarationen. På grundval av accisuppgifterna uppgörs även i centraldatamaskinen ett statistikregister över inhemsk accis. Från detta datasystem är det möjligt att erhålla olika slags statistikrapporter som baserar sig på accis och distrikt eller helhetsrapporter.

Dessutom stadgas i lagen och förordningen om påförande av accis (729/74) om skatteförhöjning, felavgift, om debitering av obetald accis och påförande av skattetillägg, om den ränta som beräknas på accis som skall återbäras eller återkrävas, om förhandsbesked, den accisskyldiges bokföringsskyldighet, myndighetens tystnadsplikt, samt regler angående skattelättnad.

Bestämmandet, debiteringen och uppbörden av accis ombesörjs av tullverket.

Tobaksaccis

Lagen om tobaksaccis (875/79) har trätt i kraft den 1 januari 1980. Vid sidan av den fiskala målsättningen är syftet med tobaksaccisen att främja de mål, varom stadgas i lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning (693/76).

Med tobaksprodukter avses bearbetad tobak hänförlig till tulltariffens positioner 24.02 och 24.03, samt cigarettpapper i minutförsäljningsform hänförlig till position 48.13. I tobaksaccis uppbärs grundaccis och tilläggsaccis. Grundaccis på snus och tuggtobak är 20 procent, på cigarrer och piptobak 30 procent och för övriga tobaksprodukter 40 procent av produktens minutförsäljningspris. Om tilläggsaccisen är i lagen om tobaksaccis stadgat produktgruppsvis endast maximibeloppen per enhet, så att tobaksprodukternas accis vid behov kan ändras av statsekonomiska eller andra skäl. Tilläggsaccisens maximibelopp är enligt den nuvarande lagen för cigarettor och cigarrcigarettor 160 mk/1000 st, andra cigarrer 500 mk/1000 st, pip- och cigarettobak, snus och tuggtobak 95 mk/kg, samt cigarettpapper, tillskuret i minutförsäljningsform 15 mk/1000 cigarettor eller pappret för motsvarande antal.

Statsrådet äger rätt att bestämma om tilläggsaccisens storlek inom ramen för det i lagen stadgade maximibeloppet. Tilläggsaccisen kan enligt lagen fastställas i procent av produktens minutförsäljningspris och graderas i enlighet med klassificeringen i 6 § lagen om åtgärder för inskränkning av tobaksrökning. I statsrådets beslut (526/92 ändring 283/94) om erläggandet av tilläggsaccis på tobaksprodukter stadgas även om en minimiaccis per enhet, vars mening är att förhindra användning av minutförsäljningspriset som en konkurrensfaktor.

Alla tobaksprodukter för kommersiell för-

säljning skall förses med pris- eller kontrolletiketter. Tillverkaren skall förse tobaksprodukter som tillverkats för försäljning i hemlandet med prisetiketter som fästs på detaljhandelsförpackningarna innan de bortförs från tillverkningsplatsen. På prisetiketten skall antecknas innehålls art och mängd, namnet på tillverkaren eller den som låtit tillverka produkten, samt detaljhandelspriset. Importör skall innan förtullningen slutförs förse tobaksprodukter som förts in i landet för kommersiell försäljning, med prisetiketter som fästs på detaljhandelsförpackningarna, och på vilka detaljhandelspriset antecknats. Andra än för kommersiell försäljning ämnade tobaksprodukter skall tullmyndigheten förse med kontrolletiketter, med undantag av hemkomstgåvor och sedvanliga gåvor.

För tobaksprodukter får inte uppbäras ett högre pris än det för vilket tobaksaccis har erlagts. Nämda begränsning gäller inte tobaksprodukter som inköpts på tullauktion. Dessutom får det på prisetiketten antecknade detaljhandelspriset höjas vid försäljning med ett skäligt belopp, vid försäljning av tobaksprodukter i samband med servering i hårbärings- eller förplägnadsrörelse.

Accisfria är i landet tillverkade tobaksprodukter som utförs ur landet eller överförs till friområde, tullager eller skattefri butik, eller överlåtes för ändamål som avses i 16 § 1 punkten (1386/92) tullskattelagen. Accisfria är dessutom till landet införda tobaksprodukter, om de vid införseln är tullfria med stöd av annan författning än lagen om tulltariff (660/87) eller av annat avtal än internationellt avtal om tullar. Accisfria är även tobaksprodukter som överlåts till myndighet som prov, samt tobaksprodukter som används för tillverkning av produkter som avses i lagen om tobaksaccis.

Skatt på alkoholdrycker

Lagen om skatt på alkoholdrycker (532/94) har trätt i kraft den 1 juli 1994. Vid stiftande av lagen om skatt på alkoholdrycker har beaktats verkningarna av konkurrens- och monopolbestämmelserna enligt Europeiska ekonomiska samarbetsområdets avtal (EES-avtalet), samt till en märkbar del alkoholbeskattningsstrukturen och de beskattningsåtgärder som tillämpas inom EG.

Med alkoholdryck avses i alkohollagen

(459/68) nämnda alkoholdrycker som innehåller mera än 2,8 volymprocent etylalkohol. Alkoholdryckerna är skattemässigt uppdelade i öl, vin och andra alkoholdrycker. Skatten uppbärs som grundskatt och tilläggsskatt. Ölens grundskatt är 1,70 mark för varje centiliter etylalkohol som en liter innehåller. Ölens grundskatt kan sänkas med 20 procent om ölen är tillverkad i ett företag, vars årsproduktion är högst 1 miljon liter. Vinerna är enligt volymprocent indelade i tre skatteklasser, vilkas grundskatt är 8, 13 eller 17 mark per en liter färdig produkt. Grundskatten på övriga alkoholdrycker är 2,65 mark eller 3,00 mark per centiliter etylalkohol i en liter, beroende på om produktens alkoholhalt är högst 22 eller över 22 volymprocent. För beskattningen skall den skattskyldige för de produkter som beskattas uppges alkoholhalten i volymprocent.

Skyldig att betala tilläggsskatt för alkoholdrycker är förpackare, importör eller auktoriserad lagerhållare, när alkoholdrycker har överförts skattefritt till dennes obeskattade lager. Beloppet för tilläggsskatten är fyra mark per liter. Skatteskylldig kan befrias från tilläggsaccis om denne företer en utredning över att den ifrågavarande alkoholdryckens detaljhandelsförpackning omfattas av det återvinnings-system som har godkänts av miljöministeriet. Härvid förutsätts att miljöministeriet anser att detaljhandelsförpackningen kan fyllas på nytt. Om detaljhandelsförpackningen kan återvinnas som råmaterial, skall i tilläggsskatt betalas 1 mark per liter.

Tullstyrelsen kan på ansökan godkänna som auktoriserad lagerhållare en importör, tillverkare eller partiförsäljare som idkar regelbunden affärsverksamhet och som anses vara tillförlitlig och ansvarskännande, samt av särskilda skäl även detaljhandlare i fråga om andra alkoholdrycker än öl.

Skattefri är bl.a. försäljning av andra obeskattade alkoholdrycker än öl eller annan överlåtelse till en auktoriserad lagerhållares lager av obeskattade alkoholdrycker, all import av alkoholdrycker till en auktoriserad lagerhållares lager samt den specialförsäljning som avses i alkohollagen.

Bränsleaccis

Lagen om bränsleaccis (948/82) har trätt i kraft den 1 januari 1983. Bränsleaccis uppbärs

för tillfället för stenkol, fräsbrännertorv, blyfri och blyhaltig motorbensin och deras blandning, dieselolja, lätt och tung brännolja, naturgas samt elektrisk energi producerad med kärnkraft eller vattenkraft, och importerad elektrisk energi.

För att tygla tillväxten av energikonsumtionen och minska miljöskador förorsakade av energiproduktion och konsumtion, stadgades att av ovan nämnda bränslen lätt brännolja, tung brännolja, stenkol, naturgas och fräsbrännertorv blev på nytt bränsleaccispliktiga från början av år 1990 (1119/89), efter det att de till följd av den energiaccisreform som inträffade den 1 juli 1986, blivit endast omsättningsskattskyldiga. Samtidigt fastställdes det att det från början av år 1990 skulle uppbäras en allmän miljöskatt för fossila bränslen i form av tilläggsaccis.

Från början av 1994 ändrades den allmänna strukturen av energibeskattningen med en lag (1161/93) om ändring av lagen om accis på bränsle så att för alla primära energikällor påfördes en skatt som fastställs på basis av deras energihalt. Accisen uppbärs inte på trä, vindenergi eller avfall använt i energiproduktion. Dessutom uppbärs en accis på fossila bränslen som fastställs på basis av deras kolhalt. Accisen har indelats i kol- och energiandelar så att ca 60 procent av skattens totala avkomst inflyter på basis av kolhalten och ca 40 procent på basis av energihalten. Den accis som fastställs enligt kolhalten är 22,1 mark per koldioxidton och den skatt som fastställs enligt energihalten är 2,1 mark per megawattimme. Tilläggsaccisen har fastställts i accistabellen skilt för varje bränsle enligt deras genomsnittliga kol- och energihalt. För fräsbrännertorv uppbärs förutom skatt som grundar sig på energihalt ytterligare en accis som baserar sig på kolhalt och som är 30 procent av motsvarande skatt på stenkol. Tilläggsaccis på elkraft producerad med kärnkraft och importerad elkraft är 0,6 penni per kilowattimme och tilläggsaccis på elkraft producerad med vattenkraft är 0,2 penni per kilowattimme.

Grundaccis på bränsleaccis uppbärs för motorbensin, dieselolja, lätt och tung brännolja samt på elkraft som producerats med kärnkraft och på elkraft som införts till landet. För att öka användningen av s.k. reformulerad kvalitet av motorbensin och svavelfri dieselolja, har grundaccisen för dessa produkter graderats lindrigare än för motsvarande motorbensin och

dieselolja av grundkvalitet, eftersom ibruktagandet av reformulerade flytande bränslen ansågs vara en snabbverkande metod för att minska avgasutsläpp i vägtrafiken.

För elkraft producerad med kärnkraft uppbärs i grundaccis 1,5 per kilowattimme, varvid accis på kärnkraft är på samma nivå som då lagen om accis på elström (1558/92) var i kraft. För importerad elkraft uppbärs i grundaccis 0,7 penni per kilowattimme, varvid accisen på importerad elkraft motsvarar den genomsnittliga skattepålagan av inhemsk elkraft.

Skyldig att betala bränsleaccis är bland annat den som producerar bränsle, den som importerar bränsle och lagerhållare. Tullstyrelsen kan på ansökan bevilja tillstånd att upprätthålla ett lager av obeskattat bränsle. Accisen påförs den som producerar bränsle i landet och lagerhållare på basis av de mängder, som enligt den accisskyldiges bokföring under skatteperioden överlåtits till accisbelagd konsumtion. I praktiken fastställs beskattningen enligt s.k. volymliter. För fräsbrännertorvens vidkommande är accisskyldig den som använder torv som energikälla för produktion av elkraft och fjärrvärme och i industriell produktionsverksamhet.

Befriad från accis är bland annat försäljning, annan överlåtelse eller import av bränsle till lagerhållares lager eller till statens säkerhetsupplag. Med tanke på industrins skattebörda har de väsentligaste befrielsegrunderna stadgats på bränslen som används som råämne eller hjälpprodukt i industriell produktion eller omedelbart i första användningen vid varutillverkningen.

Säkerhetsupplagsavgift

För finansiering av utgifter som åsamkas staten vid utvecklande och tryggnad av säkerhetsupplagring och av annan försörjningsberedskap skall det betalas en säkerhetsupplagsavgift för produkter som nämns i den avgiftstabell som bifogats lagen om säkerhetsupplagsavgift (1105/83). Lagen trädde i kraft den 1 juli 1984. Lagen syftar till att de utgifter som åsamkas staten vid upprätthållandet av den säkerhetsupplagring och annan försörjningsberedskap som bestäms i lagen om säkerhetsupplagsavgift skulle i första hand överföras till att betalas av den som använder produkterna. Intäkten av säkerhetsupplagsavgiften styrs till

försörjningsberedskapsfonden förvaltat av Försörjningsberedskapscentralen som bildar en fond utanför statsbudgeten. Försörjningsberedskapscentralen som lyder under handels- och industriministeriet svarar enligt lagen om försörjningsberedskap (1390/92) bland annat för förvaltningen av statens säkerhetsupplagring samt för tryggnaden av försörjningsberedskapen.

Skyldiga att betala säkerhetsupplagsavgift är importör, producent, i lagen om bränsleaccis avsedd lagerhållare samt den, till vilken produkter överlåtits från statens säkerhetsupplag. Om fastställande av betalning, debitering och uppbäring av denna avgift, angående deklara-tionsplikt och i övrigt iaktas i tillämpliga delar vad som har stadgats eller bestämts i lagen om bränsleaccis och med stöd därav. Förutom säkerhetsupplagsavgift som uppbärs för flytande bränslen uppbärs ytterligare en avgift för koks och halvkoks, kaliumklorid, syntetiskt gummi, toluen, syntetiska fiber, kiseljärn, manganjärn, för vissa andra ferroblandningar, förtennad plåt och bleck samt grafitelektoder. Avgiftsbeloppet för sistnämnda produkter är 3 procent på förtullningsvärdet eller mervärdes-skattegrunden.

Befriade från säkerhetsupplagsavgift är bland annat användningen av produkter under vissa förutsättningar vid tillverkningen av exportvaror eller annan behandling samt då varorna levereras för lagring med stöd av avtalet som slutits på basis av lagen om säkerhetsupplag (970/82) eller till ett sådant företag som har förpliktat sig att lagra ifrå-gavarande vara i tillräcklig mängd på basis av avtalet som slutits med stöd av lagen om säkerhetsupplag. Likaledes är befriade från säkerhetsupplagsavgift försäljning av produkter eller annan överlåtelse till statens säkerhetsupplager och försäljning av produkter, annan överlåtelse eller import till lager av obeskattat bränsle eller statens säkerhetsupplag samt import av bränsle till ett enskilt tullager.

Sötsaksaccis

Den gällande lagen om sötsaksaccis (867/79) trädde i kraft den 1 januari 1980. Med sötsaker avses i bifogad accistabell nämnda produkter. Enligt accistabellen hör till sötsakspiktiga produkter lakrits- och gummiarabicumtillverkningar samt karameller, drageér, tofféer, pastil-

ler, tuggummin och andra till tulltariffens position 17.04 hänförliga produkter, till tulltariffens position 18.06 hänförligt choklad och andra sötsaker innehållande kakao samt till tulltariffens position 21.06 hänförliga karameller, toffeer, pastiller, tuggummin och med dem jämförbara gummiarabicumtillverkningar, marmelad i figurer, bitar eller stänger. Beloppet på sötsaksaccis är 3,50 mark per kilo.

Läskedrycksaccis

Lagen om läskedrycksaccis (870/79) har trätt i kraft den 1 januari 1980. I läskedrycksaccis uppbärs grundaccis och tilläggsaccis. Skyldig att erlägga grundaccis är envar som i förvärvssyfte framställer eller inför läskedrycker till landet. Ålagda läskedrycksaccis är produkter som nämns i bifogad accistabell till lagen, d.v.s. produkter som sådana kan drickas, flytande produkter som lämpar sig för framställning av läskedrycker och dryckingsredienser i fast form samt öl av accisklass I. Grundaccisen är 0,27 mark per liter. Grundaccis på dryckingsredienser i fast form är 2 mark per kilo. För produkter i flytande form som används vid framställning av drycker uppbärs grundaccis på basen av den mängd dryck som utvinns ur produkterna. Fria från grundaccis är produkter framställda av vinbär, odon, tranbär, krusbär, jordgubbar, åkerbär, blåbär, hjortron, rönnbär, lingon, nypon, kråkbär, havtorn eller hallon.

Skyldiga att erlägga tilläggsaccis är den som förpackar eller importerar läskedrycker som har noggrannare definierats i lagen om läskedrycksaccis, om dryckerna finns i sådana detaljhandelsförpackningar, som inte omfattas av ett pantbaserat återtagnings- och återvinnings-system som godkänts av miljöministeriet. Tilläggsaccisen är 3 mark per liter för drycker som finns i detaljhandelsförpackningar av glas eller metall och 2 mark per liter för drycker i andra slags detaljhandelsförpackningar.

Oljeavfallsavgift

Lagen om oljeavfallsavgift (894/86) har trätt i kraft den 1 januari 1987. De medel som inflyter i oljeavfallsavgifter skall på de grunder som närmare fastställs av statsrådet användas för att täcka ytterligare utgifter för oljeavfall och insamling, transport, lagring och behandling av oljeavfall samt till understöd för an-

läggnings- och driftskostnader för regionala mottagningsplatser för oljeavfall och för att utveckla den riksomfattande problemavfallsanläggningen.

Oljeavfallsavgift skall betalas för smörjoljor och smörjmedel som hänförs till underposition 27.10.D i tulltariffen samt för de syntetiska och blandningstillverkningar som hänförs till underpositionerna 34.03.19.00 och 34.03.99.00. Oljeavfallsavgift skall även betalas för transformator- och strömbrytaroljor, skär-, rengörings- och formoljor samt hydrauloljor som hänförs till ovannämnda tullpositioner. I oljeavfallsavgift skall betalas 25 penni per kilo.

Avgiftsfria är bland annat produkter som används vid tillverkning av exportvaror, med undantag av smörjolja som används i smörjningssyfte vid tillverkningen av exportvaror.

Sockeraccis

Lagen om sockeraccis (872/79) har trätt i kraft den 1 januari 1980. Lagen hänför sig till stödjandet av sockerproduktion. Stödsystemet av den inhemska sockerproduktionen syftar till att sänka priset på råsocker som utvunnits ur sockerbeta till världsmarknadens prisnivå. Den som idkar sockerbetsproduktion betalas från statliga medel en årlig återbäring av prisnedsättning för att sänka råämnescostnaderna förorsakade av användningen av inhemska sockerbeter på världsmarknadens prisnivå. Principen i systemet är att stödet av den inhemska sockerproduktionen finansieras med sockeraccis.

I sockeraccis uppbärs 1,17 mark per kilo. Med socker avses produkter som hänförs till tulltariffens positioner 17.01 och 17.02 och sirap som hänförs till position 21.06, med undantag av laktos och sockerkulör samt tekniskt ren maltos och fruktos. Accisen omfattar således rör- och betsocker samt kemiskt ren sackaros, sirap och syntetisk honung. Särskilt befriad från accisen är socker som används vid tillverkningen av vissa specialprodukter.

Accis på ätbara fetter

Lagen om accis på ätbara fetter (879/79) har trätt i kraft den 1 januari 1980. Beskattning av ätbara fetter syftar på att sätta priset på växtolja på en nivå som motsvarar priset på

inhemskt ryps. Accisen motsvarar skillnaden mellan hemmarknadspriset och världsmarknadspriset på vegetabilisk olja som innehåller oljehaltigt frö.

Med ätbara fetter avses i en till denna lag fogad accistabell nämnda, till kapitel 15 i tulltariffen hänförliga fetter och oljor. Särskilt befriade från accis är ätbara fetter som används vid tillverkning av vissa specialprodukter.

Fett- och proteinaccis på foder

Lagen om fett- och proteinaccis på foder (1162/90) har trätt i kraft den 1 januari 1991. Ändamålet för beskattning av fett och proteinfoder är att tygla onödigt bruk av fettfoder, rätta prisrelationerna av grundfoder och proteinfoder för att befrämja användningen av grundfoder och begränsa exportbehovet av foderspannmål samt insamling av lantbruksprodukternas exportkostnader till lantbrukets hänförliga andel.

Med fett- och proteinfoder avses produkter som nämns i till lagen bifogade accistabeller och som är avsedda att användas som fodermedel som avses i 2 § 1 punkt fodermedelslagen (376/86).

2. Accisbeskattningen i EG

I EG förverkligades den inre marknaden i handeln mellan medlemsstaterna från början av 1993. Förverkligandet av den fria rörligheten för varor och service på den inre marknaden har samtidigt betytt att man avstått från gränsbevakningen mellan medlemsstaterna, samt förutsatt avskaffande av fysiska, tekniska och fiskala handelshinder. Slopandet av gränsbevakningen på den inre marknaden har å sin sida förutsatt ett förenhetligande av den indirekta beskattningen, accis- och mervärdebeskattningen. I annat fall skulle beskattningen och en kraftig fluktuation i dess nivå mellan skilda medlemsstater ha lett till snedvriden i konkurrensen. I fråga om accisbeskattningen uppnåddes dock inte samförstånd om ett förenhetligande av accismängderna. För de accisbelagda produkterna har det på grund av detta fastställts endast miniminivåer för accis som medlemsstaterna skall efterfölja.

Medlemsstaterna har möjlighet att nationellt

fastställa accisbeloppet för en produkt, om den överstiger miniminivån för accis. Varje produkt har sitt eget accisbelopp, som inte kan graderas om det inte speciellt har getts möjlighet för detta i ett direktiv eller om medlemsstaten inte fått rätt att avvika från det.

Förenhetligande av accisbeskattningen riktar sig också mot skattegrunder, samt mot hela beskattnings- och övervakningssystemet. I handeln inom gemenskapen verkställs accisbeskattningen på samma sätt som för produkter som tillverkats i hemlandet. Väsentligt är också att för produkt, som importeras från annan medlemsstat, inte får påföras högre acciser än vad motsvarande inhemska produkt har.

Förenhetligande av accisbeskattningen har förverkligats genom rådets direktiv. För en enhetlig accisbeskattning har det i direktiven fastställts målsättningar, vilka medlemsstaten skall bringa i kraft via sin nationella lagstiftning.

För att säkerställa och ytterligare utveckla funktionen, fortsätter arbetet på att harmonisera accisbeskattningen, liksom också annan indirekt beskattning, efter bildandet av den inre marknaden.

2.1. Accisbeskattningssystemet

För ett enhetligt accisbeskattningssystem har följande direktiv stiftats: rådets direktiv 92/12/EEG, utfärdat den 25 februari 1992, om ett allmänt system för accispliktiga produkter samt om innehav, rörlighet och övervakning av dessa produkter, ändrat med direktivet 92/108/EEG, utfärdat den 14 december 1992 (systemdirektivet).

I direktivet finns bestämmelser om det allmänna accisbeskattningssystemet inom handeln på den inre marknaden. Avsikten med den inre marknaden är fri rörlighet för varor, vilket gäller också för accispliktiga produkter. Med direktivet säkerställs det att accispliktiga produkter rör sig utan hinder i handeln mellan medlemsstaterna och att de beskattas på ett behörigt sätt. Direktivet innehåller bestämmelser om beskattningsförfarande, tillverkning av accispliktiga produkter, förädling, upplagring, överföring av produkter, återbäring av accis, import som utförs av privata personer samt om nationella avvikelser. För att garantera accisfordringarna är granskningar nödvändiga på tillverkningsplatser och i lager. För accisbes-

kattningen skapas ett övervakningssystem, med vilket trafiken av produkter från en medlemsstat till en annan efterföljs.

Förfaringssbestämmelser om accisbeskattningen kan tillämpas på sådana produkter som omfattas av accisbeskattning i alla länder. Eftersom bestämmelser om förenhetligande av acciser har utfärdats bara för mineraloljor, alkohol och alkoholdrycker samt tobaksprodukter, tillämpas systemet inom gemenskapen bara på dessa produkter.

Ovan nämnda produkter kan också omfattas av andra indirekta för specialändamål uppburna skatter om det vid uppbörd av dessa skatter iakttas beskattningsstadganden som tillämpas på acciser och på mervärdesbeskattningen vid beräkning, uppbörd och övervakning av skatten. Medlemsstaterna har rätt att uppbära acciser också för andra än ovannämnda produkter under förutsättning att dessa acciser varken utökar gränsförmaliteterna inom handeln mellan medlemsstaterna eller snedvrider konkurrensen.

Accisen uppbärs i det land där varan slutligen förbrukas, i det skedet när produkterna överlåtits till konsumtion eller svinn konstateras. För accispliktiga produkter inrättas accisfria lager mellan vilka varor kan överföras som temporärt accisfria. Ett av systemets centrala begrepp är auktoriserad lagerhållare, med vilken avses en av medlemsstatens myndigheter auktoriserad fysisk eller juridisk person som i förvärvssyfte producerar, förädlar, lagrar och tar emot accispliktiga produkter i skattefritt lager eller avsänder dem som temporärt skattefria.

Ett skattefritt lager är en plats på vilken en auktoriserad lagerhållare i förvärvssyfte — på villkor uppställda av vederbörande myndigheter i medlemsstaten — producerar, förädlar, lagrar, tar emot eller avsänder accispliktiga produkter som temporärt skattefria.

Med ett temporärt accisfrihetssystem avses ett system som tillämpas vid framställning, förädling, lagring och överföring av accisbelagda produkter som temporärt accisfria.

En registrerad näringsidkare är en fysisk eller juridisk person som inte är auktoriserad lagerhållare, men som medlemsstatens myndigheter har auktoriserat att i förvärvssyfte ta emot från en annan medlemsstat importerade accispliktiga produkter som temporärt accisfria. En

registrerad näringsidkare får således inte lagra eller avsända accispliktiga produkter som temporärt accisfria.

En oregistrerad näringsidkare avviker från den förra däri att denna är berättigad att endast tillfälligt ta emot accispliktiga produkter som temporärt accisfria. En sådan näringsidkare kan inte heller lagra eller avsända produkter som temporärt accisfria. Därtill skall en oregistrerad näringsidkare ställa säkerhet åt mottagarlandets myndigheter för betalning av acciserna innan produkterna avsänds.

Produkternas accispliktighet börjar då de har tillverkats på eller importerats till gemenskapens område eller när det på produkten inte mera tillämpas gemenskapens tullsystem. Till gemenskapens område från ett land utanför gemenskapen importerade eller till ett sådant land exporterade accispliktiga produkter, vilka inte har överlåtits till fri rörelse eller produkter, vilka har överförts till friområde eller frilager, är temporärt accisfria.

Accisen skall uppbäras då produkten har överlåtits till konsumtion eller när svinn konstateras. Med överlåtande till konsumtion avses överlåtelse av accispliktiga produkter från det temporärt accisfria systemet, accispliktig tillverkning utanför det temporära accisfrihetssystemet eller import i vilken det på accispliktiga produkter inte tillämpas temporär accisfrihet.

Som förutsättningar för uppbörd av accis används den dagens stadganden och accisbelopp som är i kraft då produkten överläts till konsumtion i den medlemsstat i vilken överlåtandet av produkten sker, eller i vilken svinn konstateras. Accisen fastställs och uppbärs i enlighet med förfaringssätten i respektive medlemsstat, så att varje medlemsstat efterföljer samma skatteuppbörds- och fastställelseförfarande på både inhemska produkter och produkter som importerats från andra medlemsstater.

Av andra än auktoriserad lagerhållare, registrerad eller oregistrerad näringsidkare inköpta produkter som försäljaren eller någon på dennes vägnar avsänder eller transporterar, uppbärs accis i den medlemsstat där deras bestämmelseort finns. Destinationsstatens accis uppbärs av försäljaren enligt tidpunkten för leveransen. Landet där försäljaren befinner sig skall försäkra sig om att försäljaren av varan ställer säkerhet för betalning av accisen, i enlighet med de av destinationsstaten uppställda villkoren före leveransen av varorna, betalar

accisen då varorna har nått fram till destinationsstaten och upprätthåller register över överlåtelsen av produkterna. Medlemsstaten kan dock stadga att accisen betalas, inte av försäljaren utan av en skatterepresentant som etablerar sig i destinationsstaten och är godkänd av myndigheterna.

Varje medlemsstat skall utfärda stadganden om produktion, förädling och lagring av accispliktiga produkter genom att efterfölja gemenskapens systemdirektiv. Accisfria produkter kan produceras, förädlas och lagras endast i accisfritt lager. Tillstånd för att inrätta och upprätthålla ett accisfritt lager utfärdas av behörig myndighet i var och en medlemsstat.

Den auktoriserade lagerhållaren skall vid behov ställa en säkerhet som täcker produktions-, förädlings- och lagringsriskerna samt en obligatorisk säkerhet som täcker risken för överföring av varorna. De myndigheter i landet som har utfärdat lagertillstånd för den accisfria varan bestämmer garantivillkoren. Därtill skall den auktoriserade lagerhållaren iakttä de krav som landet där det accisfria lagret befinner sig uppställer, upprätthålla register över mängden i varje lager, över varutransporter, samt ge sitt samtycke till bevakningsåtgärder och granskningar av lagret.

Fri från accis är ett i accisfritt lager inträffat force majeure- svinn för temporärt accisfri vara, samt av varans natur beroende tillverknings- förädlings-, lager- eller transportsvinn, på villkor uppställda av medlemsstaten. Denna accisfrihet tillämpas också när produkter transporteras som temporärt accisfria. Svinn som uppstått vid transporten mellan medlemsstaterna konstateras i enlighet med stadgandena i destinationsstaten. För övrigt uppbärs accis för svinn enligt de stadganden som är i kraft i ifrågavarande medlemsstat då svinnet uppstår eller bristen konstateras.

Produkter kan överföras som temporärt accisfria från ett accisfritt lager till ett annat. Lagerhållarna anses auktoriserade för överföring av varor både nationellt och mellan medlemsstaterna. Riskerna för den interna godstrafiken i gemenskapen täcks med den avsändande auktoriserade lagerhållarens säkerhet eller vid behov tillsammans eller enskilt med varuleverantörens eller transportörens gemensamma säkerhet. Vid behov kan medlemsstaten kräva säkerhet också av varumottagaren. Medlemsstaterna uppgör noggrannare stadganden om

säkerhet. Säkerheten skall vara i kraft på hela gemenskapens område.

Varumottagare kan vara också annan yrkesmässig näringsidkare än lagerhållaren. En sådan näringsidkare kan bara motta accisfria produkter men inte hålla dem i lager eller sända dem vidare som accisfria. Näringsidkaren kan innan produkterna mottas begära auktorisering av myndigheterna i sitt hemland.

Registrerad näringsidkare skall ställa säkerhet för att accis betalas, hålla register över överlåtelse av varor, uppvisa produkterna på begäran och samtycka till övervakningsåtgärder och granskningar av lagret. Av registrerad näringsidkare uppbärs accis då varorna mottas och accisen betalas med iakttagande av förfaringsätten i varje medlemsstat.

Oregistrerad näringsidkare skall före leveransen av varorna göra en anmälan till myndigheterna i destinationsstaten och ställa säkerhet för att accis betalas, betala destinationsstatens accis vid mottagande av produkterna med iakttagande av destinationsstatens förfaringsätt och acceptera myndighetens granskningsåtgärder i destinationsstaten. Varuöverföringar är temporärt accisfria både för registrerad och oregistrerad näringsidkare.

Auktoriserad lagerhållare som sänder varan kan också i destinationsstaten tillsätta en av myndigheterna godkänd skatterepresentant. Skatterepresentanten skall — som representant för varumottagaren men utan den auktoriserade lagerhållarens ställning — ställa säkerhet över betalning av accis i enlighet med villkor uppställda av destinationsstaten, betala vid mottagande av varor destinationsstatens accis med iakttagande av förfaringsätten i destinationsstaten, samt upprätthålla register över överlåtelse av produkter och uppge varornas överlåtelseort för destinationsstatens myndigheter.

Trots eventuella ibrukvarande adb-system vid transporter av alla produkter som skall transporteras i accisövervakning från en medlemsstat till en annan, måste de åtföljas av ett av avsändaren uppgjort administrativt eller kommersiellt dokument. Ifall mottagaren inte är en auktoriserad eller registrerad näringsidkare, skall till ledsagardokumentet fogas ett verifikat över att accis har betalats i medlemsstaten eller att något annat av mottagarlandet godkänt förfarande har efterföljts.

Det så kallade kvittensexemplet av det administrativa eller kommersiella ledsagardokumentet skall levereras behörigt attesterat till

avsändaren senast den 15 dagen i följande månad efter mottagandet av varorna. Accispliktig produkt avskrivs från det temporära accisfrihetssystemet efter det att avsändaren av varan har fått ett returexemplar av ledsagardokumentet. Ifall accispliktiga men temporärt accisfria produkter exporteras utanför gemenskapen, skall exportörens tullmyndigheter bekräfta exporten av produkterna och returnera ett attesterat exemplar av ledsagardokumentet till avsändaren.

Om kvittensexemplar inte har levererats till avsändaren skall denna underrätta avsändarlandets myndigheter inom en av dessa särskilt fastställd tidsram. Denna tidsfrist får inte vara längre än tre månader från det att varorna har avsänts. Medlemsstaterna överenskommer tillsammans om granskningar som kan göras på adb-systemet.

När det vid förflyttning av accispliktiga produkter har förfarits regelstridigt eller när det har gjorts en förbrytelse som inverkar på betalning av accisen, uppbärs accisen i den medlemsstat i vilken regelstridigheten eller förbrytelsen har gjorts, av person som ställt accissäkerhet eller av gemenskapen. Uppbörden av accis hindrar inte väckande av åtal. Ifall accisen uppbärs i annan än i avsändarstaten, informeras avsändarstatens myndigheter om ärendet av det land, som uppburit acciser. Ifall gärningsorten för felet eller förbrytelsen inte kan definieras, anses de vara utförda i det land var en dylik verksamhet konstateras.

Från bestämmelserna om produktion, tillverkning, lagring och förflyttning av varor kan medlemsstaterna bevilja dispens för små vinproducenter. Med små vinproducenter avses personer som producerar i medeltal mindre än 1000 hektoliter vin i året.

I den medlemsstat i vilken produkterna har överlåtits till konsumtion kan den betalda accisen returneras på begäran av näringsidkaren, ifall produkterna inte är avsedda för konsumering i ifrågavarande medlemsstat. Skatteåterbäring beviljas dock inte om ansökan inte uppfyller de av medlemsstaten uppställda kraven på riktighet.

För att erhålla skatteåterbäring skall avsändaren före leveransen av varorna göra en ansökan om återbäring av accis till myndigheterna i sin medlemsstat och påvisa att accis har betalats. Varorna skall överföras i accisövervakning. Avsändaren skall till myndigheterna i sin medlemsstat leverera ett med mottagarens

anteckningar försett överlåtelsedokument, som visar att accisen har betalats i konsumtionslandet, eller som innehåller adressen till destinationsstatens accismyndighet och mottagningsdatumet för accisdeklarationen och registreringsnumret. För de till konsumtion överlåtna accispliktiga produkterna på vilka det finns skattemärken och identifikationsmärke, kan accisen returneras, under förutsättning att den medlemsstats accismyndigheter som har beviljat skattemärket eller identifikationsmärket, konstaterar att märkena har förstörts.

Om näringsidkaren är en auktoriserad lagerhållare kan medlemsstaterna tillämpa ett förenklat återbäringsförfarande.

Från accis har befriats produkter som överlåts på basis av diplomat- eller konsulförbindelse, eller som överlåts till av värdlandet godkända internationella organisationer och till medlemmar i sådana organisationer, till försvarsmakten i övriga medlemsländer i NATO, samt till sådan konsumtion om vilken det har överenskommit med länder utanför gemenskapen eller med internationella organisationer, under förutsättning att denna konsumtion har stadgats vara befriad också från mervärdesskatten.

På ovan nämnda skattebefrielser tillämpas villkor och begränsningar utfärdade av värdlandet tills gemenskapens beskattningsbestämmelser har godkänts. Accisfriheten förverkligas via accisåterbäring. Med land utanför gemenskapen eller internationell organisation kan medlemsländerna också överenskomma om accisfrihet. Medlemsstaten skall dock låta godkänna ett sådant avtal i rådet.

Därtill kan medlemsstaterna fram till utgången av juni år 1999 befria produkter som säljs i flygfältens och hamnarnas skattefria butik och som resenärer till andra medlemsländer transporterar med sig som resgods. Produkter som överlåtits i flygplan eller på båt under resans gång är accisfria på motsvarande sätt som produkter som sålts i skattefria butiker. En sådan befrielse från accis gäller också terminalerna i ändan av tunneln under Engelska kanalen.

Förenämnda befrielse från accis tillämpas bara på de produkter vilkas mängd per person och resa inte överstiger de mängder som gemenskapen har fastställt för resenärer som kommer från länder utanför gemenskapen. Medlemsstaterna skall försäkra sig om att dessa för resenärer fastställda bestämmelser

tillämpas rätt och förhindra allt tänkbart kringgående och missbruk av stadgandena.

För produkter som privata personer har anskaffat och tagit med sig för eget bruk uppbärs accisen i den medlemsstat i vilken de har anskaffats. I den interna trafiken inom gemenskapen kan medborgarna i princip anskaffa från annan medlemsstat alla där accisbeskattade varor för eget bruk utan begränsningar. Då det övervägs om produkter importerar för eget bruk eller kommersiellt syfte, skall medlemsstaterna beakta följande faktorer: varuhavarens kommersiella position och avsikten med lagringen, plats där produkterna befinner sig och det vid behov använda transportsättet, varans dokument samt arten och mängden av produkterna. Medlemsstaterna kan för tobak och alkohol fastställa rekommendationsartade nivåer.

Dessa rekommenderade mängder skall vara minst så som följer:

Tobaksprodukter

cigarretter	800 st
cigarriller (cigarrer under 3g)	400 st
cigarrer	200 st
pip- och cigarrettobak	1,0 kg

Alkoholdrycker

brännvin (starka alkoholdrycker)	10 l
mellanprodukter (starka viner)	20 l
viner (högst 60 l skumvin)	90 l
öl	110 l

Medlemsstaterna kan uppbära accis i konsumtionslandet för mineraloljor som överlåtits i en annan medlemsstat, om en privatperson transporterar eller dessa produkter transporteras för dennes räkning på ett exceptionellt transportsätt. Med ett exceptionellt transportsätt avses transport av bränslen på annat sätt än i fordons bränsletank eller reservtank samt av yrkesmässiga näringsidkare utförda transporter av flytande bränsle för uppvärmning på annat sätt än i tankbilar.

Administrativa bestämmelser

För förvaltning av accisbeskattningen bistår kommissionen av en acciskommitté som består av företrädare för medlemsstaterna. Kommissionens representant fungerar som ordförande. Kommittén kan uppta till prövning ett ärende

gällande gemenskapens accisbestämmelser antingen på initiativ av ordföranden eller en medlemsstat.

Kommissionens representant gör ett förslag om behövliga åtgärder för kommittén. Kommittén avger sitt utlåtande om förslaget. Kommissionen godkänner de planerade åtgärderna ifall de är i överrensstämmelse med kommitténs utlåtande. Om de planerade åtgärderna inte är i överensstämmelse med kommitténs utlåtande eller om utlåtande inte har avgetts, gör kommissionen utan dröjsmål ett förslag om nödvändiga åtgärder för rådet. Rådet avgör ärendet med kvalificerad majoritet. Om rådet inte har avgjort ärendet inom tre månader från det att ärendet har blivit anhängiggjort beslutar kommissionen om de föreslagna åtgärderna, om rådet inte har förkastat nämnda åtgärder med enkel majoritet.

Medlemsstaterna skall informera kommissionen om den nationella lagstiftning de tillämpar.

Värdet av ecu som används vid beräkning av skattebelopp definieras i nationella valutor en gång om året. Som växelkurs används den under den första arbetsdagen i oktober gällande kursen som publiceras i EG:s officiella tidning och den omräknade accisen tillämpas från den första januari följande år. De gällande accisbeloppen kan dock bibehållas om accisen, angiven som administrativ valuta, skall stiga mindre än 5 procent eller 5 ecu, av vilka två värden det lägre skall beaktas.

Medlemsstaterna skall senast den 31 december 1992 bringa i kraft de lagar, förordningar och administrativa bestämmelser som förutsätts i direktiven om både skattestrukturen och accisbeloppen. De skall underrätta kommissionen om detta utan dröjsmål. I de av medlemsstaterna utfärdade stadgandena skall det hänvisas till behöriga direktiv, eller så skall denna hänvisning bifogas till dem då de publiceras officiellt. Medlemsstaterna skall också stadga om på vilket sätt hänvisningarna görs. Därtill skall medlemsstaterna tillställa de i direktiven avsedda centrala nationella stadgandena till kommissionen.

Vart annat år, första gången senast den 31 december 1994, granskar rådet på basis av kommissionens berättelse och vid behov på förslag av kommissionen den allmänna minnivån och strukturen för acciser samt förverkligar efter att ha hört Europaparlamentet enhälligt behövliga åtgärder. I kommissionens berättelse och i rådets undersökning beaktas

hur den inre marknaden fungerar, samt accisernas realvärde, konkurrensen mellan olika kategoriers alkoholdrycker och de allmänna målsättningarna i det konstituerande avtalet.

Utbyte av information gällande accisbeskattningen berör det av rådet den 19 december 1977 utfärdade direktivet 77/799/EEG om inbördes hjälp mellan medlemsstaternas myndigheter i fråga om direkt beskattning. Direktivet har ändrats med det av rådet den 25 februari 1992 utfärdade direktivet 92/12/EEG, om det allmänna systemet gällande accispliktiga produkter samt besittning, överföring och övervakning av dessa produkter. Enligt detta ändrade direktiv skall de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna sinsemellan utbyta bland annat alla uppgifter som hänför sig till fastställandet av mervärdesskatter, acciser på mineraloljor, skatt på alkohol och alkoholdrycker samt accis på tillverkad tobak.

Enligt direktivet 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om det allmänna systemet gällande accispliktiga produkter samt om besittningen, rörelsen och övervakningen av dessa produkter, samt enligt rådets direktivet 92/108/EEG av den 14 december 1992 har rubriken på direktivet 76/308/EEG ändrats att lyda på följande sätt: rådets direktiv, utfärdat den 15 mars 1976, om inbördes bistånd vid uppbörd av fordringar som beror på funktioner i anslutning till finansieringssystemet av styr- och garantifonden för Europas jordbruk samt vid uppbörd av jordbruksavgifter, tullar, mervärdesskatt och vissa acciser. Direktivets tillämpningsområde har utvidgats till att gälla accisen för mineraloljor, alkohol och alkoholdrycker samt tillverkad tobak.

För överföring av accispliktiga produkter och övervakning av accislagren är det meningen att i EG under åren 1993—1995 utveckla informationssystem som betjänar den egna granskningen. Målsättningen är att uppbygga ett utbytessystem för accisuppgifter, med vars hjälp förflyttningarna av accisfria accispliktiga produkter från ett accisfritt lager till ett annat kan övervakas utan gränskontroller. Före ingången av april 1993 borde medlemsstaterna ha skapat ett adb-baserat register över alla auktoriserade lagerhållare, lager och registrerade näringsidkare. I stället för elektroniskt utbyte av information har man dock från sagda tidpunkt tagit i bruk ett mera elementärt och inskränkt utbytessystem med uppgifter om acciser (System for the Exchange of Excise Data,

SEED) som sker med disketter. Av registren som utbyts med disketter skall det framgå bland annat registreringsnummer, till systemet hörande produkter, myndighetskontakter och adressuppgifter. Senare är det meningen att mellan medlemsländerna skapa också ett system för utbyte av information. Ett långsiktligt mål är att ersätta den nuvarande myndighetskontrollen — som sker med ledsagardokument — över uppföljningen av accisfria produkters överlåtelse, genom att överlåta uppgifterna på ett adb-system.

2.2. Harmoniserade acciser i EG

Den förenhetligade accisbeskattningen i EG omfattar endast alkohol och alkoholdrycker, tillverkad tobak samt mineraloljor. Endast vid beskattning och övervakning av dessa produkter kan man tillämpa ett förenhetligt accisbeskattnings- och övervakningssystem.

Ett förenhetligande av den indirekta beskattningen är viktigt för trygghet av verksamheten på den inre marknaden. Genom att definiera minimiskattenivåerna strävar man till att gradvis harmonisera accisnivåerna inom den gemensamma marknaden. Enhetliga skattenivåer och definieringen av enhetliga skattepliktiga produkter minskar behovet att anskaffa likadana produkter från ett land i vilket beskattningnivån avviker väsentligt. En kraftig variation i skattebördan i olika medlemsländer kan förorsaka betydande snedvridenheter i konkurrensen. Förenhetligade produkttäckningar och skattenivåer skapar förenhetligade förutsättningar för konkurrens mellan företag som bedriver handel med samma produkter.

2.2.1. Tobaksaccis

För beskattning av tobak inom EG har följande direktiv utfärdats: rådets direktiv 72/464/EEG av den 19 december 1972 om sådana andra skatter än omsättningsskatt som påverkar bruket av tillverkad tobak, rådets andra direktiv 79/32/EEG av den 18 december 1978 om sådana andra skatter än omsättningsskatt som påverkar bruket av tillverkad tobak, rådets direktiv 92/78/EEG av den 19 oktober 1992 med ändring av direktiven 72/464/EEG

och 79/32/EEG, om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror, rådets direktiv 92/79/EEG av den 19 oktober 1992 om ett närmande av acciserna på cigaretter samt rådets direktiv 92/80/EEG av den 19 oktober 1992 om ett närmande av acciserna på annan tillverkad tobak än cigaretter.

I beskattningsavseende är tobaksfabrikat enligt direktiven cigaretter, cigarrer och cigarriller samt röktoak, som har delats i fin skuren tobak, avsedd att rullas till cigaretter, samt i övrig pip- och röktoak. Piptobak och tobak tillverkad för cigaretter som man rullar själv har åtskillts från varandra med egna definitioner. Alla dessa produktgrupper har mera detaljerat definierats i strukturdirektivet enligt kvaliteten på det använda råmaterialet, tillverknings sättet, storleken på slutprodukten och formen samt användningsändamålet.

Cigarettpapper ingår inte i EG i systemet såsom inte heller snus vars bruk är delvis förbjudet i EG.

För förverkligande av den inre marknaden skall det fastställas en allmän accis, som består av en värdeandel som grundar sig på minutförsäljningspriset, samt av en specialaccis som uträknas per produktenhet. Accisen på cigaretter skall vara minst 57% av det minutförsäljningspris som innehåller alla skatter för cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen. Den allmänna accisen på cigaretter skall från den 1 januari 1993 fastställas på basis av de cigaretter som hör till den prisklass som enligt tillbudsstående uppgifter är mest efterfrågad varje år den 1 januari.

Medlemsstaterna kan för cigaretter och för finskuren tobak som rullas till cigaretter uppbära minimiaccis om denna inte höjer graden för den totala skatten högre än 90 % av graden för den totala skatten för cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen och av finskuren tobak som rullas till cigaretter i den mest efterfrågade skatteklassen.

Tillverkare som har etablerat sig inom gemenskapen eller vid behov deras inom gemenskapen verkamma representanter eller ombud samt importörer som importerar utifrån gemenskapen får fritt för varje sin produkt fastställa maximiprisen som skall iaktas i detaljhandeln i varje sådan medlemsstat i vilken dessa produkter är avsedda att överlätas till konsumtion.

För övriga tobaksprodukter än cigaretter

kan man uppbära antingen värdeaccis, som för varje produkt beräknas av det av tillverkaren eller importören fritt definierade högsta detaljhandelspriset, eller en mängdbaserad accis per enhet eller kombination av värdeaccis och accis per enhet.

Minimiaccisen på cigarrer och cigarriller är 5 procent av detaljhandelspriset inklusive alla skatter, eller 7 ecu per kilo eller per tusen enheter. Minimiaccisen på finskuren pip- och cigarettoak som rullas till cigaretter är 30 procent av detaljhandelspriset inklusive alla skatter, eller 20 ecu per kilo och för övrig pip- och cigarettoak 20 procent av detaljhandelspriset inklusive alla skatter eller 15 ecu per kilo.

För att underlätta skatteuppbörden är det också möjligt att klassificera olika tobaksfabrikat i olika accisklasser enligt detaljhandelspriset.

Medlemsstaterna kan uppbära sin accis med skattemärken, varvid de skall bringa dessa märken till användning för tillverkare och försäljare i de andra medlemsländerna.

Till alla av gemenskapens acciser hänförs sig stadganden om accisfrihet. Avsikten med frihet från tobaksacciser är att befria från accis sådana tobaksfabrikat som används för andra ändamål än rökning t.ex. om de är denaturerade eller avsedda för användning i industriellt eller trädgårdsbruk eller om de förstörs under myndighets bevakning eller används enbart för forskningsändamål. Med befrielse kan man likaså förhindra en dubbelbeskattnings av tobaksfabrikat. Varje medlemsstat definierar förutsättningarna för befrielse från accis samt hur befrielserna eller återbäringarna beviljas.

2.2.2. Skatt på alkohol och alkoholdrycker

Inom EG stadgas om beskattning av alkoholdrycker i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 (strukturdirektivet) om harmonisering av skattstrukturen på alkohol och alkoholdrycker samt i rådets direktiv 92/84/EEG (skattedirektivet) av den 19 oktober 1992 om harmonisering av skattesatserna på alkohol och alkoholdrycker.

Skatt på alkoholdrycker uppbärs på öl, vin, på andra genom jäsnings tillverkade drycker än öl och vin samt på mellanprodukter och etylalkohol.

Med öl avses produkter som hör till EG:s

gemensamma nomenklatur s.k. combined nomenclature, CN-position 2203 samt alla till position 2206 hörande blandningar av öl och alkoholfria drycker, vilkas alkoholhalt överstiger 0,5 volymprocent.

Accisen på den färdiga produkten bestäms antingen per hektoliter/"degree Plato" (extrakt-halten) eller per hektoliter/alkoholhalten i volymprocent. Vid bestämmandet av skattens storlek behöver inte volymprocentens och "degree Platos" bråkdelar beaktas.

Nedsatt skatt kan tillämpas på öl, som produceras av ett självständigt litet bryggeri förutsatt att det producerar mindre än 200 000 hektoliter öl per år och att den nedsatta skatten inte fastställs till under 50% av den normala nationella skatten. Nedsättningen kan också graderas enligt bryggeriets årsproduktion.

Med ett självständigt litet bryggeri avses ett bryggeri, som juridiskt och ekonomiskt är oberoende av andra bryggerier och vars affärsutrymmen fysiskt är fristående från andra bryggeriers, och där det inte förekommer tillverkning på licens. Om däremot två eller flera små bryggerier arbetar i kompanjonskap och deras produktion inte överstiger 200 000 hektoliter, anses dessa bryggerier vara självständiga bryggerier. Dessutom skall medlemsstaterna säkerställa att nedsatt accis tillämpas på öl, som importerats från en annan medlemsstat där det framställts i ett självständigt litet bryggeri. Särskilt skall accisen på öl från en annan medlemsstat tryggas så att den inte är högre än accisen på motsvarande nationella produkt.

En skattesats som understiger minimiskattnivån kan tillämpas på öl vars alkoholhalt inte överstiger 2,8 volymprocent. Medlemsstaterna kan dock begränsa tillämpandet av denna bestämmelse på en produkt som hör till CN-position 2206.

I strukturdirektivet definieras vin och skumvin. Deras accis bestäms på hektoliter per färdig produkt. Lika stor accis uppbärs på alla viner och på alla skumviner. På vin och skumvin kan även fastställas lika stor accis. På både vin och skumvin vars alkoholhalt inte i volymprocent överstiger 8,5 procent kan lägre acciser fastställas. De medlemsstater som den 1 januari 1992 för vin som innehåller 15—18 volymprocent alkohol, har uppburit högre accis kan fortsätta därmed. Denna högre skattesats får dock inte vara högre än normalaccisen på mellanprodukterna.

I strukturdirektivet definieras dessutom drycker som framställts genom jäsning utom vin och öl.

På övriga produkter som framställts genom jäsning fastställs accisen på hektoliter per färdig produkt. Lika stor accis fastställs för alla övriga genom jäsning framställda icke mousserande drycker samt för genom jäsning framställda mousserande drycker. För båda ovan nämnda dryckesgrupper kan även fastställas lika stor accis. Nedsatt accis kan fastställas på envar övrig icke mousserande eller mousserande dryck som framställts genom jäsning och vars alkoholhalt inte överstiger 8,5 volymprocent.

Enligt strukturdirektivet avses med mellanprodukter alla de produkter vilkas alkoholhalt överstiger 1,2 men inte 22 volymprocent och som hör till position 2204, 2205 och 2206 och som inte är öl, vin eller på annat sätt genom jäsning framställd dryck.

Som mellanprodukter kan medlemsstaterna anse alla övriga ovan nämnda icke mousserande drycker, som framställts genom jäsning, vilkas alkoholhalt är högre än 5,5 volymprocent och som innehåller inte enbart genom jäsning uppkommen alkohol, och alla övriga mousserande drycker, som framställts genom jäsning, vilkas alkoholhalt överstiger 8,5 volymprocent och där alkoholen inte enbart uppkommit genom jäsning.

Accisen på mellanprodukterna fastställs på hektoliter per färdig produkt. För alla mellanprodukter uppbärs samma accis. Accisen på mellanprodukterna får inte vara lägre än accisen på viner och på övriga genom jäsning framställda drycker. Nedsatt accis kan uppbäras på sådana mellanprodukter vilkas alkoholhalt inte överstiger 15 volymprocent förutsatt att den nedsatta accisen inte understiger den normala nationella accisen med mera än 40 procent och att den nedsatta accisen inte understiger den normala nationella accisen på viner och på övriga genom jäsning framställda drycker.

Accisen på etylalkohol fastställs på hektoliter ren alkohol i 20 °C och den uppbärs på hektoliter ren alkohol. Accisen uppbärs jämstor för alla etylalkoholer.

Nedsatt accis kan uppbäras på etylalkohol som framställts i små destillerier förutsatt att nedsatt accis, som understiger minimiaccisen, uppbärs endast för sådana företag som producerar under 10 hektoliter ren alkohol i året.

Dock kan de medlemsstater, som den 1 januari 1992 tillämpade nedsatt accis på sådana destillerier som producerade över 10 men under 20 hektoliter ren alkohol i året, fortfarande göra det. Den nedsatta accisen får inte understiga den sedvanliga nationella accisen med mera än 50 procent.

Med ett litet destilleri avses ett destilleri som juridiskt och ekonomiskt är oberoende av andra destillerier och som inte utövar verksamhet enligt licensöverenskommelse. Motsvarigt nedsatt accis skall uppbäras också på etylalkohol som importerats från en annan medlemsstat där det framställts i ett litet självständigt destilleri.

Medlemsstaten skall ombesörja att de nedsatta acciser som eventuellt tas i bruk, tillämpas enhetligt vid leverans av etylalkohol tillverkad i ett litet självständigt destilleri i en annan medlemsstat. Medlemsstaterna kan upprätta regler för hur små producenters produkter kan försättas i fri handel (förutsatt att producenterna själva inte har levererat produkten till en annan medlemsstat) utan att produkten underställs accissystemet och att produkterna beskattas slutgiltigt med en bestående skattesats (flat-rate).

Nedsatt accis kan tillämpas på produkter som hör till position 2208 och innehåller under 10 volymprocent alkohol.

Medlemsstaterna kan från accis befria öl, vin och annan genom jäsnings tillverkad dryck för en privatpersons eget, hans familjs eller hans gästers bruk, förutsatt att dessa produkter inte har sålts.

Medlemsstaterna behöver inte heller kräva att de alkoholdrycker som omnämns i strukturdirektivet i skattefritt lager delvis tillverkas av sådana alkoholdrycker som åtnjuter temporär skattefrihet, förutsatt att skatten på ingrediensen har betalats på förhand och att helhetsskatten på ingrediensen inte är mindre än accisen på blandningen.

För alkoholdryck som dragits bort från marknaden kan accisen återbäras om produkten p.g.a. ålder eller av annan orsak är olämplig som människoföda.

Medlemsstaterna kan befria produkter från accis förutsatt att skattefriheten går att tillämpa med rätta och enkla medel och att skattefusk och -skolk samt missbruk kan förhindras.

Medlemsstaterna skall från accis befria en produkt

1) som är starkt denaturerad på ett sätt som

godkänns i någon medlemsstat. För detta undantag tillämpas ett lagrings- och förflyttningssystem för accisfria produkter,

2) som är denaturerad på ett sätt som godkänns i någon medlemsstat och som används vid tillverkningen av en produkt som inte lämpar sig som människoföda,

3) som används vid tillverkning av ättika, som hänförs till position 2209,

4) som används vid tillverkning av mediciner som definieras i direktiv 65/65/EEG,

5) som används som arom vid tillverkning av livsmedel eller sådana drycker, vilkas alkoholhalt inte överstiger 1,2 volymprocent eller

6) som används som sådana eller som ingrediens i halvfabrikat vid livsmedelstillverkning förutsatt att produktens alkoholhalt inte överstiger 8,5 liter ren alkohol i 100 kilogram choklad och 5 liter ren alkohol i 100 kilogram övriga produkter.

I medlemsstaterna kan därtill stadgas att en produkt är accisfri om den används som prov vid analyser eller nödvändiga produktionstester eller i vetenskapligt syfte, i vetenskaplig forskning samt för medicinskt ändamål på sjukhus och apotek. Därtill kan accisfrihet fastställas för en vid produktens framställning använd produkt förutsatt att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller för en produkt som används vid framställning av en ingrediens som inte omfattas av strukturdirektivet.

Före den 1 januari 1993 och tre månader före varje ändring i den nationella lagstiftningen skall medlemsstaterna meddela kommissionen alla behöriga uppgifter angående de denatureringsmedel som de har för avsikt att godkänna. Kommissionen rapporterar sina uppgifter till de övriga medlemsstaterna inom en månad.

Om varken kommissionen eller någon medlemsstat inom två månader från det de andra medlemsstaterna blev informerade, har krävt att saken tas under behandling, anses rådet ha godkänt denatureringsmetoderna. Ifall någon protesterat, beslutförs saken enligt systemdirektiv 92/12/EEG.

Ifall en medlemstat konstaterar att en produkt som förklarats accisfri på ovan nämnda grunder förorsakar skattefusk, skatteskok eller missbruk, kan accisfrihet på den förvägras eller upphävas. Medlemsstaten skall rapportera saken till kommissionen och denna inom en månad till de övriga medlemsstaterna. Definitivt beslut i saken görs enligt artikel 24 i

systemdirektiv. Detta beslut behöver medlemsstaterna inte tillämpa retroaktivt.

Alkoholens och alkoholdryckernas minimiskattenivåer definieras i skattedirektivet. Medlemsstaterna skall tillämpa denna minimiskattenivå från och med den 1.1.1993.

Minimiskattenivåerna är följande:

öl	0,748 ecu (4,75 mk) 100 liter/Platograd eller 1,87 ecu (11,88 mk) 100 liter/för alkoholförhållanden i en färdig produkt
vin	0 ecu/ 100 liter produkt
skumvin	0 ecu/ 100 liter produkt
mellanprodukter	45 ecu (285,90 mk)/100 liter produkt
alkohol och alkoholdrycker	550 ecu (3 494 mk)/100 liter ren alkohol. Om accisen har varit högst 1000 ecu, kan den inte sänkas och om den har varit över 1000 ecu, kan den inte sänkas under 1000 ecunivån.

De olika medlemsstaterna får bevilja nedsatt accis eller accisfrihet på vissa regionala och traditionella produkter. Dessa undantagsregler för olika länder finns skilt omnämnda i direktivet.

2.2.3. Bränsleaccis

Inom EG behandlas bränslen i rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 och i ändringen av detta i direktiv 92/108/EEG, (det s.k. strukturdirektivet) om harmonisering av accisstrukturerna på mineraloljor samt i rådets direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om närmande av accissatserna på mineraloljor (det s.k. skattedirektivet). Dessutom berörs nämnda produkter i artikel 8.4 i direktiv 92/81/EEG, som tillåter medlemsstaterna att fortsättningsvis tillämpa gällande nedsättning av eller befrielse från accis på mineraloljor som används till specialändamål enligt rådets beslut av den 19 oktober 1992 och den 3 december 1993 92/510/EEG och 93/697/EEG.

EG:s kommission har gjort ett förslag (COM (94) 179 final-94/0155(CNS), som berör änd-

ringen av direktiv 92/81/EEG om mineraloljors struktur och direktiv 92/82/EEG om skattesatserna. Enligt förslaget skulle begreppet mineraloljor begränsas eftersom en del av produkterna inte alls har använts som mineraloljor. Till accispiktiga produkter skulle inte mera räknas stenkol, lignit, torv och naturgas, inte heller kolväte i råvaruform, jordoljekoks och bitumen eller bottenprodukten vid oljeraffinering.

Enligt artikel 2 i strukturdirektivet avses med mineraloljor produkter som hör till CN-grupperna 27, 29, 34 samt 38, där de finns skilt uppräknade. Vid transport av produkterna mellan medlemsstaterna skall EG:s gemensamma beskattningssystem tillämpas på dem, även om de olika medlemsstaterna tillämpar föreskrifterna på olika sätt. Accispiktiga är de i skattedirektivet särskilt omnämnda mineraloljor för vilka har fastställts en minimiskattenivå. Sådana är motorbensin, gasolja som används som motorbränsle, vid uppvärmning och inom industrin, kerosin, flytgas och metan samt tung brännolja.

Utom de ovan nämnda är accispiktiga sådana övriga mineraloljor, som är avsedda att användas eller som säljs eller används som uppvärmnings- eller motorbränsle. Accisbeloppet för dessa produkter fastställs enligt produktens användningsändamål så att det blir lika högt som accisen på motsvarande bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.

Utom ovan nämnda produkter beskattas på samma sätt som motorbränsle dessutom alla produkter som är avsedda att användas, som säljs eller som används som motorbränsle eller som tillsatssämne i motorbränsle. Dessutom är också alla för uppvärmning avsedda i försäljning eller bruk varande kolväten accispiktiga, utom stenkol, brunkol, torv eller motsvarande fasta kolväten. Accisen på sådana produkter skall också vara lika stor som motsvarande accis på mineralolja.

I varje medlemsland räknas accisen på mineraloljor per 1 000 liter bränsle 15°C (normalliter). På sådana produkter som används som tunga brännoljor samt på metan och flytgas räknas accisen dock per 1 000 kg. Om accisen på tung brännolja, metan och flytgas bestäms annorlunda än vad som nämns ovan, skall accisen även i detta fall räknas i förhållande till mängden.

Utom de allmänna bestämmelser som gäller skyldighet att betala accis, träder accisskyldig-

heten i kraft också då sådana produkter som inte direkt nämns i skattedirektivet, används som motorbränsle eller dess tillsatsämne eller vid uppvärmning. Däremot förorsakar användningen av mineraloljor på deras tillverkningsplats inte accisskyldighet. Accis skall dock betalas för sådan användning på tillverkningsplats, som inte anknyter sig till tillverkning av mineraloljor, speciellt mineralolja som används som bränsle i fordon.

Med tillverkning av mineraloljor avses t.ex. krackning och vacuumdestillering och med tillverkningsplats platsen där nämnda verksamhet försiggår. Tillverkningsplatsen behöver inte vara en plats där det tillverkas enbart produkter för vilka inte skilt har fastslagits accissats i enlighet med skattedirektivet.

Medlemsstaterna kan också bestämma att accisskyldigheten börjar då produkten inte mera uppfyller de nationella villkor som krävs för nedsatt skatt eller skattefrihet.

Utöver de skattebefrielser som nämns direktivet som gäller den allmänna accissystemet skall medlemsstaterna befria från skatt:

— mineraloljor som används till annat ändamål än som motorbränsle eller vid uppvärmning

— mineraloljor som används i annan än privat flygverksamhet. Med privat flygverksamhet avses annan än offentlig transport av varor eller personer

— mineraloljor som levereras för att användas på gemenskapens vatten (även fiske) för annat än privatbruk.

Medlemsstaterna kan vidare tillämpa fullständig eller partiell accisfrihet eller nedsättning på mineraloljor som används i fall som uppräknas i artikel 8.2 i skattedirektivet, såsom i elproduktion eller i kombinerade el- och värmekraftverk, i annan än privat insjötrafik, på järnvägar, vid projektutveckling av naturvänliga produkter, vid tillverkning av flygplan och båtar, i lantbruk, trädgårdsodling, skogsbruk, insjöfiske samt vid muddring av vattenvägar och i hamnar.

Dessutom kan medlemsstaterna med stöd av punkt 3 i samma artikel tillämpa nedsatt accisskala på gasolja, flytgas, metan och kerosin inom industri eller handel, förutsatt att minimiaccisen inte underskrids. Dylikt kontrollerat bränslebruk kan förekomma vid användning av fastmonterade motorer, i byggnadsverksamhet, maskinkonstruktion, vid använd-

ning av maskiner och apparater i offentliga verk samt vid användning av fordon på andra än allmänna vägar.

Dessutom kan rådet på kommissionens förslag genom enhälligt beslut enligt artikel 8.4 i strukturdirektivet berättiga medlemsstaten att i specialfall tillämpa andra accisbefrielser eller nedsatt accis. Denna accisfrihet eller nedsatta accis kan verkställas genom accisåterbäring. Denna nationella accisfrihet som tillämpades redan före harmoniseringen, tillämpas för tillfället i alla medlemsländer i fall som särskilt nämns i rådets beslut (92/510/EEG och 93/697/EEG).

I skattedirektivet som berör skattesatser avses med mineraloljor blyhaltig och blyfri bensin, gasolja, tung brännolja, flytgas, metan och flygpetroleum.

De minimiaccisbelopp på mineraloljor som skall tillämpas från 1993 års början och som varje medlemsstat skall iaktta, är följande:

Motorbensin			
— innehållande bly 1000 l	337 ecu	2,14 mk/l	
— blyfri 1000 l	287 ecu	1,82 mk/l	
Gasolja			
— som bränsle 1000 l	245 ecu	1,56 mk/l	
— till uppvärmning 1000 l	18 ecu	0,11 mk/l	
— i industrin 1000 l	18 ecu	0,11 mk/l	
Tung brännolja 1000 kg	13 ecu	0,08 mk/kg	
Flytgas och metan			
— som bränsle 1000 kg	100 ecu	0,66 mk/kg	
— i industrin 1000 kg	36 ecu	0,23 mk/kg	
— till uppvärmning 1000 kg	0 ecu		
Kerosin			
— som bränsle 1000 l	245 ecu	1,56 mk/l	
— i industrin 1000 l	18 ecu	0,11 mk/l	
— till uppvärmning 1000 l	0 ecu		

De produkter för vilka minimiaccis inte har fastställts beskattas som motsvarande produkt.

Direktivförslag för bränslen

EG-kommissionen har utom ovan nämnda mineraloljedirektiv förberett ett direktivförslag (COM(92) 226 final, 30.6.1992) för accis på koldioxid och energi. Dess avsikt skall vara att få till stånd en accis som vid framställning av energi skulle belasta koldioxidutsläpp och alstrad energi. Energiandelen skulle beröra alla former av energi utom råvarubruk inom in-

dustrin och upprepad form av energibruk. Koldioxidandelen skulle beröra bara fossila bränslen. Accisen skulle delas jämnt på energi- och koldioxidandelen. En energidominerad industri kunde beviljas accislättnader.

Enligt förslag skulle accisen på koldioxid det första året vara 17,9 mk/t CO₂ och på energi 1,3 mk/GJ. Vid framställning av elektricitet skulle accisen på energi vara 1,3 p/kWh. Vid vattenkraftverk framställd elektricitet skulle beskattas med 0,5 p/kWh. Accisen på motorbensin skulle i motsvarande grad vara 9 penni, på dieselolja och lätt brännolja 11 penni per liter samt på tung brännolja 12 penni per kilogram. Dessa acciser skulle uppbäras på bränslen förutom de minimiacciser som föreskrivs i direktivet för mineraloljor. I förslaget utgår man dessutom ifrån att de nya skatterna på energi skulle tas i bruk först då man i andra OECD-länder tillämpar likadan beskattning. Det verkar som om förslaget tills vidare inte skulle träda i kraft.

Likaså har EG-kommissionen gjort ett förslag (COM (92) 36 final) till accis på biobränslen. Enligt detta skulle accisen på bioetanol och metanol i en medlemsstat vara högst 10 procent av accisen på blyfri motorbensin och accisen på ätbara fetter i form av bränsle högst 10 procent av dieselskatten. Maximiskattesatserna skulle höjas efter en viss tidsperiod ända till 50 procent. Förslaget är förknippat med viktiga synpunkter på lantbruks-, energi- och miljövärdspolitik och tills vidare är det helt ovisst om det träder i kraft.

Dessutom har kommissionen gett sitt förslag (COM (93) 352 final, 16.12.1993) till markeringsmedel för gasolja. Den till CN-positionen 2710 00 69 hörande gasoljan skall registreras då den överläts till konsumtion och då den används som annat än motorbränsle. Tillåtna markeringsmedel bestäms på gemenskapsnivå eller nationellt.

2.3 Nationella acciser i EG:s medlemsstater

EG:s accislagstiftning förhindrar inte formellt att acciser uppbärs också på andra produkter än på alkohol och alkoholdrycker samt på tobaksfabrikat och mineraloljor. Då kan man emellertid inte i skatteuppbörds- och övervakningshänseende använda sig av EG:s accissystem eftersom en medlemsstat som upp-

bär nationell accis inte kan förpliktiga andra medlemsstater att tillämpa gemenskapens accissystem på dessa acciser. Då gränskontroller inte förekommer på den inre marknaden måste ett nationellt accisuppbörds- och övervakningssystem bildas skilt från gemenskapens system. Flera av EG:s medlemsstater uppbär acciser på olika förnödenheter.

2.3.1. Danmark

I Danmark uppbärs nationell accis på bl.a. choklad och sötsaker, på vissa läskdrycker, på kaffe och te, på tobak icke ämnad för rökning och på cigarrettpapper, kol, laddningsbara batterier, bekämpningsmedel, CFC-gaser, på en del detaljhandelsförpackningar och -kärl, plastpåsar, på en del jordråämnena, glass, charterresor och glödlampor. Som accis räknas också elskatt, som uppbärs på andra grunder än övriga acciser.

Accisskyldiga är de näringsidkare som tillverkar accispiktiga produkter eller importerar dem från andra medlemsstater eller från ett område utanför gemenskapen. Sådana näringsidkare skall registrera sig antingen som lagerhållare eller som mottagare. Den registrerade accisskyldiga skall ställa en säkerhet som dock i Danmark är nominell. Den registrerade accisskyldiga skall för varje skatteperiod (kalendermånad) deklarera och betala accis senast den 15 dagen i den kalendermånad som följer skatteperioden.

Accisskyldiga är också de s.k. oregistrerade näringsidkare som tillfälligt tar emot accispiktiga produkter. En dylik accisskyldig skall till tullen avge deklaration över de produkter som kommer till Danmark innan produkterna avsånts. Samtidigt skall den accisskyldiga ställa en säkerhet som täcker produktens accis till dess fulla belopp. Deklarationen är likadan som den de oregistrerade näringsidkarna gör över de harmoniserade acciserna.

2.3.2. Belgien

I Belgien uppbärs nationell accis på läskedrycker och kaffe. Detta nationella accissystem motsvarar det egentliga harmoniserade accissystemet. Accisskyldiga är auktoriserad lagerhållare, registrerad eller oregistrerad näringsidkare och de berörs av likadana bestämmelser

som övriga accisskyldiga. I Belgien finns ungefär 2600 lagerhållare och registrerade näringsidkare som berörs av det nationella accissystemet. Skattefria lager är där ett synnerligen vidsträckt begrepp. Skattefrihetsbestämmelser är sällan nödvändiga, då det inne i skattefria lager kan förekomma betydande skattefri tillverkning och förflyttning av produkter.

Innan lagarna trädde i kraft anskaffade myndigheterna en utredning över de tillverkare och importörer som under åren 1991—1992 verkat på olika områden och gjorde upp en förteckning över dem. De näringsidkare som påbörjade sin verksamhet efter ingången av år 1993 skulle från handelsregistret för sin verksamhet skaffa ett registreringsnummer, som kunde ges först efter att vederbörande affärsidkare hade fått ett registreringsnummer för accisbeskattningen. Härigenom försäkras att olovlig affärsverksamhet inte idkas. Från organisationerna inom branschen fås effektiv hjälp vid skattekontroll.

Export av accispliktiga produkter till en annan EG-medlemsstat sker normalt enligt bokföring. Då beskattning redan skett och produkten exporteras till en annan medlemsstat, beviljas återbäring inte. Detta beror på att det inte finns till hands något ledsagardokument eller returexemplar på detta, med vilket man kunde garantera att export verkligen har skett.

Då en accispliktig produkt används vid tillverkning av en annan accispliktig produkt, förflyttas produkten accisfritt mellan skattefria lager. Om slutprodukten inte är accisbelagd, är en råvara som använts vid dess framställning accispliktig om den är belagd med nationell skatt ifall inte tillverkningen av slutprodukten också har beviljats tillstånd till skattefritt lager.

3. Undantag som Finland fått i anslutningsavtalet

Enligt bilaga XV (IX beskattning, punkt 3) i anslutningsdokumentet får Finland ställa restriktioner för passagerares hemkomstgävor från andra medlemsstater.

Dessa restriktioner är följande:

Tobaksprodukter:

- 300 cigaretter eller
- 150 cigarriller (cigarrer vars enskilda vikt är högst 3 gram) eller

- 75 cigarrer eller
- 400 gram pip- och cigarrettabak

Alkoholdrycker:

- destillerade drycker och starka alkoholdrycker, vilkas alkoholhalt överstiger 22 volymprocent 1 liter
- eller destillerade drycker, starka alkoholdrycker och aperitiver, vilka baserar sig på vin eller alkohol och vilkas alkoholhalt är högst 22 volymprocent, skumviner, viner som gjorts starkare genom tillsats av alkohol 3 liter
- viner utan kolsyra 5 liter
- öl 15 liter

Dessutom får Finland enligt anslutningsavtalet begränsa mängden skattefria hemkomstgävor från tredje land i fråga om öl till 15 liter.

Enligt bilaga XV (IX beskattning, punkt 5e underavd.) i anslutningsavtalet får Finland fortsättningsvis på svavelfattig dieselolja liksom på lätt brännolja tillämpa nedsatt accis liksom också på reformulerat blyfritt och blyhaltigt bränsle förutsatt att nämnda acciser i inget skede är lägre än de fastställda minimibeloppen. Dessutom får Finland enligt samma bilaga (punkt 5 f underavd.) fortsättningsvis bevilja accisfrihet på metan och flytgas för alla ändamål samt på mineraloljor som används till privata lustjakter.

4. Undantag som gäller landskapet Åland

Enligt avtalet som berör Finlands anslutning till EU är tillämpandet av fördraget om upprättandet av EG på Åland beroende av om Finland i samband med ratifieringen av anslutningsavtalet deklarerar att Åland blir en del av EG-området. En sådan deklaration förutsätter att landstinget ger sitt samtycke till anslutningsavtalet såsom lagen om Ålands självstyrelse (1144/91) förutsätter. Om landskapet stannar utanför unionen behandlas det förutom i den indirekta beskattningen också tullrättsligt som tredje land och bl.a. i handeln mellan riket och landskapet tillämpas förfarande i tull- och indirekt beskattning som i tredje land.

Om Åland tillsammans med Finland ansluter

sig till EU tillämpas på landskapet undantag som är preciserade i ett separat protokoll nr 2 i anslutningsavtalet. Härvid skall Åland höra till gemenskapens tullområde. I Ålandsprotokollet utestängs landskapet Ålands område från EG:s skatteområde till den del det är fråga om tillämpande av direktiven som berör accis och mervärdesskatt. Undantaget skulle möjliggöra en fortsatt skattefri försäljning i Ålands färjtrafik också efter juni år 1999. Också i detta fall skulle accisförfarandet i varutrafiken mellan landskapet och det övriga Finland skilja sig från landets inre beskattning. Förslagen till bestämmelser rörande den accis som skall tillämpas på Åland kan därför framföras först då landskapets ställning i förhållande till unionen har avgjorts.

5. Propositionens mål och centrala förslag

Propositionen syftar till att ändra lagen om påförande av accis som gäller förfaranden vid accisbeskattning så att den skall motsvara de krav som Finlands medlemskap i EG förutsätter. Förändringarna grundar sig på de EG-direktiv som berör accisbeskattning och som reglerat de accispliktiga produkternas inre marknad. Förändringen förutsätter upphävande av ikraftvarande lag om påförande av accis och stiftande av en ny med samma namn i dess ställe.

Förutsättningen för aktivitet på den inre marknaden är att skattebelastningen på förnödenheter olika medlemsstater emellan inte märkbart skulle få variera. Därför anknyter sig definitionerna på de skattepliktiga produkterna och deras kontinuerliga skattenivåer i väsentlig grad till systemet. Vid bestämmande av skattenivåerna har man hittills inte uppnått kontinuerlig nivå utan man har fastställt minimiskattenivån för olika förnödenheter att följas av medlemsstaterna. Propositionens syfte är att innehållsmässigt få Finlands accislagar att motsvara vederbörande direktiv.

Avsikten är att fortsättningsvis uppbära också övriga acciser på nationell nivå än harmoniserade acciser på skäl som grundar sig antingen på statsekonomi eller på miljö.

Till den del som direktiven har gett medlemsstaterna nationell beslutanderätt eller det är fråga om en nationell accislag, är propositionens syfte att bevara rådande förhållanden så

oförändrade som möjligt. Ändringar har gjorts bara då det varit nödvändigt för att verkställa direktiven eller om det annars har förekommit särskilt behov av ändringar.

Då Finland vid EU-medlemskapets början måste ta i bruk CN-nomenklaturen som grundar sig på EG:s varuklassificering och då en stor del av definitionerna på de accispliktiga produkterna grundar sig på positionerna har vederbörande positionsändringar gjorts i alla lagar.

5.1. Lag om påförande av accis

Då skatteintressen i acciserna ofta är stora och eftersom det inte finns gränskontroller i handeln mellan medlemsstaterna, har man för accisuppbörden och tillsynen utvecklat ett beskattningssystem skilt från den övriga beskattningen. Genom detta vill man säkerställa att accispliktiga produkter rör sig fritt vid handeln mellan medlemsstaterna och att de beskattas på behörigt sätt.

I och med ett medlemskap i EU skall Finland anpassa sin lagstiftning efter EG:s inre handel så att den interna handels mål skall nås genom lagstiftningen. Medlemsstaterna kan själva stadga om förfaringssätt för att nå dessa mål, dock så att accisuppbörden tillämpas enligt lika grunder på inhemska produkter och på produkter som importeras från andra medlemsstater.

I praktiken skall Finlands nuvarande accisystem ändras genom att utvidga dess tillämpning även på produkter som importeras från övriga EG-medlemsstater. Med gemenskapsområde avses här accisområdet enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning. I fråga om stadganden som skall tillämpas på Åland avläts en särskild proposition.

En väsentlig punkt i accisystemet för inre handeln är att accispliktiga produkter skall röra sig på inre marknadsområdet enligt ett s.k. temporärt accisfritetssystem som skall tillämpas på tillverkning, förädling och lagring av produkterna.

Accisfritetssystemet avses omfatta i Finland endast auktoriserade lagerhållare som tullstyrelsen godkännt. Således skall också de lager som omfattas av systemet vara godkända av tullstyrelsen. Endast sagda lagerhållare skall i sin förvärvsverksamhet kunna tillverka, förädla, upplagra och ta emot accisfria produkter i

nämnda lager. I praktiken skall som auktoriserade lagerhållare verka inhemska tillverkare av accispliktiga produkter. De som tillverkar bränslen och alkoholdrycker har redan nu motsvarande lagertillstånd.

När accispliktiga produkter importeras till Finland accisfritt från ett annat EG-medlemsland skall de här kunna tas emot av en auktoriserad lagerhållare och också av en registrerad eller oregistrerad näringsidkare, som motsvarar nuvarande importör. Någondera av dessa får dock inte hålla accispliktiga produkter i sitt lager.

Den som idkar distansförsäljning till Finland skall här utse en skatterepresentant som svarar för acciserna.

Enligt anslutningsavtalet har Finland fått rätt att avvika från den allmänna inreklamningsprincipen och beskatta varor som resanden skaffat sig som skattepliktiga i en annan medlemsstat till den del deras mängd överstiger de mängder som anges i anslutningsavtalet. Undantaget är i kraft åtminstone till utgången av 1996 och det hänför sig till motsvarande undantag som beviljats Danmark. Eftersom det inom EG inte finns kvantitativa begränsningar för importen av öl från områden utanför EG, har Finland fått rätten att säkerställa att importen från länderna i fråga inte är fördelaktigare än motsvarande import från medlemsstaterna.

Den som importerar till Finland varor i större mängder än vad som enligt stadganden anses här som accisfri import skall avge en behörig accisdeklaration för tullmyndigheterna. Om någon innehar produkter av ovan nämnda slag i kommersiellt syfte skall han som accis-skyldig betala behöriga acciser med eventuella accishöjningar. För att säkerställa sina skattefordringar kan tullmyndigheten ta i besittning produkter för vilka acciserna inte betalats.

Produkterna är accispliktiga när de tillverkas inom EG-området och när de överläts till konsumtion i Finland eller när de importeras till Finland från områden utanför EG. Enligt nuvarande stadganden överskrids beskattningsgränsen i det skede då produkten bortförs från tillverkningsplatsen. Till följd av detta har lagersvinn nu inte beskattats. Då skattepliktighet enligt propositionen skall börja omedelbart när produkterna har tillverkats, innebär detta att de svinn som konstateras i lager skall beskattas. Om produkter blir stulna ur lager skall de mängder som saknas således beskattas.

Normala svinn som beror på produktslag kan dock lämnas obeskattade.

Enligt propositionen är det inte meningen att göra andra ändringar i en auktoriserad lagerhållares ställning än sådana som föranleds av inreklamnadshandeln. Stadgandena om avgivande av accisdeklaration och betalning av accis skall förbli oförändrade. Samma stadganden skall tillämpas på produkter som en auktoriserad lagerhållare importerar från EG:s medlemsstater, vilket innebär att stadgandena om den inhemska accisbeskattningen skall utvidgas till att gälla även produkter som framställts utanför EG. Om någon annan än en auktoriserad lagerhållare tar emot produkter som importeras från EG-området, är stadgandena om avgivande av accisdeklaration och betalning av accis beroende av det faktum om mottagaren har ställning som en registrerad eller en oregistrerad näringsidkare.

På en registrerad näringsidkare, som i praktiken är ett företag som bedriver varaktig affärsverksamhet, tillämpas samma stadganden om avgivandet av accisdeklaration och betalning av accis som gäller auktoriserad lagerhållare. Däremot skall en oregistrerad näringsidkare, som i praktiken endast tillfälligt importerar produkter från EG-området, avge en accisdeklaration och betala sina acciser inom tre dagar efter mottagandet av produkterna.

EG:s system för påförandet av accis omfattar i regel endast bestämmelser som gäller inrehandel. Som accispliktiga anses dock även produkter som importeras från områden utanför EG. Systemdirektivet innehåller emellertid inte bestämmelser som gäller förfaranden i samband med importen av produkter från tredje land. Om på dessa produkter inom gemenskapen tillämpas något annat tullförfarande än överlåtelse till fri omsättning eller om produkterna befinner sig på ett friområde eller i ett frilager, är de temporärt accisfria. Vad beträffar beskattning av produkter som importeras från områden utanför EG kan medlemsländerna själva bestämma.

Enligt propositionen skall accis på varor som importeras från områden utanför EG uppbäras här också enligt den utgångspunkt om varans mottagare har ställning som en auktoriserad lagerhållare, en registrerad näringsidkare eller en oregistrerad näringsidkare. Om importören är en auktoriserad lagerhållare kan han överföra produkterna direkt till sitt skattefria lager under förutsättning att överföringen från grän-

sen till lagret sker under tullövervakning. När en registrerad eller oregistrerad näringsidkare importerar varor från områden utanför EG skall accisen likaså bestämmas på samma sätt som vid inretnadshandeln. När accisbeskattningen i dessa fall för närvarande alltid har verkställts som tullbeskattning, dvs. på samma tulldeklaration som uppbörden av tull och mervärdesskatt, skall påförandet av accis enligt propositionen i överensstämmelse med EG:s direktiv helt skiljas från tullbeskattningen. Endast i de fall då en i tullagen avsedd kontantkund också är en oregistrerad näringsidkare vid accisbeskattningen, skall acciserna uppbäras genom förtullningsbeslut och i enlighet med de förfaringsstadganden som gäller tull.

I samtliga accislagar ingår för närvarande ett befrielsestadgande i form av en hänvisning till motsvarande stadgande i tullskattelagen. I praktiken innebär detta att om en vara är tullfri är den också accisfri. Då EG har ett särskilt system för påförandet av accis, är det inte längre möjligt att göra motsvarande allmänna hänvisningsstadganden. I varje EG-direktiv uppräknas befrielsegrunderna särskilt. Därför tas alla stadganden om accisfrihet antingen in i lagen om påförande av accis som gäller samtliga acciser eller införs separat i behörig accislag.

I syfte att säkerställa betalningen av accis och förebygga missbruk skall till accissystemet fogas ett säkerhetssystem. För närvarande kräver man inte några säkerheter av de accisskyldiga. Ett säkerhetsförfarande som liknar EG:s nuvarande system finns redan i bruk vid tullverket i de fall då en importör eller en speditiönsfirma ansöker om en registrerad kunds ställning. Beslut om säkerhetens belopp och om övriga villkor skall fattas av tullstyrelsen eller, i frågor som hänför sig till enskilda överföringar, av distriktstullkammaren. Vid fastställandet av säkerhet beaktas företagets vederhäftighet och pålitlighet. Vid behov kan dessutom beaktas även andra säkerheter som företaget gett till tullstyrelsen.

När produkter belagda med harmoniserade acciser överförs accisfritt vid inrehandeln mellan Finland och EG:s medlemsstater skall produkterna av övervakningsskäl föres med ett administrativt eller kommersiellt ledsagardokument. Om ledsagardokumentet inte har återsänts hit med kvittering inom utsatt tid påförs avsändaren behöriga skatter. Vid verifiering av accisfria överföringar i Finland kan

även någon annan handling användas. Användning av ledsagardokument krävs också i de fall då produkten redan har överlåtits till konsumtion här och exporteras till en annan medlemsstat, om man önskar få återbäring av de skatter som betalats här. En förutsättning för återbäringen är att sökanden kan uppvisa ett behörigt kvitteringsexemplar av ledsagardokumentet.

Användningen av ledsagardokument hänför sig endast till ett övervakningssystem för harmoniserade acciser vid inrehandeln. Vid överföring av produkter belagda med en nationell accis kan ledsagardokument inte användas, utan överföringarna skall visas på ett annat tillförlitligt sätt.

Bestämmelser om verkställigheten av ett direktiv som gäller informationsutbyte mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter inom den indirekta beskattningens område samt ett direktiv som gäller uppbörden av vissa acciser utfärdas separat genom en särskild regeringsproposition.

5.2. Lag om tobaksaccis

I EG motsvarar beskattningsprinciperna för tobaksprodukter i huvuddrag den i Finland tillämpade beskattningen. Det föreslås att skattebasen utvidgas i enlighet med EG:s direktiv så att även produkter som tillverkat av annan växt än tobaksväxt blir accispliktiga. I lagen skall de olika tobaksprodukterna definieras i detalj enligt EG:s direktiv. Cigarrcigarretterna skulle då klassificeras som cigaretter.

I Finland är beskattning av tobaksprodukter på den av EG förutsatta minimiskattenivån, med undantag av accis på cigaretter. I Finland är den mest efterfrågade cigaretternas accisprocent endast 55,29 räknat på basis av detaljhandelspriset. Cigaretternas accisnivå bör i EG vara 57 procent av den mest efterfrågade prisklassens detaljhandelspris. Därför föreslås det att accis på cigaretter höjs så att enhetsaccisens belopp höjs från 50 mark till 75 mark/1000 styck. Räknat enligt de gällande detaljhandelspriserna skulle accisprocenten då stiga till 57,9. Då detaljhandelspriset på cigaretter höjs bör myndigheten följa med att 57 procents nivå inte understigs. Särskilt bör uppföljning företas om inflationen stegras.

I den nuvarande lagen om tobaksaccis har stadgats om grundaccisbeloppen för de olika

tobaksprodukterna. Beträffande tilläggsaccisbeloppen har i lag endast stadgats om maxiaccisbeloppen. Inom ramen för nämnda maxiacciser har statsrådet rätt att bestämma om tilläggsaccisen. Ärendet gällande accisbeloppet är dock sådant att det borde avgöras i riksdagen. Därför föreslås att det i lagen stadgas om de värdebaserade och enhetsbaserade accisbeloppen för cigaretter och de värdebaserade acciser för övriga tobaksprodukter som omfattar de nuvarande grundaccis- och tilläggsaccisbeloppen. Statsrådet skall dock ha möjlighet att ändra accisbelopp när proposition om ändring av lagen om tobaksaccis avlåtits till riksdagen. Propositionen skall motsvara det stadgande med motsvarande innehåll i andra accislagar som har saknats i tobaksaccislagen.

För cigaretter skall för närvarande betalas tilläggsaccis, som skall uppgå till minst 462 mark per 1000 stycken minskad med grundaccisens belopp. Då detaljhandelspriset på cigaretter ändras, bör nämnda minimiaccisbelopp ändras på motsvarande sätt. I EG har man i avsikt att förhindra dumpningsförsäljning stiftat ett motsvarande minimiaccisstadgande, som kopplats till priserna så att minimiaccisen är 90 procent av accisen på den mest efterfrågade cigaretten. I Finland motsvarar den gällande, fasta minimiaccisen av tilläggsaccisen i praktiken 90 procent av den mest efterfrågade cigaretternas tobaksaccis. För att förenkla administrationen föreslås det att för cigaretterna betalas i tobaksaccis minst 90 procent av tobaksaccisen på cigaretten i den mest efterfrågade prisklassen. Motsvarande stadgande skall även tillämpas på cigarettobak. För att beskattningen inte skall bli oskäligt hög skall i dessa fall uppsättas ett maximiskattebelopp i enlighet med direktivet.

Minimiaccisnivåerna för cigarrer, piptobak och cigarettobak är lägre i EG än i Finland, varför det inte finns behov att ingripa i dessa skattebelopp. Accisen på cigarrer är dock internationellt betraktat ganska hög i förhållande till cigaretternas accisnivå. I accispraxis är cigarrernas procentuella accis i allmänhet cirka hälften eller till och med under hälften av cigarrernas procentuella accis. Tobaksacciskommittén har redan i sitt betänkande av den 14 juli 1991 föreslagit en sänkning av accisen på cigarrer från 30,60 procent till 20 procent (kommittébetänkande 25/1991). Sagda framställning föreslås nu träda i kraft. Trots ändring av den procentuella accisen förbli cigar-

rernas enhetspris räknat per tobaksmängd högre än priset på övriga tobaksprodukter.

Accisbeloppet av pip- och cigarettobak är nu 44 procent av detaljhandelspriset. På sista tiden har konsumtionen av pip- och cigarettobak stigit, på vilket har väsentligen inverkat det billiga priset cigaretter som man själv rullar. Fastän beskattningen av pip- och cigarettobak höjts år 1992 relativt sett mera än beskattningen av cigaretter har höjningen inte varit tillräcklig för att förhindra konsumtionens förflyttning från cigaretter till cigarettobak med beaktande av korsflexibilitet mellan dessa produkter. Därför föreslås att beskattningen av pip- och cigarettobak höjs till 48 procent av detaljhandelspriset.

Snus, tuggtobak och cigarettpapper är inte föremål för tobaksaccis i EG. Användning av tuggsnus är helt förbjuden inom EG medan användning av tuggtobak dvs. tuggbuss och nässnus är tillåten. I Finland får inte enligt 5 § lagen om ändring av lagen om åtgärder för inskränkande av tobakrökning (765/94) som träder i kraft den 1 mars 1995, den i 2 § 3 a punkten avsedda tobak som tuggas i munnen säljas i näringsverksamhet eller annars överlätas. Tillverkning och import av snus har i Finland gällt nästan helt munsnus, som förbjudits i den nya lagen. Användning av det tillåtna snuset är här marginell. Det finns inte orsak att beskatta detta snus i synnerhet då beskattningen förorsakar märkbara administrativa och kontrollproblem och beskattningen saknar statsfinansiell betydelse. Eftersom lagen träder i kraft först i början av mars 1995, föreslås det att snus och tuggtobak skall beskattas nationellt fram till nämnda tidpunkt.

Fortsatt beskattning av cigarettpapper föreslås på nationell nivå. Vid beskattning, övervakning och även annars tillämpas beträffande cigarettpappret i tillämpliga delar vad som stadgas i lagen om påförande av accis.

Enligt 15 § 1 mom. lagen om tobaksaccis får för tobaksprodukter inte uppbäras ett högre pris än det för vilket tobaksaccis har betalats. Vid försäljning av tobaksprodukter i samband med servering i inkvarterings- eller förplägningsrörelse får det på prisetiketten angivna detaljhandelspriset höjas med ett skäligt belopp. Begreppet skäligt belopp har inte noggrannare definierats i lagen och ingen myndighet har, efter att priskontrollen av tobaksprodukter upphört, haft befogenhet att bestämma om det. Vidare har det vid tillämpning av nämnda

lagrum uppstått ovisshet om priset kan höjas i en förplägningsrörelses självbetjäningsrestauranger, kiosker och automater. Tobaksprodukternas pris har inte alls kunnat höjas i personalrestauranger och arbetsplatsrestauranger, inte heller i läroanstalters, elevföreningars och soldathemmens matserveringar och inte heller i kiosker i vilka servicen i synnerhet i sommartid påminner om de i förordningen avsedda förplägningsrörelserna.

Situationen har i praktiken förorsakat tolkningssvårigheter hela tiden. Eftersom man i praktiken inte kunnat pålägga sanktioner för förseelse på grund av avsaknaden av stadganden föreslås det att ett stadgande med liknande innehåll inte tas med i den nya lagen.

Till övriga delar är de ändringar som skall göras i tobakaccislagen ganska tekniska och de beror på anpassningen till EG:s inre marknad.

5.3. Lag om accis på alkohol och alkoholdrycker

I Finland har beskattningen av alkoholdrycker förnyats genom lagen den 28 juni 1994 om skatt på alkoholdrycker (532/94). Redan vid stiftandet av lagen har man strävat efter att beakta så mycket som möjligt de ändringar som EG:s direktiv medför, och därför finns det inte i detta sammanhang behov till stora ändringar. Skattestrukturen följer i huvuddrag gällande lag. Lagen omfattar öl, vin, mellanprodukter samt etylalkohol, vilka definieras på det sätt som förutsätts i EG-direktiven. Några ändringar måste dock göras för EG-anpassningens skull.

När beskattningen av öl och alkoholdrycker i Finland tidigare grundade sig i huvudsak på produktens detaljhandelspris fastställs skatten enligt den gällande lagen för alla andra drycker utom viner i enlighet med produktens rena alkoholhalt. Skatten på viner fastställs enligt tre olika skatteklasser, vilka för sin del bestäms genom alkoholhalten.

För närvarande hör till produktgrupperna 31 och 32 alla andra alkoholdrycker utom öl och vin. I EG har av produkterna enligt nämnda produktgrupper de så kallade mellanprodukterna dock definierats särskilt. Då accisen för dylika produkter måste fastställas på basis av mängden och inte enligt deras alkoholhalt, såsom hos oss för närvarande, föreslås att i lagen görs en av strukturdirektivet föranledd

ändring. De nu föreslagna acciser 30 och 50 mark per liter skall i medeltal motsvara de nu gällande acciser för nämnda produkter. Accisen i den lägre skatteklassen motsvarar vidare den i EG tillåtna 40 procent sänkta skatten av den normala accisen och den överstiger den nationella accisen på vin såsom direktivet förutsätter.

För etylalkohol kan det enligt huvudregeln fastställas endast ett accisbelopp. Därför skall våra nuvarande produktgrupper 31 och 32 slås samman. Den föreslagna accisen för produktgruppen, 3 mark för varje centiliter etylalkohol, motsvarar i medeltal det nuvarande accisbeloppet, då en del av den nuvarande produktgruppen 31 skall anses vara en lindrigare beskattad mellanprodukt. För produkter enligt position 2208, vilkas alkoholhalt är högst 10 volymprocent, kan emellertid stadgas sänkta accisnivåer, på grund av vilket det föreslås att för produkter av nämnda slag stadgas två skilda accisnivåer så att acciser i dem motsvarar produkternas nuvarande acciser.

Spriterna som sådan omfattas inte för närvarande av lagen om skatt på alkoholdrycker. På grund av EG-anpassningen skall även den bli accispliktig. Skattebasen skall utvidgas för denna del liksom även för några alkoholprodukters del. Eftersom dock sådana produkter som denatureras kan stadgas helt skattefria föreslås för att förenkla administrationen att dessa produkter helt lämnas utanför lagens tillämpningsområde. På grund av tillämpade befrielsestadganden är betydelsen av skattebasens utvidgning i praktiken ganska ringa.

Drycker innehållande under 2,8 volymprocent alkohol omfattas för närvarande inte av lagen om skatt på alkoholdrycker utan de beskattas enligt lagen om läskedrycksaccis. Enhetligt med EG-direktiven föreslås en utvidgning av den harmoniserade alkoholskattelagens skattebas så att den gäller även dessa produkter. För alla nämnda produkter kan dock fastställas ett accisbelopp som är mindre än den allmänna skattenivån. Som accisbelopp föreslås antingen produktens nuvarande, på dryckesmängden baserade läskedrycksaccis (vin) eller motsvarande på medelalkoholhalten baserad accis (bland annat öl), således skulle ändringen inte i praktiken höja de ifrågakommande produkternas acciser.

Den nuvarande alkoholskattelagens stadganden gällande skattefrihet skall i huvuddrag förbli förändrade. En del av stadgandena skall

emellertid ingå i lagen om påförande av accis. Sådana är närmast stadgandena rörande skattefrihet i samband med överföring av produkter. De övriga skattefrihetstadgandena har samband med den i alkohollagen avsedda specialförsäljningen eller kvalitetskontrollen, som övervakas av den social- och hälsovårdsministeriet underställda tillsynscentralen.

I anslutningsavtalet har Finland fått rätt att begränsa den mängd av alkoholdrycker som resanden från EG:s medlemsländer för med sig så att för den överstigande delen verkställs en behörig beskattning. För den överstigande delen föreslås att skatten uppbärs enligt samma grunder som vid kommersiell försäljning och därför kan i skattebeloppet inte längre beaktas beloppet av tull och mervärdesskatt. I lagen skall ges befogenhet att genom förordning stadga för varje slag av dryck om produkternas genomsnittliga acciser.

Den gällande lagen om skatt på alkoholdrycker innehåller stadganden om s.k. skattefria lager. Inom EG överförs alla skattepliktiga produkter inom nämnda system. I detta avseende har förfarandena redan förenhetligats med EG:s system och avsikten är inte att i detta sammanhang ändra på den situation som uppstått den 1 juni 1994. Från den materialia lagen stryks dock alla stadganden om förfaringssätt, eftersom om den stadgas särskilt i lagen om påförande av accis.

5.4. Lag om accis på flytande bränslen

Skattebasen i den i Finland gällande lagen om bränsleaccis motsvarar i huvudsak skattebasen i EG:s strukturdirektiv. Beskattningen omfattar motorbensin, dieselloja samt lätt och tung brännolja. De olika bränslena har i Finland definierats mindre täckande än i EG-direktivet. I EG uppbärs acciser för alla produkter som används i förbränningsmotorer samt för alla mineraloljor och kolväten som används till uppvärmning bortsett från vissa undantag.

Beskattningens struktur föreslås att ändras enligt strukturdirektivets krav. Alla produkter som avses i ändringsförslaget i nämnda direktivet och vid vilkas överföring mellan medlemsstaterna allmänna stadgandena i lagen om påförande av accis bör följas, som till exempel bruket av ledsagardokumentet, föreslås att

definieras som mineraloljor. I accistabellen avsedda produkter dvs. motorbensin, dieselloja, samt lätt och tung brännolja definieras som flytande bränslen.

I enlighet med strukturdirektivet föreslås att förutom flytande bränslen alla mineraloljor och övriga produkter som används som motorbränslen stadgas som accispliktiga. Så skulle även som accispliktiga stadgas mineraloljor och kolväten som används för uppvärmning, förutom naturgas, stenkol, brunkol, torv, lignit och annat kolväte i råvaruform, jordoljekoks och bitum eller bottenprodukt vid oljeraffinering.

Då det även för produkter som inte nämns i accistabellen bör fastställas en accis enligt deras användningssyfte föreslås att de i accistabellen uppräknade produkterna definieras separat i lagen. Definitionerna skulle i sak motsvara strukturdirektivets definitioner.

Alla de bränslen som överläts för att användas som bränsle i ottomotorer skulle anses som motorbensin. Bränslen som skall beskattas som motorbränslen och som inte tidigare beskattats är bland annat motorpetroleum, förgasarsprit, möjliga specialbränslen samt olika biobränsler. Biobränslen har i Finland tillsvidare använts i fordon närmast som hjälpprodukter, och de har beskattats som sådana.

Accis borde betalas för motorpetroleum som används i ottomotorer som installerats i motorfordon såsom för motorbensin enligt direktivet. För närvarande har vissa fordon som använder motorpetroleum befriats från tilläggsskatt i lagen om skatt på motorfordon (722/66). Ändringen skulle gälla ett litet antal fordon. Denna bestämmelse om tilläggsskatt borde justeras med en egen proposition.

Förutom vanlig dieselloja anses bränslen som används i dieselmotorer och som överläts för att användas som bränsle i dieselmotorer enligt förslaget som dieselloja och accisen fastställs därefter. Till motorbruk som inte berörs av betallningsskyldigheten för tilläggsskatt enligt lagen om skatt på motorfordon, kan dock lätt brännolja fortsättningsvis överlätas. Detta gäller bland annat bränsle som används i traktorer, arbetsmaskiner, båtar och fartyg.

I föregående fall skulle auktoriserad laghallare eller registerad näringsidkare eller annan i lagen om påförande av accis avsedd accisskyldig vara skyldig att betala den ifrågasvarande accisen när han överläter till konsumtion bränsle som är avsett att användas i förbränningsmotorer. Bränsle som gjorts iden-

tifierbart får inte överlåtas till användning som dieselloja i fordonens förbränningsmotorer. I fall av missbruk tillämpas stadgandena om rättelse och efterbeskattning i lagen om påförande av accis.

Då fordonet ändå drivs med sådant bränsle, för vilket accis inte har betalats enligt de skattebelopp som stadgats för motorbensin och dieselloja, är ansvarig den som använt fordonet och inte den accisskyldiga producenten eller lagerhållaren. Användaren skulle vara skyldig att i motorfordonskatt betala tilläggsskatt enligt de grunder som stadgas i lagen om skatt på motorfordon. De nu föreslagna stadgandena förorskar därför inte ändringar i ansvaret av den som använder bränsle och den som är accisskyldig enligt bränsleaccisbeskattningen, inte heller rörande tilläggsskatt enligt stadgandena i lagen om skatt på motorfordon.

Med lättbrännolja avses i förslaget dieselloja som gjorts identifierbar. Vidare anses som lätt brännolja även allt annat flytande bränsle som överläts för att användas för uppvärmning och som gjorts identifierbart.

Den till position 2710 hörande tunga brännoljan föreslås att definieras på basis av området för destillering av kolväten. Även andra mineraloljor och kolväten som används till uppvärmning betraktas som tung brännolja, såvitt de inte är lätt brännolja eller särskilt uteslagna från lagens tillämpningsområde. Med uppvärmning avses i denna lag producering av värme genom förbränning av mineralolja eller kolväten.

På grund av anpassningen till EG skall accispliktiga bli förutom i accistabellen avsedda bränslen alla övriga mineraloljor som är avsedda för uppvärmning och skall säljas eller användas samt kolväten, med undantag av naturgas, stenkolk, brunkolk, torv, lignit, eller annat kolväte i råvaruform, jordkolkoks, -bitum och bottenprodukt vid oljeraffinering. I princip kan antalet av accispliktiga produkter ökas från det nuvarande. Accispliktiga produkter skulle bland annat vara fotogen, som används som bränsle vid uppvärmning. Då industrin använder i processen uppstående, som kolväten betraktade produkter för uppvärmning skall de beskattas som egen användning. Olika blandningar av kolväte bör betraktas som kolväten.

Masungas, koksgas samt konvertergas som används i stålindustrin blir dock utanför beskattningen eftersom nämnda produkter inte är

kolväte. Vidare skulle den i industrin använda "svart lut" stå utanför beskattningen. Accisbasens utvidgning ändrar i praktiken inte väsentligt den nuvarande praxisen.

Flera medlemsstater har genom rådets beslut erhållit befrielse från accis i fall där avfallgaser från kolväten används som bränsle vid uppvärmning eller när i medlemsstaten innan systemet med den inre marknaden inleddes tillämpats accisfrihet. Finland har möjlighet att ansöka om motsvarande undantag i beskattningen, om det anses behövligt.

Det föreslås att mineraloljor för vilka Finland beviljats undantag i anslutningsavtalet dvs. metan och flytgas inte beskattas. Ändå är de sådana mineraloljor som omfattas av det enhetliga accisbeskattningssystemet, vilket innebär att vid överföringar av produkter mellan medlemsstater skall iakttas stadgandena i lagen om påförande av accis.

I EG:s skattedirektiv har en minimiskattenivå fastställts för varje produkt, som bör följas av varje medlemsstat. Vidare har för varje produkt fastställts bara en accisnivå. Om man vill gradera beskattningen av något bränsle bör ett särskilt tillstånd därtill anhållas av kommissionen. Finland har i anslutningsavtalet fått rätt att gradera accisen på reformulerad blyhaltig och blyfri motorbensin samt på svavelfattig dieselloja, förutsatt att den sänkta accisen inte understiger de stadgade minimiacciserna. Den år 1993 ibruktagna, på miljöpolitiska grunder skapade indelningen av flytande trafikbränslen i produktgrupper kan således bibehållas.

I direktiven definieras noggrant vilka bränslen som är accispliktiga och vilka accisfria. Om i någon medlemsstat tillämpas från övriga medlemsstater avvikande accisbefrielser, kan därav följa snedvridningar i konkurrensen. En del av befrielseerna är obligatoriska och en del sådana som medlemsstaterna kan tillämpa enligt prövning.

I EG motsvarar bestämmelserna om befrielse från bränsleaccis i huvudsak dem som redan följs i Finland. Råvara och hjälpprodukt är accisfria i stöd av artikel 8.1 a i strukturdirektivet. Direktivet saknar en bestämmelse med stöd av vilket bränslet är accisfritt då det förbrukas direkt vid första användningen då en vara framställs. I EG:s medlemsländers beskattning tillämpas på fallet olika bestämmelser så att fem medlemsländer befriar nämnda bränsle, fem uppbär accis och i två länder har fallet inte

dykt upp. Eftersom första användningen har hittills varit accisfri i Finland, föreslås en fortsättning av sagda praxis.

Enligt artikel 4.3 i strukturdirektivets är mineralolja som förbrukas på en anläggnings område som producerar mineralolja inte accispliktig om förbrukningen hänför sig till produktionsändamål. Användning av fordon räknas inte som sådant ändamål. För att den finländska industrin skall vara i jämbördig ställning i detta avseende med konkurrentländerna föreslås enligt strukturdirektivet att mineralolja som används vid oljeraffineringsprocessen vid tillverkning av mineraloljor är accisfri så länge verksamheten äger rum på oljeraffineringsverkets område.

I anslutningsavtalet har Finland vidare erhållit rätt befria från accis mineralolja som används i privata luftfartyg. Enligt nämnda undantag skulle lustbåtar som har dieselmotor kunna försättningsvis använda lätt brännolja som bränsle. Beträffande bränslen som används av lustbåtar föreslås inte till någon del ändringar jämfört med den nuvarande situationen. Beträffande bränslen som används av fartyg är det inte nödvändigt att stadga om motsvarande sanktioner, som kommer till användning för vägtrafikens del enligt lagen om skatt på motorfordon.

Med stöd av det förutnämnda undantaget har Finland även erhållit rätt att befria den mineralolja som används i nöjesluftfartyg. Eftersom mineralolja som används av andra än privata luftfartyg skall befrias från accis enligt strukturdirektivet, föreslås att flygpetroleum och flygbensin inte alls är accispliktiga produkter vilket motsvarar nuvarande lag. Detsamma föreslås att gälla även motorpetroleum som används i privat båttrafik och som gjorts identifierbar.

I bränslebeskattningen används i Finland redan skattefria lager så i detta avseende kommer beskattningen inte att ändras. Där emot uppbärs i Finland vid överlåtelse från skattefritt lager och vid import accis i volymliter medan det i EG tillämpas normalliter (+15 °C). I detta avseende föreslås de ifrågasvarande stadgandena att ändras.

Uppbörd av bränsleaccis i grundaccis och tilläggsaccis fortsätter. Nu i Finland gällande bränsleaccisbeloppen för vissa produkter överstiger minimiaccisbeloppen som fastställts för EG:s harmoniserade bränsle endast om beloppen av både grund- och tilläggsaccis räknas

ihop. Om tilläggsaccisen inte beaktas, räcker grundaccisen på lätt och tungt bränsle inte till att uppnå minimiaccisnivån.

Försörjningsberedskapsavgift

EG saknar en skatt motsvarande säkerhetsupplagsavgifter. De harmoniserade produkterna gäller endast mineraloljor, alkohol och alkoholdrycker samt tillverkad tobak. För dessa produkter kan för särskilda ändamål även uppbäras andra indirekta skatter, om vid uppbörden följs stadgandena om fastställande, beräkning, verkställighet och kontroll av accisgrunderna. Eftersom i Finland produkterna belagda med säkerhetsupplagsavgift, förutom produkter som tillades år 1984, motsvarar i huvudsak ovan nämnda bränslen föreslås att säkerhetsupplagsavgiften, om vars namn föreslås att det ändras till försörjningsberedskapsavgift, uppbärs tillsvidare i samband med den egentliga bränsleaccisen och med stöd av samma lag. Arrangemanget förutsätter således att den nuvarande lagen om säkerhetsupplagsavgift skulle upphävas såsom otjänlig att tillämpas i skattetekniskt hänseende. Det föreslås att de materiella stadganden om försörjningsberedskapsavgiften bibehålls i huvudsak oförändrade. Avgiften skall redovisas som inkomst till försörjningsberedskapsfonden.

Beträffande de produkter för vilka den nuvarande säkerhetsupplagsavgiften bestäms enligt tullvärdet föreslås i detta skede att avgiften inte mera uppbärs. En stor del av nämnda produkter kommer från EG-området, och då existerar ingen gränskontroll och inget tullvärde kan fastställas för dessa produkter. För att de avgifter som uppstår p.g.a. upprätthållande av försörjningsberedskap skall fördelas mera jämt mellan förvärvslivets olika sektorer kan det i fortsättningen säkras att skattegrunden utbreds när det finns skäl härtill. Samtidigt skall det i ett senare skede ges en helt egen lag om försörjningsberedskapsavgift. Försörjningsberedskapsavgift föreslås inte i detta skede heller att uppbäras för till position 2704 hörande stenkol eller för koks eller halvkoks som framställts av brunkol, eftersom dessa produkter inte omfattas av bränslebeskattningen.

5.5. Lag om accis på vissa energikällor

I EG tillämpas accisystemet endast på de

acciser som skall harmoniseras. Däremot kan acciser enligt artikel 3 i systemdirektivet 92/12/EEG uppbäras även på andra produkter såvitt dessa acciser inte förorsakar formaliteter vid gränsövergången i handeln mellan medlemsstaterna. Gemenskapens accissystem kan dock inte tillämpas på dessa produkter som accisuppbörds- och övervakningssystem eftersom en medlemsstat som uppbär en nationell accis inte kan förplikta andra medlemsstater att tillämpa gemenskapens accissystem på dessa acciser.

Av miljöbaserade skäl föreslås att stenkol, elström, naturgas och fräsbränttorv skall fortfarande beläggas med accis och att skattegrunden skall utvidgas med stycketorv och råtallolja. Det föreslås vidare att en särskild nationell accislag skall ges om beskattningen av nämnda energikällor, eftersom det harmoniserade accissystemet för flytande bränslen inte kan tillämpas på dessa produkter. Stenkol, elström och naturgas skall fortfarande beskattas huvudsakligen på samma grunder som förut.

Tallolja, som är en biprodukt inom sulfatinindustrin, bildas i Finland cirka 160 000—180 000 ton om året. En övervägande del av denna mängd används som råvara för den organiska kemiska industrin här i landet. Av råtallolja raffinerar olika förädlade hartsprodukter som används t.ex. för bindemedel och lim. Råtallolja är till sina egenskaper och till sitt brännvärde en produkt som liknar brännolja. I stället för fortsatt bearbetning kan den användas som en produkt som ersätter brännolja. I och med att priset på tung brännolja stiger genom beskattning, säljer sulfatcellulosa-fabriker inte längre råtallolja för fortsatt förädling till ett pris av en råvara, utan priset höjs med ett belopp som motsvarar accisen på tung brännolja. Detta för sin del försvagar hela den fortsatta förädlingsverksamheten i fråga om tallolja.

Det föreslås att tallolja som bildas inom träförädlingsindustrin och som till sina användningssyften motsvarar tung brännolja skall göras accisbelagd om den används för upp-

värmningsändamål. Till sitt belopp skall accisen på tallolja vara lika hög som accisen på tung brännolja, men skatten skall omfatta endast grundaccis, eftersom förbränning av tallolja inte medför motsvarande miljöskador. Tallolja, som skall användas som råvara t.ex. inom kemisk industri, skall lämnas helt utanför beskattningen.

Stycketorv har hittills inte varit belagd med accis. Nu föreslås den bli accisbelagd, eftersom den till sin miljöegenskap motsvarar fräsbränttorv som är belagd med accis.

För stycketorv börjar man uppbära lika hög accis som för fräsbränttorv. Samtidigt föreslås det att den nedre gränsen för beskattningsbar bränttorv sänks från 50 000 MWh till 25 000 MWh om året. Med detta förbättras konkurrenskraften på ved i förhållande till bränttorv i sådana mindre anläggningar, i vilka det finns mångbränningskittel.

5.6. Ändringar i bränsleaccisbeloppen 1995

Av statsekonomiska skäl föreslås det att grundaccisens allmänna nivå för accisen på flytande bränslen skall höjas med 2 procent. Højningen skall dock inte gälla grundaccisen på dieselolja, och højningen av grundaccisen på motorbensin skall vara 25 penni per liter.

Bestämningsgrunderna för tilläggsaccis skall förbli oförändrade. Vid beräkningen av accisbelopp skall tung brännolja fortfarande användas som basprodukt. Beloppen av tilläggsaccis på tung brännolja har bestämts så att 3/4 av accisen baserar sig på kolhalten och 1/4 på energiinnehållet. Det föreslås att den accis som fastställs enligt kolhalten skall höjas till 38,3 mark per ton koldioxid och accisen baserad på energiinnehållet till 3,5 mark per megawattimme. Cirka 60 procent av skatteintäkterna skall flyta in på basis av energikällornas kolinnehåll och 40 procent på basis av energiinnehållet. Detta överstiger tydligt den utgångsnivå för koldioxid-och energiskatt som har föreslagits inom EG.

Tilläggsacciserna har definierats för olika produkter enligt följande omräkningskoefficienter:

	CO ₂ -andel		Energiandel		Tilläggs- accis %	CO ₂ - komp. %	Energi- komp. %
	koefficient	CO ₂ - komp.	koefficient	energi- komp.			
Motorbensin (p/l)	0,238	9,1	0,904	3,2	12,3	74	26
Diesololja (p/l)	0,261	10,0	0,979	3,5	13,5	74	26
Brännolja, lätt (p/l)	0,266	10,2	0,990	3,5	13,7	74	26
Brännolja, tung (p/kg)	0,313	12,0	1,128	4,0	16,0	75	25
Stenkol (mk/ton)	2,375	91,0	7,090	25,1	116,1	78	22
Naturgas (p/m ³)	0,198	3,8*	1,000	1,8*	5,6	68	32
Bräntorv (mk/MWh)	—	0,0**	1,000	3,5	3,5	0	100
Kärnkraft (p/kWh)	—	0,0	—	0,9	0,9	0	100
Importerad elström (p/kWh)	—	0,0	—	0,9	0,9	0	100
Vattenkraft (p/kWh)	—	0,0	—	0,4	0,4	0	100

* Accisen på naturgas är 50 procent av det faktiska accisbeloppet under åren 1995—1997.

** För torv uppbärs ingen accis på koldioxid tillsvidare.

Tilläggs skatt för importerad elström och kärnkraft definieras enligt följande:

Energiskattekomponenten 3,5 mk/MWh har dividerats med antagen nyttoeffekt av kolkraft 0,38 dvs. 38 %, och då får man som resultat den energiskattekomponent som kolkraften har. Komponenterna är 9,2 mk/MWh.

Accisen på vattenkraft är direkt energiskatteandelen 3,5 mk/MWh.

Grundaccisen på kärnkraft är 1,5 p/kWh och på importerad elström 1,3 p/kWh. Helhetsbeskattningen av kärnkraft skall således vara 2,4 p/kWh och av importerad elström 2,2 p/kWh. Helhetsbeskattningen av importerad elström har bestämts så att det motsvarar det genomsnittliga skatteinnehållet i den elektricitet som producerats i Finland. I kalkylen har inte accisänkningarna av bräntorv och naturgas beaktats.

Propositionen rörande tilläggsaccis uppskattas påverka priset på energikällor på följande sätt:

	ändring i %
bensin	+ 1
diesololja	+ 2
lätt brännolja	+ 5
tung brännolja	+ 8
kol	+19
naturgas ¹⁾	+12
frästorv ¹⁾	+17
kärnkraft	+ 2
importerad elström	+ 7
vattenkraft	+ 2

¹⁾ Accisen på naturgas och frästorv sjunker, men avskaffandet av importpris- och primärproduktavdrag från mervärdesbeskattningen höjer priset.

Propositionen uppskattas påverka prisen på bränslen som används vid produktionen av elström och fjärrvärme på följande sätt:

	prisändring mk/MWh
tung brännolja	+ 6,0
kol	+ 6,9
naturgas	+ 7,4
frästorv	+ 6,6*
stycketorv	+10,9*
ved	+ 9 eller mera

* accis skall uppbäras endast om den årliga konsumtionen överstiger 25 000 MWh.

Inverkningen av slopandet av importpris- och primärproduktavdraget har beaktats i priset.

Acciser som ingår i priset på elström producerad vid separat elproduktion (kondenseringskraft m.m.) skall ändras som följer (p/kWh):

Produktionssätt	Nuvarande accis	Ny accis	Ändring
Tung brännolja	2,6	4,3	1,7
Kol	2,4	4,3	1,9
Naturgas	1,6	1,5	—0,1
Frästorv	1,1	0,9	—0,2
Ved	0,0	0,0	0,0
Kärnkraft	2,1	2,4	0,3
Import av elström	1,3	2,2	0,9
Vattenkraft	0,2	0,4	0,2
Elström i genomsnitt	1,3	1,9	0,6

Propositionens kostnadsinverkningar på olika sektorer (mmk):

(i siffrorna ingår inte de verkningar på kostnader som hänför sig till slopandet av primärproduktavdraget och importprisavdraget; siffrorna innehåller grundaccisen på elström)

	1994	1995	ändring
trafik	350	580	+230
industri	700	980	+280
hushåll	520	820	+300
service och annan			
konsumtion	330	470	+140
sammanlagt	1900	2850	+950

Årsättning för importprisavdraget av naturgas

Import av naturgas är för närvarande fri från mervärdesskatt. Vid mervärdesbeskattning av försäljning av naturgas får importören göra ett extra, kalkylerat avdrag, vilket är 18 procent av den importerade naturgasens värde, till detta har räknats naturgasens miljöbaserade energiskatter. Importprisavdraget och naturgasens omsättningsskattefrihet stiftades år 1986 att gälla till slutet av år 1991, men år 1989 förlängdes lagens giltighetstid till åren 1992—2001. I mervärdesskattelagen (1501/93) som trädde i kraft den 1 juni har stadgandet av importprisavdragets giltighet för en viss tid slopats. Då visste man att det vid EU-medlemskapets början är obligatoriskt att avstå från importprisavdraget.

Industrins andel av naturgasens stöd som överförs till konsumenterna har varit cirka 55 procent, produktionen av fjärrvärme- och kraft har erhållit 35 procent, den övriga andelen har varit 10 procent. Avskaffandet av importprisavdraget skulle höja det skattefria konsumentpriset med 8,3 mark/MWh d.v.s. cirka 15 procent.

Statsstödet till naturgasen har i form av importprisavdraget varit cirka 220 miljoner mark om året. Avsikten är att kompensera avskaffandet av importprisavdraget genom att uppbära under de tre följande åren för naturgas 50 procent av den accis som enligt grunder för accissystemet borde uppbäras för den.

Årsättning för primärproduktionsavdraget av torv

Primärproduktionsavdraget som beviljas vid

mervärdesbeskattningen av torv, ca 120 milj. mk, avlägsnas på grund av reformeringen av mervärdesskattesystemet. Sagda avdrag föreslås bli ersatt vid accisbeskattningen av torv genom att tillsvidare avlägsna torvens koldioxidskattekomponent från ingången av 1995. Koldioxidskatt skall i fortsättningen börja uppbäras i samma mån som motsvarande accis på stenkol höjs, dock så att torvens koldioxidkomponent skall vara högst 30 procent av motsvarande skatt på stenkol. För närvarande uppbärs för fräsbränttorv en accis som grundar sig på energiinnehållet. Denna accis skall även i fortsättningen uppbäras.

5.7. Nationella accislagar

På grund av statsfinansiella och miljöorsaker finns det i Finland behov att uppbära acciser även för andra produkter än för dem som omfattas av harmonisering. Det föreslås att nationell accis uppbärs för sötsaker och läskedrycker samt för vissa energikällor såsom redan nämnda stenkol, torv, naturgas, elström och råttalolja. Nationell accis föreslås att uppbäras även på cigarrettpapper som inte heller ingår i accissystemet som skall harmoniseras, uppbörden föreslås att knytas till lagen om tobaksaccis. Eftersom det inte tillsvidare har utvecklats för alkohol- och läskedryckers engångsförpackningar något system som kunde ersätta det nuvarande tilläggsaccissystemet och eftersom undersökningen om dryckesförpackningarnas livslängd inte ännu är färdig föreslås att stadgandena om uppbörd av tilläggsaccis införs i de accislagar som gäller nämnda drycker.

Vid beskattning av produkter som är accispliktiga genom nationella accislagar föreslås tillämpning av samma system som gäller för de harmoniserade acciserna, med beaktande av att det vid överföring av produkter inte är möjligt att utnyttja ett på ledsagardokument baserat övervakningssystem.

5.7.1. Lag om sötsaks- och läskedrycksaccis

Det föreslås att accislagarna gällande sötsaker och läskedrycker sammanslås till en lag eftersom stadgandena i dem är ganska likartade. Vissa koncentrat enligt position 2009 som

innehåller mycket socker är inte accispliktiga. Då nästan likadana produkter nämns i accis-tabellen föreslås det för enhetlighetens skull att accisbasen utvidgas i detta hänseende. För vissa av inhemska bär tillverkade läskedrycker har det inte uppburits accis för att skydda den inhemska produktionen. Regeln föreslås inte att medtas i den nya lagen, närmast beroende på EG:s konkurrensbestämmelser. Stadgandena rörande tilläggsaccisen på läskedryckers engångsförpackningar föreslås att ändras till innehållet så att de motsvarar stadgandet om alkoholdryckesförpackningar. Vidare skulle i lagen göras vissa preciseringar och tekniska ändringar, vilka beror närmast på anpassningen till EG.

5.7.2. *Lag om ändring av lagen om oljeavfallsavgift*

För finansiering av de utgifter som förorsakats av oljeavfallshanteringen har för vissa smörjoljor uppburits en accisartad oljeavfallsavgift. Lagen är i kraft till slutet av år 1996. Uppbörd av avgiften fortsätts och i lagen görs endast sådana tekniska rättelser, som är nödvändiga då det inte mera finns gränskontroll och övervakning vid handeln mellan medlemsstaterna.

5.7.3. *Lag om upphävande av vissa accislagar*

I propositionen föreslås upphävande av lagen om accis på ätbara fetter, lagen om sockeraccis och lagen om fett- och proteinaccis på foder. Accisen på ätbara fetter motsvarar den del av stödet för den inhemska oljeväxtproduktionen, som kalkylmässigt hänförs till oljeväxternas fettandel.

Lagen om sockeraccis är i kraft till slutet av år 1994. Lagen hänförs sig till stödet för sockerproduktionen. Med stödssystemet för den inhemska betsockerproduktionen sänks priset på det råsocker som fås av sockerbetan till världsmarknadens prisnivå. Principen för systemet är att stödet för den inhemska produktionen finansieras genom accis som uppbärs för socker.

Beskattningen av ätbara fetter och socker kunde ordnas med en nationell accis liksom beskattningen av sötsaker och läskedrycker.

Till Finland importeras dock många produk-

ter, vilka innehåller ätbara fetter eller socker som råvara eller vilka har karaktären av ersättning produkter för dessa. Då borde även dessa produkter enhetligt omfattas av beskattningen. När exporten av alla accispliktiga produkter också bör befrias från accis så är övervakning av beskattningen för importens och exportens del i det närmaste omöjlig. Antalet exportörer och importörer skulle vara mycket stort och då ingen gränskontroll skulle finnas så skulle verkställande av beskattningen för de talrika små importörernas och exportörernas del sannolikt misslyckas. Detta skulle bland annat ha till följd att den inhemska industrin skulle råka i ett sämre läge än de som importerar produkter från EG-området. Därför föreslås det att nämnda produkter inte skall beskattas och att lagarna som gäller dessa produkter upphävs.

Beskattningen av foderfett och -protein har grundat sig på att med accisens avkastning täckts en del av lantbruksproducenternas andel av kostnaderna för marknadsföring av lantbruksprodukterna enligt lagen om marknadsystemet för lantbruksprodukter (1518/93). Vidare grundar sig beskattningen på behovet att förbättra prisförhållandet mellan olika foderlag.

Under EU-medlemsskapet utbetalas de exportkostnader som förorsakas av exporten av lantbruks- och livsmedelsprodukter inte mera från finska statsmedel utan EG skall betala nämnda exportstöd och prisskillnadsersättningar. Staten skall därmed inte behöva fett- och proteinaccis på foder för att täcka nämnda exportkostnader.

Foderspannmålspriset sänks ungefär med hälften från den nuvarande nivån vid EG-situationen varigenom foderspannmålets konkurrensförmåga förbättras. Då foderprodukterna inom EG:s gemensamma lantbrukspolitik inte har motsvarande accis så bör den inte heller uppbäras här för att det inte skall uppstå en snedvridning av konkurrensen. Därför föreslås att lagen om fett- och proteinaccis på foder upphävs.

Lagerkompensation

Enligt statsrådets principbeslut av den 27 maj 1994 gällande nationellt EG-anpassningsstöd för lantbruk och trädgårdsodling kompenseras livsmedelsindustrin, handeln och statens

spannmålslager för den värdeminskning av lagren som förorsakas av medlemskapet i EG. Avsikten med kompensationen är att förhindra marknadsstörningen som skulle uppstå genom att företagen tömde sina till högre, inhemskt pris anskaffade lager före årsskiftet.

För skillnaden mellan produktens inköpspris och det på råvarornas prisändring beroende lägre försäljningspriset dvs. skillnaden mellan inhemska priset och EG-priset kompenseras industrin och handeln genom lagrens värdeminskning. Prisskillnaden utbetalas både för inhemska och importerade produkter.

Det är möjligt att ersätta industrin och handeln för kompenserings av accis på ätbara fetter, sockeraccis samt fett och proteinaccis på foder för i samband med annan lagerkompensation. Beträffande nämnda produkter beror det högre priset emellertid på accisen. Som administrativt mycket bättre arrangemang anses avskaffandet av de nämnda acciserna fr.o.m. den 1 december 1994 då både industrins och handelns lager hinner börja tömmas innan medlemskapet träder i kraft. Således behövs ingen särskild lagerkompensation.

Avskaffandet av de nämnda acciserna i början av december förkortar betydligt förteckningen över produkter som skall ersättas och minskar så administrativa utgifter som åsamkas staten vid kompenseringsprocessen. Ytterligare undgår man ett förfarande enligt vilket företagen betalar accis som snart återbetalas åt dem. Avskaffandet av dessa acciser i början av december hindrar också företagen från att kräva ränta på kompenseringssumman, eftersom på detta sätt en del av ersättningen betalas på förhand. På grund av ärendets omfattning måste kompensationsprocessen skötas med en viss grovhet, på grund av vilket återbäring av acciser i samband med kompensationen kan leda till dyrare slutresultat för staten än avskaffandet av dem i början av december då en särskild kompensation inte behövs. Propositionen minskar väsentligen såväl myndigheternas som företagens arbete.

6. Propositionens verkningar

6.1. Ekonomiska verkningar

På grund av tobaksaccislagens anpassning till EG ökar cigaretternas accishöjning per enhet från 50 mark till 75 mark per 1000 stycken

statens skatteinkomster med cirka 150 miljoner mark, då samtidigt beaktas att minskningen i konsumtionen av tobaksprodukter uppskattas till cirka 2 procent per år och prishöjningen till cirka 3 procent.

Sänkningen av accisen på cigarrer från 30,60 procent till 20 procent minskar skatteintäkterna med ungefär 15 miljoner mark och därtill ännu uteslutning av snuset utanför beskattningen med cirka 14 miljoner mark. Å andra sidan ökar höjningen av accisen på pip- och cigaretter med 4 procentenheter skatteintäkterna med cirka 20 miljoner mark, således skall alla ändringar i lagen om tobaksaccis öka statens influtna skattemedel med cirka 150 miljoner mark på årsnivå.

Utvidningen av skattebasen i lagen om skatt på alkohol och alkoholdrycker till att omfatta drycker vilkas etylalkoholhalt är under 2,8 volymprocent skall överföra cirka 10 miljoner mark från lagen om accis på läskedrycker till alkoholskattelagens område. Övriga utvidgningar av skattebasen och andra ändringar i produktgrupperingen skall inte betydelsefullt inverka på statens skatteinkomster, eftersom skattesatserna har beräknats så att ändringar jämfört med den nuvarande situationen inte uppstår. Skattens avkastning för år 1995 uppskattas fortfarande till 7000 miljoner mark. Fastän det kan antas att höjningen av gränsen för de skattefria mängder som resenärerna medför sänker statens skatteinkomster från 1994 års nivå, uppskattas det inte ha väsentlig betydelse på grund av konsumtionsstrukturen och den gynsamma ekonomiska utveckling som kan väntas ske.

Den på EG:s direktiv baserade bränsleaccislagens skattebas är bredare än i den gällande lagen eftersom lagen tillämpas på alla produkter som används i förbränningsmotorer och på alla för uppvärmning avsedda mineraloljor samt på kolväten. Utvidningen av skattebasen förorsakar dock inte för staten någon betydande ökning av skatteintäkterna.

Den föreslagna höjningen av grundaccisen på motorbensin med 25 penni per liter skall öka statens skatteinkomster med cirka 840 miljoner mark, om man samtidigt beaktar den uppskattade konsumtionsökningen på 3 procent. Fastän grundaccisen på dieselolja inte skall höjas, uppskattas att ungefär 570 miljoner mark mera skattemedel än för detta år flyter in. Ökningen beror närmast på det att grundskatten höjdes från 1.6.1994 och därtill syns verk-

ningen av höjningen på den mängd skatteintäkter som flyter in under 1995 för hela året. När man beaktar höjningen av accisen på andra produkter med 2 procent och den uppskattade ökningarna i konsumtionen, uppskattas de influtna grundacciserna för år 1995 uppgå till 10 200 miljoner mark dvs. cirka 1 400 miljoner mark mera än under innevarande år.

Avkastningen av tilläggsaccisen uppskattas stiga med cirka 950 mark år 1995. Avkastningen av tilläggsaccisen skall uppgå till cirka 2 400 miljoner mark.

På grund av ändringar i accisnivån och ökad konsumtion uppskattas accisen på flytande bränslen och på vissa energikällor år 1995 ge i avkastning ungefär 2 300 miljoner mark mera än under det föregående året eller inalles cirka 12 500 miljoner mark.

Upptagandet av stycketorv och tallolja bland accispliktiga produkter ökar inte tills vidare betydligt statens skatteinkomster.

Säkerhetupplagsavgift har uppburits cirka 220 miljoner mark om året. Eftersom det enligt propositionen skall uppbäras avgift bara för flytande bränslen, blir avkastningen uppskattningsvis cirka 200 miljoner mark.

Avkastningen av sötsaks- och läskedrycksaccisen uppskattas till 140 miljoner och 110 miljoner mark.

Lagförslaget om upphävandet av vissa accislagar skall avsluta inflytningen av accismedel för ätbara fetter och då skall statens inkomster minska med cirka 307 miljoner mark (mom. 11.08.08 i statsbudgeten) och livsmedelsproduktionens kostnader skulle minska på motsvarande sätt med samma belopp.

I sockeraccis har årligen uppburits till staten cirka 210 miljoner mark (mom. 11.08.09). Denna inkomst skall inte mera inflyta på grund av att lagen upphävs. Lagen om sockeraccis hänför sig till stödet för sockerproduktionen. EG betalar genom åkerarealstöden en del av det stöd som betalas till sockerbetsodlarna; en del betalas nationellt.

Med avkastningen från foderfett och proteinaccisen täcks lantbrukets andel av exportkostnaderna enligt lagen om marknadssystem för lantbruksprodukter (1518/93). Denna andel tas inte i beaktande som kostnad vid bestämmande av lantbrukspriserna. När Finland är EU-medlem skall de exportkostnader som uppstår vid export av lantbruks- och livsmedelsprodukter inte längre betalas med finska statsmedel

utan EG. På grund av lagens upphävande skulle cirka 230 miljoner mark i accis utebli (mom. 11.08.14).

Enligt propositionen skall uppbörd av accis på ätbara fetter, sockeraccis och fett- och proteinaccis på foder upphöra den 1 december 1994. På grund av detta skall acciserna för december inte inflyta till staten, vilket skall medföra en minskning i accisintäkterna på cirka 65 miljoner mark. Med en motsvarande summa sänks emellertid det anslag på 1 400 miljoner mark som beviljats handels- och industriministeriet för att ersätta lagerkompensationen.

6.2. Verkningar i fråga om administration och personal

Överföring till bestämmelser om EG:s inre marknad medför förutom ändringar i lagstiftningen också anmärkningsvärda, andra än organisatoriska ändringar. På grund av inre marknadshandeln skall det inte finnas beskattning eller övervakning vid gränserna, utan alla granskningar skall utföras i företagen. Ändringarna skall väsentligen påverka tullverkets och företagets uppgifter.

Tullverket skall godkänna varje tillverkare och importör som idkar regelbunden import skilt som auktoriserad lagerhållare eller registrerad näringsidkare. Tullverket skall också fastställa säkerheter som krävs av accisskyldiga och som är antingen bestående eller engångsar-tade på grund av vissa överföringar. Alla deklarationsblanketter skall upprättas på nytt. ADB-registret över accisskyldiga förändras mycket. För av registret skall framgå utöver de nuvarande uppgifterna också bl.a. den accisskyldiges status, tillstånd- och säkerhetsuppgifterna. Också auktoriserade lager inregistreras. För registret skall uppgöras ett program för underhåll och förfrågan.

Överföring av övervakningen av accisbetalningar till ekonomiförvaltningens system som står till tullverkets förfogande är under planering. Att omarbete debiteringsuppgifter av uppgifterna om accisbeskattningen kräver ett nytt program.

Det skall uppgöras ett register över accisskyldiga och auktoriserade lagerhållare som skall skickas till olika EG-länder och av register som skickas hit från andra länder skall uppgöras ett

register och ett förfrågeprogram i anslutning till det.

Alla ovan nämnda ändringar förutsätter en tillräcklig intern och kundutbildning samt organiserande av informationen.

Det finns för närvarande drygt 2 000 accis-skyldiga. Eftersom det finns 1 600 accisskyldiga enligt de lagar som skall upphävas, finns det bara 500 accis-skyldiga enligt de accislagar som skall harmoniseras och de nationella lagar som skall bibehållas. Eftersom beskattningen av de nuvarande importörerna skall verkställas som inhemsk beskattning, ökar detta antalet accis-skyldiga uppskattningsvis till 800, i vilket antal ingår bara de betydande accis-skyldiga. Om man tar med sporadiska importörer, ökar antalet accis-skyldiga. Eftersom 1 100 av de nuvarande accis-skyldiga har avgett bara en s.k. 0-accisdeklaration och eftersom i övrigt antalet accis-skyldiga kan uppskattas öka beträffande speciellt alkoholdrycker, kan verkställandet av beskattningen med granskningar kräva tillägsresurser vid accisbeskattningen jämfört med det nuvarande läget.

Ovan nämnda ändringar ökar väsentligen tullverkets arbete i anslutning till beskattningen. Att en del av de nuvarande acciser upphävs underlättar visserligen för sin del situationen. En del av de ökade arbetsuppgifter föränleds å andra sidan av att importen börjar skötas av den inhemska accisbeskattningen. Allt som allt så förändras arbetsuppgifterna såväl i tullstyrelsen som i distriktstullkamrarna från det nuvarande. Det uppskattas ändå att det på grund av ändringarna inte behövs mera personal, utan de kan handhas av den nuvarande personalen när personer flyttas på behörigt sätt.

Verställandet av accisbeskattningssystemet för inre marknadshandeln kräver inte avgivande av accisdeklaration och ändring av stadganden om accisbetalning från de nuvarande beträffande auktoriserad lagerhållares inhemska leveranser. Då på produkter som denne importerar från EG-området eller från området utanför EG tillämpas samma stadganden, får lagerhållaren en längre betalningstid än den nuvarande för sina produkter. Eftersom nämnda importprodukter för närvarande är accispliktiga i lager, med undantag av bränslen och alkoholdrycker, skall de enligt propositionen vara accisfria tills de överläts till konsumtion. Hur förflyttning av accisbetalningen påverkar statens skatteinkomster beror väsentligen på att hur många lager

som godkänns som skattefria. Då det i praktiken redan nu finns skattefria lager för bränslen och alkoholens del, sker ingen ändring beträffande dessa produkter. I fråga om andra accispliktiga produkter påverkar ändringen inte märkbart inflytningen av skatteinkomster.

Enligt propositionen skall samma stadganden om betalning tillämpas på registrerad näringsidkare som på den nuvarande, inhemska accis-skyldige, dvs. accisen skall betalas den 27 i den kalendermånad som följer närmast efter månaden då varan togs emot. Eftersom de nuvarande registrerade näringsidkarna betalar sina acciser som registrerade importörer i genomsnitt inom 40—45 dagar från tidpunkten för importen, och betalningstiden enligt propositionen skall vara i genomsnitt 42 dagar, påverkar ändringen väsentligen inte inflytningstiden för statens skatteinkomster.

Oregistrerad näringsidkare skall enligt propositionen betala sina acciser inom tre dagar räknat från mottagandet av varan. Oftast är en sådan här näringsidkare tullens kontantkund, som för närvarande haft en betalningstid på högst 30 dagar, om varan inte tidigare har utlämnats åt honom från tullkontroll. Ändringen skall inte märkbart påverka accisuppbörden.

7. Ärendets beredning

Finansministeriet tillsatte den 1 mars 1993 en arbetsgrupp, vars uppgift var att utarbeta ett förslag till ändring av Finlands accislagstiftning så att den motsvarar Europeiska Gemenskapernas accisdirektiv. Arbetsgruppen skulle beakta direktiven gällande Europeiska Gemenskapens accisystem samt direktiven gällande strukturen och miniminivån för acciser på tobaksprodukter, alkoholdrycker och mineraloljeprodukter samt även beakta möjliga andra direktiv som skulle ges. Vidare hade arbetsgruppen till uppgift att utarbeta ett förslag till accisystem, vilket skulle möjliggöra uppbörden även av andra acciser än de förutnämnda harmoniserade acciserna, på ett sätt att sagda acciser inte skulle förorsaka gränsformalityter i handeln mellan den Europeiska Gemenskapens medlemsstater. Arbetsgruppen bestod av representanter från finansministeriet, och tull- och skattestyrelsen. Propositionen baserar sig på det utkast som arbetsgruppen utarbetade.

8. Andra omständigheter som inverkar på propositionen

8.1. Samband med internationella avtal och förpliktelser

Lagförslaget hänför sig till förverkligandet av Finlands möjliga EU-medlemskap.

Finland är som medlem i EU skyldigt i enlighet med anslutningsavtalet att anpassa sin accisbeskattning ända från medlemskapets början till EG:s bestämmelser om accisbeskattningen. De undantag som Finland erhållit i medlemskapsförhandlingarna beträffande accisbeskattningen har beaktats i propositionen.

För direktivens del förutsätter anpassningen en ändring av den nationella lagstiftningen så att den överensstämmer med EG-rättsakter. Kommissionens förordningar är som sådana bindande lagstiftning för medlemsstaterna. Beträffande accisbeskattningen har kommissionen givit tre förordningar vilka alla gäller det ledsagardokument som åtföljer accispliktiga produkter som rör sig inom accissystemet. Dessa är kommissionens förordning (EEG) Nr 2719/92 den 11 september 1992 som ändrats

genom förordningen (EEG) Nr 2225/93 av den 27 juli 1993, gällande det administrativa dokument som åtföljer accispliktiga produkter som rör sig med stöd av skattesuspensionsarrangemang, samt kommissionens förordning (EEG) Nr 3649/92 den 17 december 1992 om det förenklade dokument som åtföljer de accispliktiga produkter som rör sig inom gemenskapen och som överlåtits till konsumtion i avsändningsmedlemsstater.

8.2. Samband med andra propositioner

En förslag om landskapet Ålands specialställning i fråga om beskattningen avläts separat till riksdagen som regeringsproposition.

När Finland ansluter sig till EU förnyas tullagstiftningen så att största delen av nationella stadganden ersätts med EG:s tullkodex som tillämpas direkt. Som komplementering behövs ändå ännu nationella stadganden, varom regeringen avlåter en separat proposition till riksdagen. Hänvisningarna i stadgandena i accislagstiftningen riktar sig till den nya tullagstiftningen.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Lag om påförande av accis

1 kap. Allmänna stadganden

Tillämpningsområde

1 och 2 §§. Vid betalning av accis till staten skall med stöd av paragraferna om lagens tillämpningsområde tillämpas stadgandena i lagen om påförande av accis vid betalning av accis till staten vid påförande av beskattningen.

Lagen om påförande av accis skall främst gälla för produkter på vilka den accis skall påföras som skall harmoniseras inom Europeiska gemenskapen, nämligen mineraloljor, alkohol och alkoholdrycker samt tillverkad tobak. Därtill, om inte annat stadgas i respektive lag om accis, skall lagen även tillämpas på uppbörd av accis på övriga produkter.

Enligt förslaget skall lagen om påförande av

accis omfatta formella stadganden om accispåförande och tillsyn däröver, samt även så av materiella skattebestämmelser sådana stadganden som gäller för alla acciser. Dessa sistnämnda är stadganden som angår accisskyldighet och accisfrihet. Materiella skattebestämmelser om belopp på och tillämpningsområde för acciser skall fortfarande omfattas av respektive lagar om accis såsom även sådana särskilda bestämmelser som enbart angår en viss accis.

3 §. Lagen skall tillämpas på de i 2 § avsedda produkterna som tillverkas i Finland eller tas emot här från annan medlemsstat i gemenskapen, samt på produkter som förs in till Finland från ett område utanför gemenskapen. Med stöd av systemdirektivets artikel 5.1 skall det allmänna beskattnings- och kontrollsystemet för det inom gemenskapen harmoniserade påförandet av accis omfatta utöver de inom gemenskapen tillverkade produkterna även produkter som härstammar från området utan-

för gemenskapen. Om en produkt vid ankomst till gemenskapens tullområde är under tullbevakning skall den med stöd av artikel 5.2 dock anses vara temporärt accisfri tills den överläts från tullbevakning. Ett stadgande som motsvarar artikelns punkt 2 föreslås att ingå i 2 mom. i paragrafen.

4 §. Med stöd av paragrafen skall avvikande från gällande lag påförandet av accis på produkter som importeras till Finland huvudsakligen bestämmas enligt lagen om påförande av accis även då det gäller införsel från ett område utanför gemenskapen. Tullagstiftningen skall dock tillämpas på påförande av accis då accisskyldig på basis av införseln är en oregistrerad accisskyldig part som samtidigt är en i tullagen avsedd kontantkund. Stadgandet skall tillämpas på accispliktiga produkter förs in från ett område utanför gemenskapen temporärt i kommersiellt syfte eller för annat än kommersiellt ändamål. Då skall accis uppbäras vid förtullning, och vid beskattningsförfarande skall även i övrigt tillämpas stadganden och bestämmelser om tullen varvid både gemenskapens och nationella tullstadganden skall tillämpas.

Om en sådan i dessa motiveringar avsedd oregistrerad accisskyldig inför produkter från området utanför gemenskapen som samtidigt är registrerad kund hos tullen angående betalningar, skall accis betalas enligt vad som stadgas om oregistrerad näringsidkare dvs. senast den tredje vardagen efter emottagande av produkterna.

Registrerad näringsidkare och auktoriserad lagerhållare skall vara skyldiga att för varje skatteperiod betala accis på produkter som införts från ett område utanför gemenskapen, samtidigt som för produkter som tagits emot från gemenskapens område. På produkter påförd tull liksom mervärdesskatt som skall betalas på import skall betalas enligt de grunder och förfaringsbestämmelser om vilka stadgas separat.

Behörig myndighet

5 §. Påförande av accis samt även tillsyn däröver skall liksom hittills höra till tullverkets befogenhet.

Definitioner

6 §. I paragrafen skall definieras de i lagför-

slaget förekommande begreppen medlemsstat och gemenskap genom att hänvisa till området som påförande av accis täcker så som det definierats i Europeiska gemenskapens lagstiftning för respektive medlemsstaters och för gemenskapens del. Enligt systemdirektivets artikel 2 skall med gemenskapens område avses helheten av medlemsstaternas områden. Med en medlemsstats område avses det område som definierats för medlemsstaten i fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen och särskilt i dess artikel 227.

Systemdirektivets artikel 2 nämner dock följande områden som undantag utanför direktivets tillämpningsområde: ön Helgoland och regionen Büsingen, Livigno, Campione d'Italia, det till Italien hörande territorialvattnet i sjön Lugano, Ceuta, Melilla, Kanarieöarna och Frankrikes transoceana departement. Kanalöarna hör inte heller till gemenskapens skatteområde. Områdena utanför skatteområdet är vid påförandet av accis jämställda med områdena utanför gemenskapen.

Enligt systemdirektivets artikel 2.4 skall medlemsstaterna behandla i affärstransaktioner vilkas avgångs — och bestämmelseort är: Monaco, som affärstransaktioner vilkas avgångs- eller bestämmelseort är Frankrike; Jungholz och Mittelberg, som affärstransaktioner vilkas avgångs- eller bestämmelseort är Tyskland; samt ön Man, som affärstransaktioner vilkas avgångs- eller bestämmelseort är Storbritannien eller Nordirland. Vid påförande av accis skall produkter som överförs till eller från dessa områden behandlas som gemenskapsprodukter oberoende av att dessa områden inte hör till gemenskapen.

7 §. I paragrafen ingår centrala definitioner som motsvarar systemdirektivets artikel 4.

Enligt systemdirektivet skall accis på accispliktiga produkter huvudsakligen uppbäras i den medlemsstat där produkterna överläts till konsumtion. Därför har inom gemenskapen skapats ett temporärt accisfrihetssystem inom vilket produkter kan accisfritt överföras mellan medlemsstaterna. I enlighet med systemet skall med auktoriserad lagerhållare avses en fysisk eller juridisk person som i sin förvärvsverksamhet har rätt att i accisfritt lager tillverka, förädla eller lagra accispliktiga produkter som temporärt accisfria. Med stöd av systemdirektivets artikel 4.b samt artikel 11.2 skall tillverkning, förädling och accisfri upplagring av accispliktiga produkter vara tillåten endast i

accisfritt lager. Den auktoriserade lagerhållarens status förutsätter ett bemyndigande från myndigheterna, och upprättande av accisfria lager samt verksamhetens påbörjande ett tillstånd från myndigheterna, vilket betyder att ett tillstånd förutsätts enligt den nya lagen för att tillverka accispliktiga produkter på olika tillverkningsplatser. Med tillstånd skall accispliktiga produkter kunna lagras även på andra än tillverkningsplatser, i vilket hänseende stadgandena motsvarar det vid påförande av accis redan tillämpade förfaringsättet.

Lagerhållarens rätt att i accisfritt lager lagra accispliktiga produkter som han tagit emot avser såväl produkter vilka införts från ett område utanför gemenskapen som produkter som från ett accisfritt lager i Finland eller i annan medlemsstat överförts som temporärt accisfria. Den auktoriserade lagerhållaren är tillåten att avsända accispliktiga produkter som temporärt accisfria till annat accisfritt lager samt även till en mottagare i annan medlemsstat, ifall till denna i respektive medlemsstat beviljats rätt till sådant emottagande. Temporärt accisfria överföringar inom Finland skall vara möjliga endast mellan accisfria lager.

Även annan näringsidkare än en auktoriserad lagerhållare har rätt med de i 4 och 5 punkten i paragrafen nämnda förutsättningarna att motta accispliktiga produkter som temporärt accisfria från annan medlemsstat. Mottagandet skall ske i samband med näringsidkarens förvärvsverksamhet. Till annat ändamål skall produkter inte kunna överföras till mottagaren som temporärt accisfria. Näringsidkaren har inte rätt att lagra emottagna produkter som temporärt accisfria, vilket avser att på emottagna produkter skall accis betalas vid emottagandet. Den som regelmässigt i sin förvärvsverksamhet tar emot accispliktiga produkter har möjlighet att anhänga om status som registrerad näringsidkare. Emedan den registrerade näringsidkaren enligt förslaget skall betala accis enligt skatteperioder, skall betalningen av accis alltså uppskjutas för hans del.

Den oregistrerade näringsidkaren har rätt att ta emot temporärt accisfria produkter från annan medlemsstat enbart när näringsidkaren före produkters avsändning på det i 9 § 3 mom. stadgade sättet har inlämnat anmälan om produkterna som kommer att avsändas och ställt säkerhet för accis som kommer att betalas på produkterna.

Accis på produkter som näringsidkaren fört

in från området utanför gemenskapen skall bestämmas på samma sätt som accis på produkter som emottagits i inre marknadshandel, om inte annat föranleds av 4 §.

I 6 punkten föreslås att på det i systemdirektivets artikel 17 förutsatta sättet skall stadgas om möjligheten för en lagerhållare som auktoriserats av en annan medlemsstat att i Finland utnämna en skatterepresentant. Skatterepresentanten skall vara ansvarig för att det betalas accis på de produkter som den auktoriserade lagerhållaren avsänder till mottagaren i Finland, vilket kommer att göra enklare den i annan medlemsstat befintliga lagerhållarens möjlighet att tillfälligt leverera produkter till Finland som accisfria. Det skall dock inte vara tillåtet att anlita skatterepresentant då mottagaren är en annan auktoriserad lagerhållare.

Utöver stadgandena om det temporära accisfrihetssystemet ingår i systemdirektivet stadganden om dubbelbeskattning av produkter på vilka redan påförts accis i en medlemsstat samt om tillsyn över påförande av accis då produkterna överförs till konsumtion i annan medlemsstat. I samband med dessa stadganden skall enligt systemdirektivets artikel 10 med distansförsäljning i dessa motiveringar avses försäljning inom vilken produkter på vilka redan i en medlemsstat uppburits accis säljs till en privatperson i en annan medlemsstat så att produkternas avsändning eller transport sköts av säljaren eller någon annan på dennes vägnar. Sådant försäljning skall t.ex. postförsäljning vara. Med stöd av systemdirektivet skall accisen i destinationsmedlemsstaten uppbäras hos säljaren vid överlåtelse av produkterna. Med destinationsmedlemsstat avses en medlemsstat där försändelsen eller transporten anländer. Emedan medlemsstaterna dock har möjlighet att bestämma att accisen skall uppbäras hos skatterepresentanten, som är en annan person än produkternas mottagare, skall i 7 punkten enligt förslaget ingå ett stadgande härom. Skatterepresentanten skall vara etablerad i Finland och godkänd av tullmyndigheten.

Tillstånd

8 §. I paragrafen stadgas om tillstånd för auktoriserad lagerhållare, registrerad näringsidkare och skatterepresentanter vilka tillstånd såsom tillstånd för upprätthållande av accisfritt lager skall beviljas av tullstyrelsen på de villkor

som den bestämmer. Som auktoriserad lagerhållare skall förutom tillverkaren kunna godkännas en näringsidkare som idkar regelmässig affärsverksamhet och som anses vara tillförlitlig och vederhäftig. Vid beviljande av tillstånd för accisfria lager skall nu rådande praxis fortsätta på så sätt att tillstånd i huvudregel skall beviljas för partihandelslager. Tullstyrelsen skall kunna begränsa antalet av lagren som hittills.

Säkerheter

9 §. I paragrafen stadgas om säkerhet som skall fordras av den accisskyldige. På det av systemdirektivets artiklar 13 och 15 förutsatta sättet skall den avsändande auktoriserade lagerhållaren ställa säkerhet som täcker riskerna för produkters överföring då produkter överförs som temporärt accisfria. Emedan den auktoriserade lagerhållares auktorisering berättigar till accisfria överföringar inte enbart inom Finland utan även annorstädes inom gemenskapens område, skall även säkerheten gälla överallt inom gemenskapens område. Utöver den obligatoriska säkerheten skall det enligt förslaget vid behov vara möjligt att hos den auktoriserade lagerhållaren fordra sådan säkerhet för betalning av acciser vilken täcker produktion, förädling samt upplagring av produkterna.

Skyldighet att ställa säkerhet skall även gälla i fråga om den registrerade näringsidkaren och skatterepresentanten som ställer säkerhet på den egentliga mottagarens vägnar.

Om säkerheter skall tullstyrelsen bestämma. Vid fastställande av säkerheter skall beaktas den accisskyldiges soliditet och pålitlighet samt beloppet av accisen på respektive produkter. Vid behov skall vid fastställande av säkerheter kunna tas i beaktande även andra säkerheter som den accisskyldige lämnat hos tullverket.

Om skyldigheten hos den oregistrerade näringsidkaren samt hos den i 10 § 4 mom. avsedda skattskyldige att ställa engångssäkerhet för accis på produkter som kommer att avsändas till Finland stadgas i 3 mom. Stadgandet motsvarar systemdirektivets artikel 7.5 och artikel 16.3. Om säkerheterna skall distriktstullkammaren för den accisskyldiges hemort bestämma.

2 kap. Accisskyldighet

10 §. I paragrafen stadgas om vem som är skyldig att betala accis. Med stöd av 1 mom. skall enligt omständigheterna accisskyldig vara den auktoriserade lagerhållaren eller den registrerade eller oregistrerade näringsidkaren. Likaså skall accisskyldig vara skatterepresentant för den i 7 § 6 punkten avsedda lagerhållaren som auktoriserats av en annan medlemsstat.

Med stöd av systemdirektivets artikel 10.3 skall accis uppbäras vid distansförsäljning i destinationsmedlemsstaten hos säljaren vid överlåtelse av produkterna. Eftersom en medlemsstat dock kan bestämma att accisen skall uppbäras hos skatterepresentanten, som är någon annan än produkternas mottagare, skall enligt förslaget härom stadgas i 2 mom. så att vid distansförsäljning skall skatterepresentanten vara accisskyldig i Finland, dock så att den utländska försäljaren skall ha solidariskt ansvar tillsammans med sin skatterepresentant för accis som skall betalas i Finland. Om säljares ansvar stadgas i 12 §.

När tillverkningen av en accispliktig produkt sker för någon annans räkning och på dennes uppdrag, skall som skattskyldig anses uppdragsgivaren. Stadgandet skall dock kunna tillämpas endast i de fall där både den egentliga tillverkaren och uppdragsgivaren är bosatta eller verkar som auktoriserade lagerhållare i Finland. Uppdragsgivarens accisskyldighet skall komma i fråga t.ex. när accispliktiga produkter på uppdrag tillverkas hos någon annan av uppdragsgivarens råämnen och mot betalning. Varken fastställande av accis för produkterna eller tidpunkten skall påverkas av uppdragsgivarens accisskyldighet.

I 2 mom. stadgas om accisskyldighet då accispliktiga produkter införs från ett område utanför gemenskapen av någon annan än den i dessa motiveringar avsedda auktoriserade lagerhållaren eller registrerade eller oregistrerade näringsidkaren. Stadgandet gäller sådana fall där det är frågan om annan än till förvärvsverksamhet hörande införsel. Med stöd av 4 § lagförslaget skall accisskyldigheten i dessa fall bestämmas av stadgandena om tull. I praktiken skall detta stadgande vara obetydligt med hänsyn till stadgandena om accisfrihet i 16 § 10 punkten samt 19 och 21 §§. Stadgandet skall närmast angå passagerare och personalen på transportmedel från området utanför gemenskapen då mängderna av medförda accispliktiga

ga inköp överstiger vad som stadgas om accisfrihet för medförda hemkomstgåvor.

För tillfället är enligt de olika lagarna om påförande av accis skyldiga att betala accis för dessa produkter de som för annat än accisfritt ändamål använt hos inhemsk tillverkare accisfritt anskaffade produkter. Om den primära accisskyldigheten hos användare skall enligt förslaget stadgas i 3 mom. I jämförelse med det nutida läget skall accisskyldigheten i den nya lagen utvidgas så att den omfattar även importprodukter. Om tidpunkten för fastställande av accis stadgas i 13 § 3 mom. Om användares bokföringsskyldighet och om skyldigheten att underordna sig skattekontroll stadgas i 60 § 3 mom. och 62 § 2 mom.

Dess oaktat att det inom gemenskapsrätten som huvudregel kan anses att accispliktiga produkter på inremarknaden överförs inom accisområdet som temporärt accisfria, skall även produkter på vilka redan uppburits accis kunna i kommersiellt syfte överföras mellan medlemsstaterna. I dessa fall skall enligt principen i systemdirektivets artiklar 7 och 9 betalas accis för en accispliktig produkt i den medlemsstat där produkter innehas till kommersiella ändamål även om på produkten redan uppburits accis i annan medlemsstat. Enligt direktivets artikel 7 skall enligt förslaget i 10 § 4 mom. ingå ett stadgande med stöd av vilket i Finland skall betalas accis för en produkt på vilken i annan medlemsstat redan uppburits accis men som överförs till Finland till i lagrummet definierat kommersiellt ändamål. Accisskyldig skall då vara den som tar emot produkterna som överförs i nämnt syfte. På en sådan accisskyldig skall huvudsakligen tillämpas samma principer som på en oregistrerad näringsidkare. Med stöd av systemdirektivets artikel 7.6 och artikel 22.3 skall för undvikande av dubbel beskattning den i första medlemsstaten betalda accisen under vissa förutsättningar kunna återbäras på ansökan. Då produkter på vilka i Finland uppburits accis överförs till motsvarande ändamål till en annan medlemsstat, kan den i Finland uppburna accisen återbäras ifall de i 55 § stadgade förutsättningarna blir uppfyllda.

4 mom. i paragrafen skall inte tillämpas då produkter överförs till privatpersoner i Finland, varvid stadgandena om distansförsäljning skall gälla. Om påförande av accis på produkter som privatpersoner för in med sig stadgas i 18 §.

I enlighet med de av systemdirektivets artiklar 7 och 9 framgående principerna skall enligt förslaget i 5 mom. i paragrafen stadgas om möjligheten att i Finland även i andra än de i paragrafen speciellt uppräknade fall uppbära accis på produkter som innehas här i kommersiellt syfte. Stadgandet skall tillämpas då på produkterna för vilka på andra grunder ingen accis tidigare uppburits. Som den accisskyldige skall då anses den som i kommersiellt syfte innehar produkterna i fråga. Stadgandet skall angå behandling och upplagring av accispliktiga produkter i kommersiellt syfte. Stadgandet skall tillämpas t.ex. då produkter som förts in av privatpersoner som skattefria passagerarhemkomstgåvor påträffas i kommersiell försäljning. Då i kommersiell försäljning påträffas produkter på vilka accis inte uppburits vederbörligen, skall dessa produkter kunna övertas av tullen för säkerställande av skattefordringar enligt vad som stadgas i 41 §.

11 §. I paragrafen stadgas om accisskyldighet i vissa undantagsfall. Paragrafen motsvarar stadgandena i systemdirektivets artikel 20 om påförande av accis på inom temporärt accisfrihetssystem överförda produkter då produkterna inte ankommit hos den på ledsagardokumentet förekommande mottagaren och då avsändaren från mottagaren inte fått vederbörlig kvittering för produkterna. Ifall av avsända produkter bara en del försvinner, skall accis bestämmas på dessa produkter. Stadgandet skall även angå produkter som överförs inom Finland som tillfälligt accisfria.

12 §. I paragrafen stadgas om ansvar att betala accis i vissa fall. Ansvarets förverkligande skall vara möjligt omedelbart på grund av accisbeslutet. Med stöd av paragrafens 1 mom. skall accisansvaret för produkter som vid införsel kommer att överföras till den auktoriserade lagerhållarens accisfria lager ligga hos den mottagande auktoriserade lagerhållaren.

För säkerställande av skattefordringar skall i 2 mom. stadgas om solidariskt ansvar hos den utländska distanssäljaren och skatterepresentanten i Finland för den i Finland betalbara accisen.

Paragrafens 3 mom. motsvarar nu gällande lag.

3 kap. Tidpunkten för påförande av accis och beskattningsbara belopp

13 §. I paragrafen stadgas om den tidpunkt

vid vilken accisskyldighet uppstår för accispliktiga produkter och de materiella stadgandena om påförande av accis skall tillämpas vid fastställande av accis. För produkter inom det temporära accisfrihetssystemet skall accis fastställas i enlighet med stadganden som är i kraft den dag då produkten överläts från systemet till konsumtion, med vilket anses den tidpunkt vid vilken detta systems tillämpning på produkten upphör. Den auktoriserade lagerhållaren påförs accis i regel för produkterna vid deras överlåtelse från lager till konsumtion, vilket motsvarar den praxis som nuförtiden tillämpas på påförande av accis hos lagerhållaren. Emedan produkterna från ett område utanför gemenskapen skall som temporärt accisfria kunna överföras till den auktoriserade lagerhållarens accisfria lager, skall accis för importprodukter för lagerhållares del likaså i praktiken betalas först vid överlåtelse från nämnt lager till konsumtion.

För näringsidkares och den i 7 § 6 punkten avsedda skatterepresentantens del upphör tillämpningen av det temporära accisfrihetssystemet på produkten vid den tidpunkt då produkten tas emot i Finland. För produkter från ett område utanför gemenskapen skall accisskyldighet uppstå när gemenskapens tullförfarande upphör att tillämpas på produkterna på det i 3 § 2 mom. avsedda sättet, dvs. när produkterna överläts från tullbevakning till fri rörelse.

Med stöd av systemdirektivets artikel 6 skall som överlåtelse av produkter till konsumtion anses även stadgevidrig överlåtelse av produkter samt likaså tillverkning av produkter utanför accisfrihetssystemet och införsel från ett område utanför gemenskapen annars än under tullbevakning. På grund av detta skall accis uppbäras på en accispliktig produkt t.ex. när produkten tillverkas på ett annat ställe än på accisfritt lager eller när produkten överläts till konsumtion mot lagerhållares vilja så som vid stöld.

Svinn vid temporärt accisfrihetssystem skall beskattas enligt den tidpunkt vid vilken det konstaterats.

Om produkten inte hör till det temporära accisfrihetssystemet, skall med stöd av 2 mom. i paragrafen accis påföras enligt den tidpunkt vid vilken produkterna tas emot. Stadgandet lämpar sig för sådana produkter som i en annan medlemsstat redan överlåtits till konsumtion.

I 3 mom. i paragrafen stadgas om tidpunkten för fastställande av accis för produkter som tagits i accispliktig användning och i 4 mom. om tidpunkten för fastställande av accis för produkter som är accispliktiga i Finland på grund av 11 §.

14 §. Auktoriserad lagerhållare skall accis påföras för de produkter vilka under skatteperioden överlåtits till konsumtion från lagerhållarens accisfria lager eller för vilka där konstaterats svinn. Därutöver skall enligt vad som stadgas i 11 § den avsändande auktoriserade lagerhållaren ansvara för annat än i 16 § 5 punkten avsett svinn under varutransport. Den auktoriserade lagerhållaren är skyldig att betala accis på en produkt vars förflyttande från det temporära accisfrihetssystemet inte har kunnat kvitteras emedan lagerhållaren inte i tid erhållit ledsagardokumentets kvitteringsexemplar behörigen försett. Från detta ansvar skall den auktoriserade lagerhållaren frita sig då det kan påvisas att produkterna ankommit hos mottagaren eller att de har förts ut till området utanför gemenskapen. För andra accisskyldiga skall accis påföras för de emottagna mängderna.

För registrerad näringsidkare och skatterepresentant skall accis fastställas för varje skatteperiod per varje kalendermånad, vilket innebär att betalningen uppskjuts. Övriga mottagare skall vara skyldiga att betala accis för varje emottagen leverans.

15 §. Enligt principen i systemdirektivets artikel 6 kan som överlåtelse från det temporära accisfrihetssystemet anses även att accispliktiga produkter tas i den accisskyldiges eget bruk. Eget bruk av produkterna kan inte heller anses som det accisfria svinn som avses i systemdirektivets artikel 14. För klarhets skull föreslås att i paragrafen skall stadgas om att på de i eget bruk uttagna produkterna skall accis påföras som på produkter som överlåtits till konsumtion.

4 kap. Accisfrihet

16 §. I paragrafen stadgas om accisfrihet.

I 1 och 2 punkten stadgas om accisfrihet för produkter som överförs inom det temporära accisfrihetssystemet.

Med stöd av 3 punkten kan produkterna från ett område utanför gemenskapen överföras accisfritt till den auktoriserade lagerhållares

accisfria lager, så att accis skall uppbäras på dem först vid överlåtelse från lager till konsumtion. Stadgandet motsvarar nu gällande möjlighet att inom påförande av accis på bränslen och alkoholdrycker förtulla produkter till lagerhållares accisfria lager.

Om accisfrihet för produkter som utförs utanför gemenskapen stadgas i 4 punkten. Med utförsel jämställda skall vara överföringar till friområde och tullager. Dessutom stadgas enligt förslaget i lagrummet om accisfrihet för produkter som överläts till den i 20 § avsedda accisfria försäljningen, vilket baserar sig på systemdirektivets artikel 28. Den i lagrummet avsedda accisfriheten kan enbart gälla en auktoriserad lagerhållare. För annan exportörs eller överförarens vidkommande kan accisfrihet förverkligas genom återbärning enligt vad som stadgas i 59 § i förslaget.

5 punkten i paragrafen motsvarar systemdirektivets artikel 14. Stadgandet avser även den registrerade och oregistrerade näringsidkaren då svinn uppstått under varutransport till sådan mottagare. På grund av oförutsedda händelser eller oövermäktiga hinder eller andra motsvarande skäl kan uppståndet svinn anses accisfritt enbart under förutsättning att svinnets konstaterats av myndigheten.

Om accisfrihet för produkter avsedda till sedvanlig proviantering samt bränsle- och smörjmedel på fartyg i internationell yrkestrafik stadgas i 6 punkten. Stadgandet angår även accisfrihet för produkter som fartyg för med sig. Accisfrihet för produkter som från Finland överläts till fartygen skall påföras enligt villkoren som bestäms av tullstyrelsen. Med stöd av stadgandet om bemyndigande som ingår i lagrummet kan genom finansministeriets beslut även bestämmas att accisfrihet skall gälla för andra fartyg och transportmedel än fartyg i utrikestrafik.

I 7 punkten stadgas om accisfrihet för produkter som överläts på basis av diplomateller konsularförbindelser. Stadgandets innehåll motsvarar den gällande lagen i fråga om accisfrihet för produkter som överläts till motsvarande andamål. Om förutsättningarna för accisfriheten skall närmare stadgas genom förordning. Om förutsättningarna för accisfriheten av produkter som skall överlätas till internationella organisationer skall likaså stadgas genom förordning.

Med stöd av 8 punkten skall accisfrihet beviljas för sådana produkter om vilkas frihet

från mervärdesskatt har överenskommit med något land utanför gemenskapen.

Om sådan accisfrihet som avser någon viss accis skall med stöd av 9 punkten stadgas i respektive lag om accis.

10 punkten innehåller vissa stadganden om accisfrihet i fråga om produkter från området utanför gemenskapen. I dessa fall skall accisfrihet verkställas under samma förutsättningar som tullfrihet för motsvarande produkter.

Avdrag från accis

17 §. Stadgandet motsvarar huvudsakligen vad som stadgas i den gällande lagen om tillverkarens och lagerhållarens avdragsrätt. För att accisfrihet på grund av avdragsrätt inte skall kunna beviljas på svinn inom det temporära accisfrihetssystemet i större omfattning än det är möjligt med stöd av systemdirektivets artikel 14.1 föreslås i lagrummet att produktens förstörande skall basera sig på grunder som motsvarar accisfriheten för det i 16 § 5 punkten avsedda svinn.

Passagerares hemkomstgåvor

18 §. Med stöd av systemdirektivets artikel 8 har privatpersoner som rör sig inom gemenskapen rätt att fritt anskaffa i en medlemsstat accispliktiga produkter och föra dem med sig till andra medlemsstater för eget bruk. Med anledning av den beskattningsrätt som Finland beviljats i anslutningsavtalet skall dock de till Finland förda tobaksprodukterna och alkoholdryckerna beskattas i Finland till den del som den importerade mängden överskrider de i lagrummet nämnda maximimängderna oberoende av att för produkterna redan i någon medlemsstat betalats accis. En privatperson måste uppge de överstigande mängderna för beskattning enligt det sätt om vilket tullstyrelsen närmare bestämmer. Om accisen på den överstigande mängden stadgas i respektive lag om accis. Mängderna för de i 20 § avsedda helt accisfria produkterna skall inkluderas i de i lagrummet nämnda maximimängderna.

19 §. Paragrafen innehåller mängderna för accisfria tobaks- och alkoholhemkomstgåvor som förs in av passagerare som anländer från ett område utanför gemenskapen. Mängderna motsvarar mängden av accisfria hemkomstgå-

vor. Dessutom har rätten att accisfritt införa öl begränsats till 15 liter enligt anslutningsavtalet. Ifall passageraren för in med sig tobaksprodukter och alkoholdrycker mera än accisfritt enligt stadgandena, skall för överstigande mängder betalas tobaksaccis och skatt på alkoholdrycker enligt vad som stadgas i respektive lag. Passageraren måste uppge de överstigande mängderna för beskattning på det om tull bestämda sättet. Uppbörd av accis skall då ske med stöd av 4 § enligt vad som stadgas om tull även i övrigt.

20 §. Mängderna för helt accisfria hemkomstgåvor som införs från medlemsstaterna till Finland är desamma som mängderna av accisfria hemkomstgåvor som införs av passagerare som anländer från ett område utanför gemenskapen. Stadgandet motsvarar systemdirektivets artikel 28.

Personalens hemkomstgåvor

21 §. Accisfrihet för hemkomstgåvor som personalen på fartyg och transportmedel i trafik mellan Finland och ett land utanför gemenskapen skall begränsas på samma sätt som tullfrihet för hemkomstgåvor. De överstigande mängderna skall uppges för beskattning på motsvarande sätt som de av passagerare från ett område utanför gemenskapen införda hemkomstgåvorna.

5 kap. Deklarationsskyldighet för accis

22 §. I paragrafen stadgas om tidpunkt vid vilken deklaration skall avges i olika fall.

23 §. På deklaration skall uppges även accisfria leveranser på motsvarande sätt som nu.

Auktoriserad lagerhållare skall avge skild accisdeklaration för varje accisfritt lager. När accisfria lager befinner sig i samma tulldistrikt eller påförande av accis annars för de olika accisfria lagrens vidkommande åligger samma distriktstullkammare kan tullstyrelsen för att iaktta flexibilitet inom verkställande av accispåförande av speciella skäl så som förut befria den accisskyldige från att avge skilda deklamationer.

24 §. Med stöd av stadgandet i paragrafen om bemyndigande kan tullstyrelsen bestämma sättet på vilket de accispliktiga produkter som passagerare inför med sig skall deklarerar.

25 §. Påförande av accis skall åligga den

distriktstullkammare på vars område den auktoriserade lagerhållarens accisfria lager befinner sig. I övrigt skall påförande av accis åligga den distriktstullkammarens behörighet på vars område den accisskyldiges hemort befinner sig.

Genom tullstyrelsens beslut kan påförande av accis så som nu av speciella skäl ges i uppdrag till någon annan tullkammare. En distriktstullkammare skall kunna åläggas accisuppbördens verkställande t.ex. då en auktoriserad lagerhållare har accisfria lager i olika tulldistrikt, om inte annat föranleds av kontroll- eller andra skäl.

6 kap. Fastställande av accis

26—31 §§. Stadgandena om fattande av accisbeslut samt likaså stadgandena om beskattning enligt uppskattning, accisrättelse till accis-tagarens fördel, efterbeskattning samt om den accisskyldiges tillfälle att bli hörd i sammanhang av dessa motsvarar huvudsakligen den gällande lagen. Likaså motsvarar stadgandet om kringgående av accisskyldighet den gällande lagen.

32—33 §§. Innehållet i stadgandet om skatteförhöjning är detsamma som i den gällande lagen om påförande av accis. I fall där accis inte uppbärs eller där accisbeloppet är så lågt att beslut om accisförhöjning inte har någon betydelse skall dock fortfarande föreligga behov att kunna fastställa en felavgift. Felavgift skall dessutom kunna fastställas även som följd av försummelse att uppfylla skyldighet att avge deklaration, om vilken stadgas även i denna lag eller i vederbörande lag om accis. Felavgift skall kunna fastställas t.ex. då de i flytande bränsle tillsatta hjälpprodukter och identifieringsämnen inte har anmälts enligt lagen om accis på flytande bränslen. Dessutom skall felavgift enligt förslaget påföras då ledsagardokumentet inte åtföljer varutransporten. Enligt förslaget skall felavgiftens belopp bli oförändrat.

Felavgift skall kunna fastställas även då bristfälliga eller felaktiga besked har meddelats för återbärning av accis. Däremot föreslås att stadgandet om felavgift i 15 b § gällande lag om påförande av accis inte skall inkluderas i den nya lagen. Således skall accis inte mera kunna återbäras ifall ansökan om återbärning av accisen inte lämnats inom stadgad tid.

34 §. Emedan i lagen ingår stadganden om

återbäring av accis, föreslås att i lagen skall stadgas vilka stadganden om accisrättelse, efterbeskattning, accisförhöjning och fastställande av felavgift som skall även kunna tillämpas på skatteåterbäringar.

7 kap. Betalning och debitering av accis

35 §. Accis för en skatteperiod skall betalas den 27 i den kalendermånad som följer efter skatteperioden. När skyldig att betala accis är en oregistrerad näringsidkare eller den i 10 § 4 mom. avsedda accisskyldige, skall accis betalas samtidigt med avgivande av deklaration över den emottagna försändelsen.

36 §. I paragrafen stadgas om betalningsplatser för acciser samt vidare inbetalning av acciserna.

37 §. Accistillägg skall som förut betalas alltid då accis inte betalats inom utsatt tid. Accistillägg skall räknas så att betalningen av accis efter den utsatta tiden skall medföra en procents tillägg på accisbeloppet för varje kalendermånad eller dess del under vilken accisbetalning försenats.

38 §. Paragrafens stadganden motsvarar de nu gällande stadgandena om accisens debiteringsförfarande.

39 §. På den accis som i samband med accisrättelse- och besvärssärenden skall återbäras skall betalas ränta om vars belopp även fortfarande skall stadgas genom förordning. Räntan skall i alla fall beräknas från och med accisens betalningsdag.

40 §. Enligt förslaget skall accis så som hittills fastställas produktgruppsvis i fulla mark. På motsvarande sätt skall den accisskyldige deklarerar totalmängden av leveranserna i varje produktgrupp i fulla enheter. Likaså skall accisförhöjning, felavgift och accistillägg fastställas i fulla mark.

Om den minsta uppbärbara och återbärbara beloppet skall så som förut stadgas genom förordning. Det lägsta uppbärbara beloppet skall dock gälla varken för passagerarnas accispliktiga hemkomstgåvor eller för personalens hemkomstgåvor.

8 kap. Omhändertagande av accispliktiga produkter

41 §. För säkerställande av accisfordringar

skall sådan accispliktig produkt på vilken accis inte behörigen anmälts kunna omhändertas av tullmyndigheten tills beskattningen har verkställts och den accis som uppbärs för produkterna har betalats. Stadgandet gäller både inhemska och importerade produkter.

För tillfället kan tullen med stöd av 56 § tullagen (573/78) beslagta en sådan produkt som inte behörigen deklarerats. I den nya nationella tullagen skall stadgandena om beslag ersättas genom ett motsvarande stadgande om omhändertagande.

Om acciserna på produkterna inte betalas, skall produkterna kunna säljas på en i tullagen avsedd tullauktion eller realiseras på annat sätt eller förstöras enligt vad som stadgas i tullagen.

9 kap. Förhandsbesked

42—43 §§. I den nya lagen skall enligt förslaget fortfarande stadgas om förhandsbesked. Förhandsbesked om produkter från ett område utanför gemenskapen skall meddelas enligt samma grunder som förhandsbesked om produkter som tillverkas inom gemenskapen.

Angående accis skall förhandsbesked kunna meddelas även om sådana produkter som förs in från ett område utanför gemenskapen vid vilkas beskattningsförfarande i övrigt tillämpas stadgandena om tull.

10 kap. Ändringssökande

44—49 §§. Stadgandena om ändringsansökande vid påförande av accis har ändrats genom lagen om ändring av lagen om påförande av accis (702/94) som skall träda i kraft den 1 december 1994. Enligt föreliggande lagförslag skall stadgandena om ändringsansökande ha samma sakinhåll som i den gällande lagen som ändrats på ovan nämnda sätt.

11 kap. Lättnader

50 §. Enligt förslaget skall även den nya lagen möjliggöra att i vissa enkasta fall ansöka om accislättnad och uppskov med betalning av accis. Behörig att utfärda beslut med anledning av sådana ansökningar skall främst vara tullstyrelsen, men i ett principiellt viktigt ärende skall beslut kunna utfärdas av finansministe-

riet. Stadgandet om accislättnad skall ha samma innehåll om vilket stadgats i den lagen om ändring 42 § lagen om påförande av accis (622/94) som träder i kraft den 1 september 1994. Stadgandet skall också gälla accispliktiga produkter från området utanför gemenskapen även i de fall där med stöd av 4 § tullbestämmelser skall annars tillämpas vid beskattningsförfarande.

12 kap. Överföring av produkter

51 §. Eftersom accis på produkter skall enligt gemenskapsrätten i regel påföras i den medlemsstat i vilken de överläts till konsumtion, har inom gemenskapen skapats ett kontrollsystem som möjliggör överföringen av accispliktiga produkter accisfritt från ett land till ett annat.

Så som systemdirektivet förutsätter skall lagen enligt förslaget omfatta stadganden om de dokument i samband med tillsyn över påförande av accis som skall upprättas vid överföring av accispliktiga produkter mellan Finland och en annan medlemsstat eller mellan Finland och ett land utanför gemenskapen. Med stöd av 1 mom. i paragrafen skall den avsändande auktoriserade lagerhållaren förse produkter som temporärt accisfria överförs mellan medlemsstaterna med ledsagardokument, om vilket närmare stadgas i kommissionens förordningar. Ledsagardokumentets syfte är att förenkla tillsyn över beskattningen samt därtill hörande samarbete mellan medlemsstaterna. Det administrativa ledsagardokumentet kan ersättas med ett kommersiellt dokument som innehåller samma uppgifter som det administrativa dokumentet. I ledsagardokumentet skall specificeras produkterna som skall avsändas.

Förutom överföringar mellan medlemsstaterna föreslås med tanke på tillsyn över beskattningen att ledsagardokument skall även användas vid accisfria överföringar inom Finland, vilket dock skall kunna ersättas med en annan motsvarande redogörelse om förrättad överföring. Den auktoriserade lagerhållaren har enligt gemenskapsrättens principer rätt att avsända accispliktiga produkter som temporärt accisfria till en annan mottagare än en auktoriserad lagerhållare eller en registrerad näringsidkare endast i fall där mottagaren i destinationslandet har ställt säkerhet för accisens betalning

hos de behöriga myndigheterna. Produkterna kan avsändas först efter det att lagerhållaren har mottagit intyg om ställd säkerhet. Enligt förslaget skall i 2 mom. stadgas att det nämnda intyget skall bifogas ledsagardokumentet. Av intyget skall enligt systemdirektivets artikel 18.3 framgå adress till vederbörande skattemyndighets kontor i destinationsmedlemsstaten samt tidpunkt då accis betalats eller säkerhet ställts för accisen. Om skyldigheten hos den oregistrerade näringsidkaren i Finland att ställa motsvarande säkerhet stadgas i 9 §.

Produkter som från det temporära accisfrittssystemet skall överföras till området utanför gemenskapen skall med stöd av 3 mom. förse med ledsagardokument.

I 4 mom. stadgas om så kallat förenklat ledsagardokument som skall användas med stöd av systemdirektivets artikel 7.4 vid fall där produkter på vilka redan uppburits accis överförs från en till en annan medlemsstat för överlåtelse till kommersiellt syfte. Om ledsagardokumentet stadgas närmare genom kommissionens förordning. Användningen av ledsagardokumentet är påkallad av kontrollskäl då produkterna enligt gemenskapsrätten skall beskattas i den medlemsstat där de skall konsumeras. Å andra sidan skall användningen av ledsagardokumentet möjliggöra återbäringen av acciserna som betalats i avgångsgemenskapsstaten.

Eftersom accis på produkter skall kunna uppbäras i en annan medlemsstat, skall av kontrollskäl det i denna paragraf avsedda ledsagardokumentet användas i fråga om produkter som omfattas av det harmoniserade påförandet av accis även i fall där accis för produkterna inte skall betalas i Finland. Sådana produkter är vissa mineraloljor. Det förenklade ledsagardokumentet skall användas med stöd av kommissionsförordningens artikel 5 om förenklat ledsagardokument även vid överföringar av starkt denaturerad etylalkohol mellan medlemsstaterna oberoende av att nämnda produkter faller utanför alkoholbeskattning i Finland.

Då försäljaren i Finland vid distansförsäljning levererar accispliktiga produkter till en annan medlemsstat, är försäljaren ansvarig för betalningen av accis i destinationsmedlemsstaten om inte annat betingas av denna stats stadganden. En sådan försäljare skall ställa säkerhet för acciserna som är betalbara i destinationsmedlemsstaten om destinations-

medlemsstaten så förutsätter. Emedan tillsyn över ställande av säkerhet med stöd av systemdirektivets artikel 10.3 åligger myndigheterna i den medlemsstat där försäljaren befinner sig, skall enligt förslaget i 5 mom. stadgas om försäljares skyldighet att påvisa att säkerheten ställts hos hemortens distriktstullkammare före produkternas avsändning.

6 mom. innehåller ett bemyndigande att utfärda förordning i de fall där ledsagardokumentet kan ersättas med andra dokument eller där kontrollförfarandet annars kan förenklas.

52 §. Systemdirektivet innehåller inga stadganden om användning av ledsagardokumentet eller annat kontrolldokument i fall där från området utanför gemenskapen importerade produkter som behöriigen förtullats överförs till den auktoriserade lagerhållarens accisfria lager. Med hänsyn till accispliktiga produkters höga skatteintresse skall dock enligt förslaget i lagen stadgas om att sådana överföringar skall ske under tullens bevakning. I praktiken skall överföringen ske under ett ledsagardokument eller annat motsvarande dokument.

53 §. Enligt systemdirektivets artikel 19 skall ledsagardokumentet upprättas i fyra exemplar: avsändares exemplar, mottagares exemplar, ett exemplar som skall returneras till avsändaren för att slutföra det temporära accisfrihetssystemets tillämpande, samt ett exemplar avsett för behöriga myndigheter i destinationsmedlemsstaten. Det förenklade ledsagardokumentet skall upprättas i tre exemplar.

För att påvisa produkternas beskattningsstatus skall ledsagardokumentet åtfölja varutransporten med undantag av det hos försäljaren blivande exemplaret. Stadgandet gäller även bilagorna till ledsagardokumentet.

54 §. I paragrafen stadgas om ledsagardokumentets returexemplar. Med stöd av systemdirektivets artikel 19.2 skall av detta exemplar framgå uppgifterna om den skattemyndighet som behandlar beskattningen av de emottagna produkterna, tidpunkt och plats för emottagande av produkterna, beskrivning om de emottagna produkterna samt anteckningar om försändelsens motsvarighet med dokumenten, mottagares registernummer samt mottagares underteckning.

Ifall ledsagardokumentets returexemplar enligt destinationsmedlemsstatens stadganden skall attesteras av den behöriga myndigheten skall detta framgå av returexemplaret.

Vid utförsel attesteras returexemplaret av tullanstalten.

Om den i paragrafen avsedda kvitteringen inte utförs behöriigen, skall den auktoriserade lagerhållaren meddela därom inom stadgad tid till den i 25 § avsedda distriktstullkammaren för att saken skall utredas.

13 kap. Återbäring av accis

55 §. I paragrafen ingår ett stadgande om återbäring av accis för en produkt på vilken i Finland betalats accis och som överförs till annan medlemsstat för överlåtelse till annan än privat användning. För att den avsända produkten skall kunna granskas vid behov, skall ansökan om återbäring göras före produktens avsändning. Avsändaren skall påvisa, att på produkten betalats accis i Finland. Återbäring kan dock inte beviljas före avsändaren genom ett intyg som bifogats till returexemplaret av det förenklade ledsagardokumentet visar att för produkten i destinationsmedlemsstaten betalats accis.

56 §. Mellan accisfria lager kan produkter överföras accisfritt även då produkten returneras till den avsändande lagerhållaren. Emedan näringsidkare och skatterepresentant betalar accis på de produkter som tas emot, är det inte möjligt att på nämnda sätt överföra produkten tillbaka accisfritt. För att det dock skall vara möjligt att utan påförande av accis returnera produkterna även för dessa accisskyldigas vidkommande, t.ex. då produkten inte är kontraktsslig, stadgas i paragrafen även att det i dylika fall skall vara möjligt att på ansökan få återbäring av accisen. För att få återbäring förutsätts att det förenklade dokumentet används i enlighet med vad som stadgas i kommissionens förordning om dokumentet i fråga.

57 §. Den accis som i Finland betalats för en produkt som sålts till annan medlemsstat genom distansförsäljning kan återbäras under de i paragrafen nämnda förutsättningarna. Stadgandet motsvarar systemdirektivets artikel 22.4.

58 §. Paragrafen motsvarar systemdirektivets artikel 20.4. I fall där den avsändande auktoriserade lagerhållaren med stöd av 11 § har betalt accis för sådana produkter om vilka lagerhållaren inte har erhållit returexemplaret av ledsagardokumentet, har lagerhållaren möjlighet till återbäring av de betalda acciserna om

han inom tre års tid från produkternas avsändning kan påvisa att på produkterna har uppburits accis i en annan medlemsstat.

59 §. I paragrafen stadgas om accisens återbäring för produkter som förs ut till området utanför gemenskapen samt till friområde eller till tullager, samt för i 20 § avsedda produkter som har överförs till accisfri försäljning och överlåtit till provianteringsändamål. Till en auktoriserad lagerhållare kan accisfrihet med stöd av 16 § 4 och 6 punkten beviljas på basis av accisdeklaration eller efteråt genom rättelse- eller ändringsansökandeförfarande för accispåföring.

14 kap. Bokföringsskyldighet

60 §. Paragrafen omfattar stadganden om skyldigheten att föra bokföring för olika accis-skyldiga samt användare som anskaffar produkter till ett accisfritt ändamål. Bokföringen skall omfatta även de vederbörande exemplaren av ledsagardokumentet över produkternas överföring samt av andra motsvarande dokument.

I enlighet med systemdirektivets artikel 10 stadgas i paragrafen om bokföringsskyldigheten för en distansförsäljare i Finland.

61 §. Bokföringsmaterialet skall bevaras under en tid av fyra kalenderår.

15 kap. Granskning och skyldighet att lämna uppgifter

62 §. 1 och 2 mom. i paragrafen motsvarar den gällande lagen. För kontrolländamål skall även på andra näringsidkares än den accisskyldiges anfordran lämnas besked om inköp och återförsäljning av accispliktiga produkter med stöd av 3 mom.

Enligt förslaget skall 4 mom. innehålla ett stadgande enligt vilket tullmyndigheternas allmänna granskningsbemyndigande skall även avse sådana utrymmen där det innehas eller i kommersiellt syfte behandlas accispliktiga produkter, sådana som förplägningsrörelser och motsvarande. Därutöver skall tullmyndigheterna ha rätt att hejda fordon och företa granskningar under pågående varutransport. Förutom näringsidkare skall stadgandet även avse privatpersoner.

63 §. I paragrafen stadgas om den skatte-

skyldiges skyldighet att påvisa att accisfritt levererade accispliktiga produkter levererats till ett accisfritt ändamål. Motsvarande skyldighet skall angå de i 10 § 3 mom. avsedda användarna.

64—65 §§. Stadgandena om skyldighet att meddela besked och om möjlighet att förelägga vite till annan än den accisskyldige motsvarar den gällande lagen.

16 kap. Tystnadsplikt

66—67 §§. Stadgandena om myndigheternas samt andra vederbörandes tystnadsplikt motsvarar den gällande lagen.

17 kap. Straffstadganden

68—69 §§. Stadgandena motsvarar den gällande lagen.

70 §. Med stöd av bemyndigandet om vilket stadgas i paragrafen skall tullmyndigheterna även i framtiden göra förundersökning med anledning av misstänkt accisbrott.

18 kap. Särskilda stadganden

71 §. I paragrafen stadgas om uppbärande av accis på produkter som överlåtit till konsumtion från friområde eller tullager.

72 §. Accispliktiga produkter för vilka accis inte har betalats skall enligt systemdirektivet tillverkas, förädlas och lagras i accisfritt lager.

73 §. Stadgandet om den accisskyldiges skyldighet att lämna prov för påförande av accis ingår även i den gällande lagen.

74 §. Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

19 kap. Ikraftträdande och övergångsstadganden

75 §. Lagen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Med stöd av systemdirektivets artikel 28 skall accisfrihet i passagerartrafik mellan medlemsstaterna för produkter som säljs i skattefria butiker fortsättas till den 30 juni 1999.

Genom lagen skall den gällande lagen om påförande av accis upphävas. Lagen som skall

upphävas skall dock fortfarande tillämpas på de accispliktiga produkter som före lagens ikraftträdande har överlåtits från tullbevakning eller uttagits från tillverkningsplatsen. Likaså skall lagen som skall upphävas tillämpas på motsvarande produkter på vilka säkerhetsupplagsavgift eller oljeavfallsavgift skall påföras.

Före lagens ikraftträdande skall på accispliktiga produkter som överlåtits från tullbevakning tillämpas stadgandena om tull så som de gäller före den nämnda tidpunkten.

76 §. Enligt övergångsbestämmelsen i paragrafen skall de företag som vid lagens ikraftträdande tillverkar eller som då har tullstyrelsens tillstånd att hålla produkter i accisfria lager få fortsätta denna tillverkning eller verksamhet enligt tillståndet, dock så att tillstånden enling den nya lagen skall sökas senast inom 3 månader från ikraftträdandet.

1.2. Lag om tobaksaccis

Allmänna stadganden

1 §. I paragrafen stadgas om tobaksaccis som skall betalas till staten.

Förutom det främst statsekonomiska målet syftar accis på tobaksprodukter till en förminskad konsumtion, vilket mål i motsvarighet med gällande lag även konstateras i 2 mom.

2 §. Tobaksaccis skall uppbäras på cigarretter, cigarrer och cigariller, pip- och cigarrettbak samt finskuren tobak avsedd att rullas till cigarretter.

Enligt propositionen skall tobaksaccis även uppbäras på cigarrettpapper, som inte omfattas av den harmoniserade tobaksbeskattningen.

3 §. Stadgandet innehåller en uttömmande definition för cigarr och cigarill. Vid definiering av tobaksprodukter skall den i gällande lag förekommande hänvisningen till positionerna i tulltariffen bortfalla.

Produkter som delvis är tillverkade av annat än tobak skall jämföras med cigarrer och cigariller under de förutsättningar som nämns i 2 mom.

4 §. Paragrafen innehåller definitionen för en cigarrett. I 1 mom. 2 och 3 punkten avsedda, tillsviðare med cigarrettbak jämförda tobaksrullar skall enligt den nya definitionen anses som cigarretter.

För fastställande av den enhetsaccis för

cigarretter som bestäms i accistabellen stadgas i 2 mom. att långa cigarretter skall beskattas som flera cigarretter för att undvika skatteförmån för de förra.

5 §. Pip- och cigarrettbak skall definieras enligt direktivet om tobaksbeskattning. Från pip- och cigarrettbak skall i 2 mom. som särskild grupp avskiljas finskuren tobak som är avsedd att rullas till cigarretter, för vilken bestämts en högre accis än för pip- och cigarrettbak. Med beaktande av den för industrin erforderliga övergångstiden skall stadgandet dock tråda i kraft först den 1 januari 1998. Före denna tidpunkt skall på finskuren tobak som är avsedd att rullas till cigarretter tillämpas vad som stadgas om pip- och cigarrettbak.

6 §. I motsvarighet med definitionen för cigarrer och cigariller skall med cigarretter, pip- och cigarrettbak samt finskuren tobak som är avsedd att rullas till cigarretter jämföras produkter som helt eller delvis tillverkats av annat än tobak men som i övrigt uppfyller i 4 eller 5 §§ stadgade förutsättningar. Ifall en i medicinskt syfte använd produkt inte alls innehåller någon tobak, faller den inte under lagens tillämpningsområde.

7 §. I fråga om cigarrettpapper skall fortfarande tillämpas lagen om tobaksaccis när det är i detaljhandelsform.

Grunder för påförande av accis

8 § jämte accistabell. Accisbeloppen anges i accistabellen. Accis skall fastställas på basis av det i 9 § bestämda detaljförsäljningspriset. På cigarretter skall accis därutöver fastställas som enhetsskatt och i accis uppbäras 75 mark per 1000 cigarretter.

För att undvika en alltför låg accisnivå på mycket billiga tobaksprodukter skall för finskuren tobak avsedd att rullas till cigarretter dock alltid betalas den minimiaccis som nämns i accistabellen. Som minimiaccis på tobak skall betalas 90 procent av tobaksaccisen på den mest efterfrågade prisklassens cigarretter eller på finskuren tobak avsedd att rullas till cigarretter. För att uppbörd av minimiaccis inte skall orimligt förhöja skatten på produkten i förhållande till dess pris, bestäms i accistabellen som tak för produktens totalbeskattning vid uppbörd av minimiaccis, 90 procent av totalskatt på den mest efterfrågade prisklassens

cigarrett eller på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter. Utom tobaksaccis skall mervärdesskatt ingå i totalskatten.

De i accistabellen angivna mest efterfrågade prisklasserna skall fastställas av tullstyrelsen.

9 §. Accis på de till minutförsäljning avsedda tobaksprodukterna skall fastställas på basis av det detaljförsäljningspris som den skattskyldige uppger och som avses i 10 § lagen om påförande av accis. Den skattskyldige skall fritt kunna bestämma detaljhandelspriset, med vilket liksom för tillfället skall avses det högsta detaljhandelspriset inklusive alla skatter.

Med stöd av 2 mom. skall som detaljhandelspriset för andra än till detaljhandel avsedda produkter anses detaljhandelspriset för motsvarande produkter i Finland. Stadgandet skall tillämpas vid beskattning av de varor som passagerare för in med sig och andra tobaksprodukter som förs in i annat än kommersiellt försäljningssyfte. Ifall motsvarande tobaksprodukter inte förekommer i Finland, skall accis på cigaretter och finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter fastställas i enlighet med den i accistabellen bestämda minimiaccisen. Som beskattningsvärde för andra än cigaretter och finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter skall därvid anses det genomsnittliga detaljhandelspriset i produktgruppen, vilket liksom för tillfället skall fastställas av tullstyrelsen.

Accisfrihet

10 §. Om accisfrihet för tobaksprodukter skall stadgas i lagen om påförande av accis. För undvikande av dubbel beskattning skall accisfria dessutom vara tobaksprodukter som används vid tillverkning av de i denna lag avsedda produkterna.

Emedan lagen om åtgärder för inskränkning av tobaksrökning förutsätter att prov skall överlåtas till myndigheterna, skall de tobaksprodukter som överläts som prov fortfarande vara accisfria.

Pris- och kontrolletiketter

11 §. För beskattningskontrollens skull, i synnerhet i samband med bortfall av gränskontrollen vid den interna handeln, skall alla på marknaden befintliga tobaksprodukter fort-

farande förses med pris- och kontrolletikett innan de överläts till konsumtion i Finland. Den skattskyldige skall även fortfarande på prisetikett uppge detaljhandelspriset, på vilket tobaksaccis betalas. För undvikande av missbruk skall prisetiketten fästas på detaljhandelsförpackningen under skyddshöljet. I stället för en särskild prisetikett skall detaljhandelspriset även kunna tryckas på detaljhandelsförpackningen.

Den auktoriserade lagerhållaren och registrerade näringsidkaren skall själv anskaffa och bekosta prisetiketterna. Stadgandet skall motsvara 11 § i den gällande lagen om tobaksaccis som berör den inhemska tillverkaren. Till övriga skattskyldiga skall prisetiketterna levereras av tullstyrelsen till självkostnadspris. Prisetiketterna för de till Finland importerade tobaksprodukterna skall i praktiken fortfarande levereras till tillverkare i förväg liksom även de varningsmärken som avses i 7 § lagen om åtgärder för inskränkning av tobaksrökning.

12 §. Av kontrollmässiga skäl skall andra än de i kommersiellt syfte till Finland från gemenskapen eller från ett område utanför gemenskapen införda tobaksprodukterna före överlåtande till konsumtion förses av tullen med kontrolletiketter. Stadgandet skall liksom nu avse tobaksprodukter som säljs på tullauktion samt beskattningsbara tobaksinköp som passagerare och personalen på fartyg och transportmedel i utrikestrafik för in med sig. Enligt stadgandet skall även de beskattningsbara tobaksprodukter som passagerare för med sig från gemenskapens område företes tullen för att förses med kontrolletikett.

Stadgandet skall dock enligt 2 mom. avse varken införda inköp eller gåvoförsändelser som enligt bestämmelserna är skattefria.

Om i samband med kontrollåtgärderna påträffas tobaksprodukter i försäljning utan pris- eller kontrolletiketter kan detta anses som bevis för att tobaksaccis på tobaksprodukten inte har betalats. Därvid kan av produkternas innehavare i enlighet med 10 § 5 mom. lagen om påförande av accis uppbäras den på produkterna påförbara tobaksaccisen. Dessutom skall tillämpas stadgandena i lagen om påförande av accis om accisförhöjning. Tobaksprodukter som inte har beskattats på behörigt sätt kan för att skattefordran skall säkerställas omhändertas av tullmyndigheten i enlighet med vad som stadgas i 41 § lagen om påförande av accis.

Särskilda stadganden

13 §. I enlighet med en princip som allmänt följs i accislagarna skall statsrådet ha rätt att enligt propositionen verkställa ändringen av tobaksaccis direkt efter att propositionen avläts till riksdagen.

14 §. Om inte annat stadgas i denna lag, skall stadgandena i lagen om påförande av accis gälla vid påförande av accis på cigaretter, cigarrer och cigariller, pip- och cigarettebak samt finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter.

Med stöd av 2 mom. skall även vid påförande av accis på cigarettpapper i tillämpliga delar gälla stadgandena i lagen om påförande av accis. Skyldig att betala accis på cigarettpapper skall vara den som i förvärvssyfte tillverkar eller i sin förvärvsverksamhet tar emot cigarettpapper från gemenskapen eller inför cigarettpapper från ett område utanför gemenskapen. Om sådan skattskyldig skall i tillämpliga delar gälla de stadganden i lagen om påförande av accis som avser auktoriserad lagerhållare och registrerad näringsidkare. För oregistrerad mottagare eller importör av en temporär cigarettpappersleverans skall gälla stadgandena i lagen om påförande av accis om oregistrerad näringsidkare eller importör.

Med anledning av cigarettpappersaccisens nationella karaktär skall stadgandena i lagen om påförande av accis om överföring av produkterna inte tillämpas på cigarettpapper. Eftersom cigarettpapper som härstammar från området utanför gemenskapen kan enligt lagen om påförande av accis accisfritt överföras till auktoriserad lagerhållares skattefria lager, skall denna överföring dock utföras under tullens bevakning i enlighet med lagen om påförande av accis.

15 §. Om lagens verkställighet skall närmare stadgas genom förordning.

16 §. Lagen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning. Stadgandena om finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter skall dock gälla först från och med den 1 januari 1998. 17 §. Genom lagen skall den gällande lagen om tobaksaccis upphävas. För snus och tuggtobak som avses i gällande lag skall tobaksaccis betalas enligt gällande lag till slutet av februari 1995. Lagen om ändring av lagen om åtgärder för inskränkning av tobaksrökning (765/94) som träder i kraft den

1 mars 1995 förbjuder att föra ut på marknaden snus som används i munnen.

1.3. Lag om accis på alkohol och alkoholdrycker

Allmänna stadganden

1 §. I paragrafen stadgas om accis på alkohol och alkoholdrycker som skall betalas till staten. I accis skall fortfarande uppbäras grundaccis och tilläggsaccis.

2 §. Accis skall uppbäras på öl, viner, mellanprodukter samt etylalkohol.

I enlighet med dagens läge skall utanför lagens tillämpningsområde falla den i 4 § alkohollagen avsedda hemtillverkningen. Öl och viner som enbart genom jäsning tillverkas i privathushåll till privat användning skall inte beskattas när tillverkningen inte sker i försäljningssyfte.

Likaså skall utanför beskattningens tillämpningsområde falla starkt denaturerad etylalkohol. Denaturering skall ske enligt vad som avses i artikel 27 a i direktivet om strukturerna, i enlighet med bestämmelserna utfärdade av någon medlemsstat om starkt denaturerade produkter. Som starkt denaturerade produkter skall alkoholbeskattning inte omfatta bl.a. sådana olika kemikaliska produkter för bilar som antifrysmedel och tvättmedel. Beskattning skall inte heller omfatta i enlighet med en medlemsstat bestämmelser lindrigt denaturerade produkter, som skall användas vid tillverkning av produkter till andra än förtäringssändamål, såsom i färg- och kosmetikindustrier. I Finland ingår bestämmelserna om denaturering i förordningen om denaturering av alkoholtillverkningar.

När starkt denaturerade produkter förflyttas mellan medlemsstaterna skall produkterna föras med ett sådant ledsagardokument som avses i artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 3649/92 av den 17 december 1992 om förenklat ledsagardokument som åtföljer accispliktiga produkter som överläts till konsumtion i avsändningsmedlemsstaten och rör sig inom gemenskapen.

3 §. I paragrafen specificeras vilka produkter som hör till de olika skattegrupperna.

Av alkoholdrycker skall accis omfatta alla drycker vars alkoholhalt är högre än 1,2 volymprocent samt även öl med en alkoholhalt

överstigande 0,5 volymprocent. I enlighet med direktivet om strukturerna skall accisbeskattning även omfatta etylalkohol som inte lämpas för att förtäras dvs. sprit, samt så kallade alkoholtillverkningar med undantag av de i 2 § 3 mom. avsedda denaturerade produkterna. Med anledning av stadgandena om accisfrihet i 8 § skall dessa produkter dock inte ha någon större betydelse vid accisuppbörd.

Definitionen för öl är oförändrad, med undantag av alkoholhaltens minimigräns.

Med vin skall avses en sådan dryck enligt position 2204, 2205 eller 2206 i tulltariffen som innehåller helt genom jäsning tillverkad alkohol.

Med mellanprodukter skall avses sådana till ovan nämnda positioner hörande drycker vilkas alkoholhalt är högst 22 volymprocent och som inte är öl eller viner som avses i denna lag. Produkter som baserar sig på vin och som innehåller tillsatt etylalkohol skall höra till denna grupp.

Med etylalkohol skall i denna lag avses en till position 2207 eller 2208 i tulltariffen hörande produkt vars alkoholhalt är högre än 1,2 volymprocent. Till dessa positioner hörande etylalkohol skall vara accispliktig även då den ingår som beståndsdel i en produkt som hör till något annat kapitel i tulltariffen. Denaturerad etylalkohol skall dock fortfarande inte vara accispliktig, under de förutsättningar om vilka stadgas i 2 § 3 mom. Till positionerna 2204, 2205 och 2206 behöriga alkoholdrycker vilkas alkoholhalt överstiger 22 volymprocent, skall även beskattas som tillhörande till denna grupp. Likaså skall accis påföras på produkter som innehåller drickbar alkohol i lösnings- eller annan form. Sådana produkter skall vara bl.a. torralkoholer och alkoholhaltiga aromer. Aromer som innehåller alkohol och som skall användas vid tillverkning av livsmedel eller alkoholfria drycker skall dock vara skattefria i enlighet med stadgandena om specialförsäljning i alkohollagen. De alkoholhaltiga drycker som med stöd av lagen om accis på sötaker och läskedrycker skall beskattas som läskedrycker, dvs. drycker som innehåller högst 1,2 volymprocent etylalkohol, skall dock inte höra till den i denna lag avsedda produktgrupp som skall beskattas som etylalkohol.

Grunder för påförande av accis

4 § jämte accistabell. Öl skall på basis av

alkoholhalten indelas i två skattegrupper. På öl med en alkoholhalt om högst 2,8 volymprocent skall i accis uppbäras 0,10 mark per en centiliter av etylalkohol, vilket skall motsvara det nu gällande beloppet av läskedrycksaccis på svagt öl. Alkoholbeskattning skall som förut omfatta öl som innehåller mera än 2,8 volymprocent etylalkohol. Om nedsatt accis på det av småbryggerier tillverkade ölet stadgas i 9 §.

Viner skall enligt denna lag indelas på basis av alkoholhalt i fyra skatteklasser med progressivt stigande accis. Till den lägsta skatteklassen skall höra viner innehållande mera än 1,2 men högst 2,8 volymprocent etylalkohol, på vilka för tillfället uppbärs läskedrycksaccis. Genom jäsning tillverkat mjöd, vissa ciders, coolers och så kallade alkoholfria viner skall höra till denna skatteklass. Under denna skatteklass skall beloppet av accis på alkoholdrycker vara lika högt som läskedrycksaccis, dvs. 0,27 mark per en liter av färdig dryck. De tre övriga skatteklasserna med sina accis skall motsvara den nu gällande lagen om skatt på alkoholdrycker.

Accis på mellanprodukter skall bestämmas i enlighet med accis på viner på basis av drycksmängden, enligt artikel 18 i direktivet om strukturerna. Mellanprodukterna indelas i två produktgrupper på basis av alkoholhalt, med en maximihalt om 15 resp. 22 volymprocent som gränsvärden. Accisbeloppen skall vara 30 resp. 50 mark per en liter av färdig alkoholdryck.

På etylalkohol skall utan skatteklasser uppbäras i mängdskatt 3,00 mark per en centiliter av etylalkohol. Emellertid skall mängdskatt på produkter som hör till position 2208 i tulltariffen och vilkas alkoholhalt är mera än 1,2 men högst 2,8 volymprocent vara 0,10 mark per en centiliter av etylalkohol. Accisen för dryckerna hänförliga till nämnda position skall vara densamma som i fråga om skatt på alkoholdrycker, dvs. 2,65 mark per en centiliter av etylalkohol då dryckernas alkoholhalt är över 2,8 men högst 10 volymprocent. På drycker av typen long drink skall fortfarande uppbäras nedsatt accis.

5 §. På alkoholdrycker som privatpersoner för in med sig till Finland för eget bruk skall betalas accis på alkoholdrycker för den införda mängd som överstiger den enligt stadganden accisfria mängden. Stadgandet i fråga skall omfatta inköp som passageraren för in med sig från gemenskapen eller från ett område utanför

gemenskapen, samt accisfria alkoholdrycker som anskaffats i skattefria butiker. Likaså skall inköp som personalen på fartyg och övriga transportmedel i utrikestrafik för in med sig beskattas till den del som den införda mängden överstiger den enligt stadganden accisfria mängden. På beskattningsbara alkoholdrycker som förs in som hemkomstgåvor skall uppbäras accis på alkoholdrycker enligt denna lag. Eftersom det kan vara problematiskt att i praktiken bestämma alkoholhalten i hemkomstgåvorna, kan om genomsnittliga accisbelopp för varje dryck stadgas vid behov genom förordning. Paragrafen innehåller ett stadgande om bemyndigande till detta.

Även för icke-kommersiella leveranser som tas emot från ett område utanför gemenskapen skall betalas skatt på alkoholdrycker för den mängd som överstiger den gräns som stadgas som skattefri. I fråga om dessa produkter skall enligt 2 mom. likaså kunna fastställas ett särskilt skattebelopp för varje sort av dryck.

Om de i denna paragraf avsedda gränserna för skattefrihet skall stadgas i lagen om påförande av accis.

6 §. Stadgandet motsvarar den gällande lagen.

Tilläggsaccis

7 §. Tilläggsaccis skall uppbäras på likartade grunder som nuvarande. Tilläggsaccis skall enbart uppbäras på alkoholdrycker i detaljhandelsförpackningar.

Då produktens förpackande enligt paragrafens 3 mom. skall jämföras med den i lagen om påförande av accis avsedda tillverkningen, skall skyldig att betala tilläggsaccis vara förpackaren. Förpackandet skall ske i skattefritt lager. Med stöd av 10 § 1 mom. lagen om påförande av accis skall som accisskyldig kunna anses den på vars uppdrag nämnda förpackande utförs.

Accisfrihet

8 §. För att undvika dubbel beskattning skall accisfria vara produkter som används vid tillverkning av produkter som avses i denna lag. På samma grunder skall accisfri vara även etylalkohol som används vid tillverkning av de läskedrycker som avses i lagen om sötsaks- och läskedrycksaccis. Läskedrycksaccis skall upp-

bäras på drycker som innehåller högst 1,2 volymprocent etylalkohol och på öl som innehåller högst 0,5 volymprocent etylalkohol.

Accisfria skall likaså vara produkter som levereras till specialförsäljning som avses i alkohollagen samt produkter som levereras till kvalitetskontroll som avses i alkohollagen. Specialförsäljning skall vara föremål för stadgandena om accisfrihet i den omfattning i vilken medlemsstaterna med stöd av artikel 27.1 i direktivet om strukturerna skall slopa accis på förut beskattningsbara produkter. Således skall accisfria vara ättika enligt position 2209 samt produkterna som används vid framställning av de i lagen om läkemedel avsedda läkemedlen. Accisfria skall också vara produkter som används vid framställning av livsmedel samt av aromer som används vid tillverkning av alkoholfria drycker som innehåller högst 1,2 volymprocent etylalkohol. Likaså skall accisfria vara produkter som används som sådana eller som ingrediens i halvfabrikat vid framställning av livsmedel, under förutsättning att alkoholhalten är högst 8,5 liter ren alkohol per 100 kilo av choklad eller 5 liter alkohol per 100 kilo av annan produkt. Vidare skall accisfria vid specialförsäljning vara produkter som enligt stadgandena i artikel 27.2 i direktivet om strukturerna används på sjukhus och apotek i medicinskt syfte såsom även produkter som används vid en tillverkningsprocess där slutprodukten inte innehåller alkohol, samt produkter som används vid tillverkning av sådan substans som inte är en produkt enligt denna lag. Accisfri vid användning till specialförsäljning som avses i alkohollagen eller till kvalitetskontrolländamål skall även vara alkohol som används som prov i analyser eller i vetenskapligt syfte, såsom även alkohol som används som hjälpmedel i vetenskaplig forskning.

Enligt alkohollagen skall tillsynscentralen ha tillsyn över specialförsäljning och kvalitetskontroll.

Om övrig accisfrihet vid beskattning av alkohol och alkoholdrycker skall stadgas genom stadgandena om accisfrihet i lagen om påförande av accis.

Särskilda stadganden

9 §. Den nedsatta accisen på öl som tillverkas av små oberoende ölbryggerier skall fortsättningsvis gälla i motsvarighet med nu gäl-

lande lag. Med ett litet oberoende ölbryggeri avses enligt artikel 4.2 i direktivet om strukturererna ett bryggeri som är juridiskt och ekonomiskt oberoende av övriga bryggerier och fungerar i utrymmen som befinner sig fysiskt skilt från övriga bryggeriers utrymmen, och inte idkar framställning på licens.

10 §. Om inte något annat stadgas i denna lag, skall vid beskattning av alkohol och alkoholdrycker tillämpas stadgandena i lagen om påförande av accis.

11 §. Genast efter att propositionen om ändringen av denna lag avlåtits till riksdagen skall statsrådet kunna bringa i kraft den accis på alkohol och alkoholdrycker som föreslås att ändras.

12 §. Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag skall vid behov utfärdas genom förordning.

13 §. Lagen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning. Genom lagen skall upphävas den nu gällande lagen om skatt på alkoholdrycker.

14 §. Paragrafen innehåller ett övergångsstadgande med tanke på sådana alkoholdrycker som på basis av beslut som utfärdats med stöd av lagen om påförande av accis skall överföras till en auktoriserad lagerhållares skattefria lager och för vilka skatt på alkoholdrycker eller läskedrycksaccis redan betalats. I sådana fall skall den skattskyldige vid beskattning få göra ett avdrag som motsvarar det betalda beloppet.

1.4. Lag om accis på flytande bränslen

Allmänna stadganden

1 §. I paragrafen stadgas om accis på flytande bränslen som skall betalas till staten. Accisen skall uppbäras som grundaccis och tilläggsaccis. Tilläggsaccisen skall fastställas på basis av den genomsnittliga energi- och kolhalten i bränslet på motsvarande sätt som tilläggsaccisen enligt den gällande lagen om bränsleaccis (1161/93), emellertid så att den på basis av kolhalten fastställda accisen skall vara 38,3 mark per koldioksidton och den på basis av energihalten fastställda accisen 3,5 mark per megawattimme.

I 2 mom. i paragrafen stadgas om försörjningsberedskapsavgift för bränslen som skall betalas till försörjningsberedskapsfonden och som skall ersätta den med stöd av lagen om

säkerhetsupplagsavgift (1105/83) uppburna säkerhetsupplagsavgiften för bränslen. Genom försörjningsberedskapsavgiften skall den säkerhetsupplagring av bränslen garanteras som är nödvändig för landets störningsfria energiförsörjning.

Med stöd av 3 mom. i paragrafen skall för ett till flytande bränsle tillsatt hjälpprodukt betalas accis och försörjningsberedskapsavgift enligt samma grunder som för det bränsle till vilket hjälpprodukt har tillsatts. Stadgandet skall som hittills gälla hjälpprodukter i flytande motorbränslen.

2 §. 1 mom. i paragrafen innehåller definitionerna för några begrepp som avses i lagen. Med stöd av 1 punkten skall med flytande bränslen avses produkterna som är förtecknade i den till lagen bifogade accistabellen som omfattar motorbensin och dieselolja av olika kvaliteter samt lätt och tung brännolja.

Eftersom med stöd av artikel 2.2 i direktivet om strukturerna av mineraloljor även de mineraloljor är accisbelagda för vilka särskild minimiaccis inte definierats i direktivet om accis men som dock är avsedda att användas eller som säljs eller används som motorbränsle eller för uppvärmning, skall i 2 punkten definieras vad som avses med mineraloljor. På mineraloljorna som definieras i lagrummet skall tillämpas stadganden i lagen om påförande av accis som gäller överföring av produkter mellan gemenskapens olika medlemsstater, även om ingen bränsleaccis skall uppbäras i Finland på mineraloljan i fråga med stöd av 2 mom. i paragrafen.

Utöver de mineraloljor som definieras i 2 punkten och som används som motorbränsle skall även andra produkter som är avsedda att användas som motorbränsle beskattas som motorbränsle. På grund av detta skall i denna lag med stöd av 3 punkten som motorbensin utom den egentliga motorbensinen anses alla sådana mineraloljor och andra produkter som överlåts till användning som bränsle i ottomotorer. Med stöd av 2 mom. i paragrafen skall bland de i ottomotorer använda bränslen falla utanför accisen flygbensin och till användning i båtar avsett motorpetroleum som har gjorts identifierbart. Accispliktiga produkter skall vara motoralkohol avsedd att användas som bränsle i ottomotorer och fotogen samt motorpetroleum som används i fordon. Som jämförbara med motorbensin skall på dessa

bränslen uppbäras accis på motorbensin av grundkvalitet.

Definitionerna för blyfri motorbensin, blandning av motorbensin och reformulerad motorbensin skall bli oförändrade.

I motsvarighet med definitionen för motorbensin skall med stöd av paragrafens 1 mom. 7 punkten som dieselolja anses, utom dieselolja enligt position 2710 i tulltariffen, alla sådana mineraloljor och andra produkter som överläts för att användas som bränsle i dieselmotorer. Enligt dieseloljans grundkvalitet skall beskattas även vegetabiliska oljor samt fotogen som är avsedda att användas som bränsle i dieselmotorer.

Definitionen för svavelfri dieselolja skall motsvara definitionen i gällande lag.

Då den i 7 punkten avsedda dieseloljan görs identifierbar skall bränslet i beskattningen anses med stöd av 9 punkten som lätt brännolja. Lätt brännolja får inte överläts till användning som bränsle i fordon. I dieselmotorerna på båtar och andra fartyg skall fortfarande kunna användas lätt brännolja som gjorts identifierbar.

Utöver mineraloljor som används till uppvärmning skall enligt artikel 2.3 i direktivet om strukturerna alla sådana kolväten, med undantag av separat nämnda produkter, som är avsedda att användas, som säljs eller används för uppvärmningsändamål, beskattas i enlighet med motsvarande mineralolja som används till uppvärmning. Av mineraloljor skall som lätt brännolja anses sådana flytande mineraloljor som överläts för att användas i uppvärmning och som har gjorts identifierbara enligt stadgandena i denna lag. Utöver dieselolja som gjorts identifierbar skall samma accis som på lätt brännolja uppbäras på fotogen som gjorts identifierbart, vilket för närvarande inte är accispliktigt.

Övriga mineraloljor samt kolväten som överläts till användning i uppvärmning, med undantag av de i 2 mom. nämnda produkterna, skall med stöd av 10 punkten anses som tung brännolja.

Med uppvärmning skall med stöd av 11 punkten avses användning av mineraloljor och kolväten för förbränningsändamål, vilken även anses omfatta produktion av värme för olika industriella behov.

2 mom. i paragrafen innehåller en förteckning över produkterna utanför lagens tillämpningsområde, vilka skall vara naturgas, sten-

kol, brunkol, torv, lignit och annat kolväte i form av råvara, jordoljekoks, -bitum och botenprodukt vid oljeraffinering. Då dessa produkter faller utanför det harmoniserade påförandet av accis, skall på dem inte heller tillämpas stadgandena i lagen om påförande av accis som gäller överföring inom gemenskapen. Ytterligare skall 2 mom. innehålla en förteckning över de mineraloljor som faller utanför accisen på flytande bränslen, vilka skall vara metan, flytgas, flygbensin som används i flygtrafik och kerosin, samt till användning i båttrafik avsett motorpetroleum. Eftersom dessa mineraloljor faller inom gemenskapen under det harmoniserade påförandet av accis på mineraloljor, skall överföring av produkterna likaså ske i enlighet med det harmoniserade övervakningssystemet även om ingen accis uppbärs på dessa produkter i Finland. På grund av detta skall överföring av dessa mineraloljor mellan Finland och annan medlemsstat eller utförsel till området utanför gemenskapen ske i enlighet med stadgandena i lagen om påförande av accis.

3 §. Skyldiga att betala accis och försörjningsberedskapsavgift på bränslen skall vara de skattskyldiga som nämns i 10 § lagen om påförande av accis. I praktiken skall skattskyldiga närmast vara auktoriserade lagerhållare av bränslen samt registrerade näringsidkare. Ävenså skall skattskyldig vara den som har inköpt produkter accisfritt med stöd av stadgandena i denna lag eller i lagen om påförande av accis, om produkterna har använts för annat än accisfritt ändamål.

Då accisfria bränslen överläts från statens säkerhetsupplag skall skattskyldig med stöd av 1 punkten i denna paragraf vara den till vilken bränsle överläts från säkerhetsupplag. Med stöd av 2 punkten i paragrafen skall skattskyldig även vara ett företag som idkar handel med flytande bränslen, på de hjälpprodukter som det tillsatt till bränslet. Stadgandena motsvarar 3 § 5 och 6 punkten i den gällande lagen om bränsleaccis.

Grunder för påförande av accis och avgift

4 §. Beloppen av accis och försörjningsberedskapsavgift skall ingå i den till lagen bifogade accistabellen, i vilken skall tillsättas en skild kolumn för försörjningsberedskapsavgiften.

5 §. I enlighet med direktivet om strukturerna skall accisen bestämmas på produkten vid en temperatur av 15 celsiusgrader (s.k. normalliter). Likaså skall försörjningsberedskapsavgiften bestämmas enligt normalliter.

6 §. Stadgandena om bestämmandet av accis ingår i lagen om påförande av accis. Enligt specialstadgandena i paragrafen skall accis och försörjningssäkerhetsavgift på bränslen bestämmas för en auktoriserad lagerhållare på basis av de mängder vilka enligt lagerhållarens bokföring under skatteperioden överlåtits till konsumtion som är belagd med accis eller försörjningsberedskapsavgift eller tagits för den skattskyldiges egen konsumtion. Stadgandena motsvarar nu gällande 5 § 1 och 2 punkten lagen om bränsleaccis samt 4 § 1 och 2 punkten lagen om säkerhetsupplagsavgift. För att förenkla beskattningen skall mindre rättelser som med stöd av 2 mom. i paragrafen gjorts i den skattskyldiges bokföring gällande överlåtna mängder kunna beaktas vid beskattningen för den skatteperiod under vilken de har noterats i bokföringen. Sådana rättelser skall dock inte kunna göras då ett helt leveransparti under den för överlåtelser gällande skatteperioden blivit onoterat i den skattskyldiges bokföring.

Hjälpprodukter som tillsatts till flytande bränsle skall fortfarande beskattas på basis av de till bränslet tillsatta mängderna. Försörjningsberedskapsavgiften skall bestämmas på samma sätt som accisen.

Identifierbarhet av bränslen

7 §. Lagen föreslås innehålla ett allmänt stadgande om att lätt brännolja samt motorpetroleum och fotogen skall göras identifierbara. Om detta skall närmare stadgas genom förordning.

8 §. Stadgandet motsvarar 4 a § i gällande lagen om bränsleaccis.

Accis- och avgiftsfrihet

9 §. I lagen om påförande av accis stadgas bland annat om accisfriheten för bränslen som förs till området utanför gemenskapen och överläts till fartyg i internationell yrkestrafik. Lagen om bränsleaccis föreslås även innehålla vissa stadganden om accisfrihet som gäller enbart bränslen. Om accisfriheten på bränslen

som förs in, säljs eller överläts till statens säkerhetsupplag skall stadgas i 1 punkten. Accisskyldig för dessa produkter skall med stöd av 3 § 1 punkten vara den till vilken bränslena överläts från säkerhetsupplaget.

I enlighet med vad som förutsätts i artikel 4.3 i direktivet om strukturerna skall accisfria vara de med stöd av 2 punkten i oljeraffineringsprocessen som energikälla använda bränslena. Med oljeraffineringsprocessen skall avses sådan tillverkning av mineraloljor som avses i CN-nomenklaturens 27 position 4 tilläggsanmärkning, sådana som destillering och krackning. Användningen av bränsle i fordon skall alltid anses som accispliktig.

Accisfriheten på de som råämne eller som hjälpprodukt i industriell produktion använda bränslena skall fortsättas. Likaså skall fortsättas accisfriheten på bränslena som förbrukas direkt vid första användningen vid tillverkningsprocessen.

Om skattefriheten på bränsle som överläts till fiskefartyg stadgas i 4 punkten.

10 §. I paragrafen stadgas om befriandet från försörjningsberedskapsavgiften. Avgiftsfriheten motsvarar i huvudsak stadgandet om avgiftsfriheten på bränslen enligt lagen om säkerhetsupplagsavgift. Bränslen som används som råvara och som hjälpprodukt samt som förbrukas direkt vid första användningen skall dock fortfarande inte vara befriade från försörjningsberedskapsavgift.

I 2 punkten i stadgandet skall med exportvara avses såväl varor som förs utanför gemenskapen samt varor som överläts till konsumtion i en annan medlemsstat i gemenskapen.

Särskilda stadganden

11 §. Om inte något annat stadgas i denna lag, skall om påförande av accis på flytande bränslen gälla vad som stadgas i lagen om påförande av accis. Samma stadganden skall tillämpas då försörjningsberedskapsavgift på bränslen uppbärs.

12 §. I paragrafen stadgas om skyldighet att till distriktstullkammaren anmäla de hjälpprodukter och identifieringsämnen som tillsätts till flytande bränsle. Härvid skall avstås från tillståndsplikt beträffande tillsättande. Om anmälningsskyldighet försummas skall med stöd av lagen om påförande av accis kunna uppbäras en felavgift.

13 §. I enlighet med en vid påförandet av accis redan tidigare tillämpad princip skall statsrådet kunna bringa i kraft den accis och försörjningsberedskapsavgift beträffande bränslen som föreslås att ändras, omedelbart efter att propositionen om ändringen av accis och försörjningsberedskapsavgift på bränslen avlåtits till riksdagen.

14 §. Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag skall utfärdas genom förordning.

15 §. Lagen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning. Genom lagen skall gällande lag om bränsleaccis samt lag om säkerhetsupplagsavgift upphävas.

1.5. Lag om accis på vissa energikällor

Allmänna stadganden

1 §. I paragrafen stadgas om accis på stenkål, bräntorv, naturgas, elström och tallolja som skall betalas till staten. Nya produkter inom påförande av accis skall vara tallolja och bland bräntorv stycketorv. Accisens sammansättning för sådana andra energikällor på vilka nu uppbärs bränsleaccis skall bli oförändrad. Grundaccis skall uppbäras på elström som producerats med kärnkraft samt på importerad elström. Dessutom skall grundaccis uppbäras på tallolja. Tilläggsaccis på primärenergikällor skall fastställas enligt energiinnehåll och på fossila bränslen därutöver enligt kolinnehåll. Tilläggsaccis skall fastställas enligt samma grunder som tilläggsaccis på bränslen avsedda i lagen om accis på flytande bränslen, varvid den på basis av kolhalten fastställda accisen skall vara 38,3 mark per koldioksidton och den enligt energiinnehållet fastställda accisen 3,5 mark per megawattimme. Tilläggsaccis skall dock bestämmas skilt för varje accisbelagd produkt på basis av dess genomsnittliga energi- och kolinnehåll. Tilläggsaccis på bräntorv skall tillsvidare från ingången av 1995 uppbäras enbart på basis av energiinnehållet.

2 §. I paragrafen definieras de accispliktiga produkterna.

I fråga om stenkål, naturgas och elström skall skatteobjekten motsvara den gällande lagen om bränsleaccis. Av elström skall skattepliktig fortfarande vara den inom landet med kärn- och vattenkraft framställda nettoelenergin samt den införda elenergin. För dessa

anskaffningsformer av elström skall som skatteobjekt vara producerad eller anskaffad elenergi eftersom den energi som utgör deras råmaterial inte lämpar sig till beskattning på samma sätt som bränslena vid annan produktion av elström. Som importerad elström skall anses såväl från ett område utanför gemenskapen som från en annan medlemsstat till Finland införd elström. Förutom på fräsbräntorv skall bland bräntorv uppbäras accis på stycketorv som hör till position 2703 i tulltariffen. Med tallolja skall avses till position 3803 00 10 i tulltariffen hänförliga råtalloljan.

3 §. Tullverket är skyldigt att sköta påförande av accis och tillsyn över beskattningen även för de i denna lag avsedda produkternas vidkommande.

4 §. Accisbeloppen ingår i accistabellen.

Stenkål

5 §. Med stöd av stadgandet skall fortsättningsvis gälla praxis i enlighet med 5 § 1 punkten lag om bränsleaccis, enligt vilken accis på stenkål som har tagits från ett accisfritt lager bestäms på basis av lagerhållarens bokföring i överensstämmelse med de till accisbelagd konsumtion överlåtna mängderna. Likaså skall fortsättningsvis gälla praxis i enlighet med 5 § 2 punkten lag om bränsleaccis angående bestämmandet av accis på stenkål som tagits till egen konsumtion. I övrigt skall om grunderna för påförandet av accis stadgas i lagen om påförande av accis.

6 §. Enligt den nuvarande praxisen skall accisfri vara stenkål som används vid industriell produktion som råvara eller som hjälpprodukt eller direkt vid första användningen då en vara tillverkas.

Förutom stenkål som förs till ett område utanför gemenskapen skall accisfri vara stenkål som en auktoriserad lagerhållare levererar för att överlåtas till konsumtion på ett annat område inom gemenskapen än Finland. Accisfria skall likaså vara stenkål som importeras från ett område utanför gemenskapen till lagerhållares accisfria lager, överföringar mellan skattefria lager i Finland, samt under de i lagen om påförande av accis stadgade förutsättningarna, svinn som uppstått i lager eller vid en accisfri överföring.

Bränttorv och tallolja

7 §. I 1 mom. stadgas om accisskyldighet för den som använder bränttorv då bränttorven används vid produktion av elektricitet och fjärrvärme eller vid industriell produktionsverksamhet. Avsikten är att det primärproduktavdrag som i och med mervärdesskattesystemet skall bortfalla för torven kompenseras vid accisbeskattningen på så sätt att torvens koldioxidskattekomponent tillfälligt avlägsnas från ingången av 1995. Sagda skattebelopp är 3,9 mk/MWh 1995. Liksom för närvarande skall på torv uppbäras en accis som grundar sig på energiinnehållet vars värde 1995 är 3,5 mk/MWh. Koldioxidskatt skall i fortsättningen börja uppbäras lika mycket som motsvarande accis på stenkol höjs, dock så att torvens koldioxidkomponent skall vara högst 30 procent av motsvarande skatt på stenkol. Användningen av bränttorv skall vara helt skattefri i det fall att den årliga användningen uppgår till högst 25 000 MWh.

I 2 mom. stadgas om accisskyldighet för den som använder tallolja. Accispliktig skall vara användning av tallolja för uppvärmningsändamål vid industriell produktionsverksamhet. Den av industrin som råämne använda talloljan skall vara accisfri.

I motsvarighet med lagen om accis på flytande bränslen skall med uppvärmning avses användning av produkter i förbränningssyften.

8 §. Då accis skall betalas på användning av bränttorv eller tallolja skall användaren anmäla sig till det register tullstyrelsen för över registrerade näringsidkare. Om den accisskyldige skall i tillämpliga delar gälla stadganden om registrerad näringsidkare i lagen om påförande av accis om inte annat föranleds av stadgandena i denna lag.

9—11 §§. Eftersom accisbelopp på bränttorv och tallolja bestäms på basis av användningen avviker stadgandena om påförande av accis till vissa delar från stadgandena om registrerad näringsidkare i lagen om påförande av accis. Stadgandena motsvarar den gällande praxisen inom beskattning av fräsbränttorv.

Naturgas

12 §. Eftersom all naturgas som importeras till Finland kommer från ett område utanför gemenskapen, stadgas i 1 punkten om importör

som den skattskyldige. Accis på naturgas skall uppbäras vid förtullning och i avvikelse från annat påförande av accis skall på den tillämpas till alla delar stadganden och bestämmelser om tull så att såväl av gemenskapen om tull utfärdade stadganden som även nationella stadganden skall gälla. Under tiden 1.1.1995—31.12.1997 skall nedsatt accis betalas på naturgas i enlighet med fotnoten till accis-tabellen i avsikt att temporärt och delvis kompensera den stöd som naturgas skall förlora vid påförandet av mervärdesskatt.

Då naturgas som överlåtits i fri rörelse har överförs till användning i skattefritt syfte, skall skattskyldig vara med stöd av 2 punkten även den till vilken naturgas överförs accisfritt, om den har använts till annat än accisfritt syfte. Stadgandet motsvarar nu gällande 3 § 4 punkten lagen om bränsleaccis. Då skall vid påförande av accis på naturgas gälla stadgandena i lagen om påförande av accis, och på den i lagrummet avsedda accisskyldiga användaren skall tillämpas stadganden om den motsvarande skattskyldige i 10 § 3 mom. lagen om påförande av accis.

13 §. Naturgas som används som råämne eller som hjälpprodukt vid industriell produktion eller vid första användningen då en vara tillverkas skall fortfarande vara accisfri med stöd av 1 punkten.

Ytterligare skall med stöd av 2 punkten accisfri vara naturgas som används som energikälla vid oljeraffineringsprocess. Naturgas som använts i detta syfte skall beskattningsmässigt vara jämställd med bränslen som avses i lagen om accis på flytande bränslen.

Elström

14 §. För elström skall fortfarande vara accisskyldig den som producerar elström med kärn- eller vattenkraft. För till Finland importerad elström skall skyldig att betala accis vara den som i sin förvärvsverksamhet tar emot elström från gemenskapen eller importerar elström från ett område utanför gemenskapen.

Med stöd av 2 mom. skall accis fortfarande inte påföras på den i små kraftverk producerade elströmmen.

15 §. I avvikelse från stadgandena om bestämmandet av accis i lagen om påförande av accis skall på elström som producerats i Fin-

land bestämmas accis så som nu för den nettomängd av elektrisk energi som framställts under skatteperioden, som jämfästs med en kalendermånad.

Så som nu skall handels- och industriministeriet utfärda närmare anvisningar om bestämmandet av elektrisk nettoenergi.

16 §. Eftersom elektrisk energi omfattas av det nationella påförandet av accis, stadgas i paragrafen utom om accisfrihet för accispliktig elström som förs ut till området utanför gemenskapen även för elektricitet som förs ut för att konsumeras på annat område inom gemenskapen än i Finland. Av kontrollskäl skall den utförda elströmmen kunna befrias från accis enbart när den som själv producerar elström även för ut den.

Särskilda stadganden

17 §. Paragrafen innehåller en hänvisning till stadgandena i lagen om påförande av accis. Lagen om påförande av accis skall gälla om annat inte stadgas i denna lag. Skyldig att betala accis på stenkol skall vara auktoriserad lagerhållare av stenkol som avses i lagen om påförande av accis, eller registrerad eller oreregistrerad näringsidkare som inom sin förvärvsverksamhet tar emot stenkol från gemenskapen eller importerar stenkol från ett område utanför gemenskapen. I enlighet med annat påförande av accis skall accisskyldig vara även den till vilken stenkol överlåtits accisfritt, om den har använts till annat än accisfritt syfte. Eftersom alla stadganden om det harmoniserade påförandet av accis i lagen om påförande av accis inte kan tillämpas på produkterna som avses i denna lag, ingår i denna lag särskilda stadganden om accisskyldighet samt till vissa delar om grunderna för bestämmandet av accis för andra energikällor än stenkol. Förfarandebestämmelser gällande uppbörd av accis för enskilda accisskyldiga samt kontrollbestämmelser gällande uppbörd av accis skall dock huvudsakligen ingå i lagen om påförande av accis.

Med beaktande av den nationella karaktären av denna accis skall kontrollbestämmelser gällande bevakningen av överföring av produkter inte kunna tillämpas på produkter som avses i denna lag när sådana produkter överförs mellan medlemsstaterna. I stället skall av kontrollskäl överföringen av stenkol vid införsel till

skattefritt lager hos auktoriserad lagerhållare ske under tullens bevakning. Likaså skall accisfria överföringar mellan accisfria lager inom Finland förses med ledsagardokument eller för överföring skall tillförlitligen redogöras på ett i lagen om påförande av accis förutsatt annat sätt.

18 §. Eftersom all naturgas förs in till Finland från ett område utanför gemenskapen, skall om påförande av accis på naturgas till alla delar gälla vad som stadgas eller bestäms om tull. Lagen om påförande av accis skall tillämpas enbart då accisskyldig skall bli den som i accispliktigt syfte använder importerad naturgas som accisfritt överförs till användaren.

19 §. I motsvarighet med andra bestämmelser gällande påförande av accis skall statsrådet ha rätt att bestämma att på den energikälla som avses i denna lag skall uppbäras accis enligt förslaget genast efter propositionen om ändringen av denna lag avlåtits till riksdagen.

20 §. Om lagens verkställighet stadgas närmare vid behov genom förordning.

21 §. Lagen skall träda i kraft vid en tidpunkt om vilken bestäms genom förordning.

1.6. Lag om sötsaks- och läskedrycksaccis

Allmänna stadganden

1 §. I paragrafen stadgas om sötsaks- och läskedrycksaccis som skall betalas till staten. I läskedrycksaccis skall fortfarande uppbäras grundaccis och tilläggsaccis.

2 §. I paragrafen ingår definitionerna för sötsaker, lakrits- och gummiarabicumtillverkningar samt läskedrycker. Accisobjekten skall definieras i accistabeller i enlighet med CN-nomenklaturen. Av sötsaker skall accispliktiga vara samma produkter som för närvarande. Definitionen för lakritstillverkningar har preciserats. Bland läskedryckerna skall produkterna som innehåller över 1,2 men högst 2,8 volymprocent etylalkohol beläggas med skatt på alkoholdrycker. Även öl innehållande över 0,5 men högst 2,8 volymprocent etylalkohol samt blandningarna av öl och alkoholfria drycker skall överföras till lagen om skatt på alkoholdrycker. Saftkoncentraten enligt position 2009 skall vara accisbelagda oberoende av socker-

halten, vilket skall göra dem i beskattningen jämställda med de motsvarande dryckesingredienserna enligt position 2106.

Grunder för påförande av accis

3 §. Beloppen av sötsaksaccis och grundaccis på läskedrycker ingår i accistabellerna. Accisbeloppen är oförändrade. Grundaccisen på läskedrycker skall såsom för närvarande uppbäras för dryckesingredienserna i flytande form som används vid tillverkningen av drycker på basis av den mängd dryck som urvinns, samt för dryckesingredienser i fast form på basis av vikten. Som sådana produkter i flytande form som används vid tillverkningen av drycker skall anses även saftkoncentrat enligt position 2009 i tulltariffen.

4 §. På limonader och olika mineralvatten skall fortfarande uppbäras tilläggsaccis på läskedrycksaccis. Eftersom det inte längre skall fastställas en särskild produktgrupp för ciderdrycker enligt position 2202, skall även dessa drycker vara belagda med tilläggsaccis eftersom de hör till produktgrupp 5 i den nya accistabellen. I enlighet med tilläggsaccis på alkoholdrycker skall grunderna för bestämmandet av tilläggsaccisen modifieras så att tilläggsaccis skall betalas 4 mark per liter utom när den accisskyldige företer en utredning om att detaljhandelsförpackningen ingår i ett av miljöministeriet godkänt återvinningssystem. I detta fall skall den accisskyldige helt befrias från tilläggsaccisen ifall miljöministeriet anser att detaljhandelsförpackningen kan fyllas på nytt. Om förpackningen kan återanvändas som råmaterial skall 1 mark per liter betalas i tilläggsaccis för förpackningen.

Med stöd av paragrafens 3 mom. skall förpackandet av läskedrycker jämsställas med den tillverkning som avses i lagen om påförande av accis, och då skall förpackaren vara skyldig att betala tilläggsaccis. Förpackandet skall ske i skattefritt lager. Med stöd av 10 § 1 mom. lagen om påförande av accis skall som accisskyldig kunna anses den på vars uppdrag förpackandet i fråga sker.

Accisfrihet

5 §. Sakinnehållet i stadgandena om accisfrihet är samma som i de gällande accislagarna.

Utom produkterna som överförs till export eller liknande ändamål samt till provianteringsändamål skall på grund av sötsaks- och läskedrycksaccisens nationella karaktär vara accisfria med stöd av denna lag de sötsaker och läskedrycker som levereras till konsumtion i annan gemenskapsstat. Av övervakningsskäl skall accisfrihet för produkter som exporteras till gemenskapens område beviljas enbart till en auktoriserad lagerhållare dvs. i praktiken till en inhemsk tillverkare av produkterna.

Accisfria skall likaså vara sådana produkter som importerats från området utanför gemenskapen och som under tullens bevakning överförs till den accisskyldiges skattefria lager, ifall den accisskyldige av tullstyrelsen beviljats tillstånd att verka som auktoriserad lagerhållare. Likaså skall överföringar mellan skattefria lager i Finland vara accisfria. I vissa fall skall de produktvinn som uppstått i ett skattefritt lager vara accisfria.

Särskilda stadganden

6 §. I paragrafen hänvisas till lagen om påförande av accis. Verkställandet av beskattningen av sötsaker och läskedrycker och övervakningen av den skall fortfarande höra till tullverkets befogenhet. I praktiken skall accisskyldiga vara desamma som hittills. Med stöd av lagen om påförande av accis skall accisskyldig vara den som i sin förvärvsverksamhet tillverkar sötsaker eller läskedrycker. Tillverkaren skall ansöka hos tullmyndigheten om tillstånd att få verka som auktoriserad lagerhållare, och då skall beträffande tillverkaren gälla i tillämpliga delar de stadganden om auktoriserad lagerhållare som ingår i lagen om påförande av accis. På samma sätt som den nuvarande importören skall accisskyldig vara även den som i sin förvärvsverksamhet tar emot sötsaker eller läskedrycker från gemenskapens område eller inför sötsaker eller läskedrycker från området utanför gemenskapen. I enlighet med stadgandena i lagen om påförande av accis skall han registrera sig antingen som auktoriserad lagerhållare eller näringsidkare.

Den som sporadiskt i sin förvärvsverksamhet tar emot ett parti sötsaker eller läskedrycker skall vara accisskyldig i egenskap av den oregistrerade näringsidkare som avses i lagen om påförande av accis och som enligt denna

lag skall i förväg anmäla distriktstullkammaren på sin hemort det inväntade sötsaks- och läskedryckspartiet och ställa full säkerhet för den accis som skall betalas på produkterna. Betalningen av sötsaks- och läskedrycksaccisen för produkterna från området utanför gemenskapen skall ske i samband med förtullningen då den oregistrerade accisskyldiga importören skall även vara en i tullagen avsedd kontantkund. Vid påträffande av sötsaker och läskedrycker i handel för vilka accis inte behöri gen betalats kan accisen uppbäras med stöd av 10 § 5 mom. av den som i kommersiellt syfte innehar sådana produkter.

Enligt rådande praxis vid påförande av accis skall accisskyldig fortfarande vara även den till vilken sötsaker och läskedrycker har överlåtits accisfritt, om produkterna har använts för annat än accisfritt ändamål.

De stadgandena om förfaringssätt vid beskattningen som gäller varje accisskyldig samt stadganden om övervakning av beskattningen skall ingå i lagen om påförande av accis. På grund av den nationella karaktären av sötsaks- och läskedrycksaccisen skall övervakningsstadgandena i lagen om påförande av accis inte kunna tillämpas på sötsaker och läskedrycker i de fall där det är frågan om överföring av produkter mellan medlemsstaterna, vilket skall betyda att sådana överföringar som eventuellt är accisfria i fråga om de harmoniserade acciserna inte kan förutsättas att vara försedda med ledsagardokument. Av övervakningsskäl skall ledsagardokument dock användas vid leveranserna av sötsaker och läskedrycker när produkterna överförs inom hemlandet accisfritt mellan accisfria lager. Vid de inhemska överföringarna skall dokumentet kunna ersättas med annan pålitlig utredning. Likaså vid överföring av sötsaker eller läskedrycker som importeras från området utanför gemenskapen till lagerhållarens accisfria lager skall den accisfria överföringen ske under tullens bevakning.

7 §. Statsrådet skall fortfarande ha rätt att bestämma accisbeloppen genast efter att regeringens proposition därom har avlåtits till riksdagen.

8 §. Närmare stadganden om lagens verkställighet skall kunna utfärdas vid behov genom förordning.

9 §. Lagen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning. Genom lagen skall lagarna om sötsaksaccis samt läskedrycksaccis upphävas.

1.7. Lag om ändring av lagen om oljeavfallsavgift

2 §. I 1 mom. i paragrafen skall produkterna för vilka oljeavfallsavgift skall uppbäras definieras enligt den från och med tillträde till gemenskapen gällande CN-nomenklaturen. De förut avgiftspliktiga produkterna skall förbli desamma oberoende av ändringen. Enligt propositionen skall 2 mom. i paragrafen bli oförändrad.

5 §. Med stöd av 1 mom. 1 punkten i paragrafen skall avgiftsfria vara alla produkter som den auktoriserade lagerhållaren levererar till konsumtion i en annan medlemsstat inom gemenskapen. Lagerhållaren skall vara skyldig att bevisa effektuerad utförsel. Avgiftsfriheten på produkterna som förs ut till området utanför gemenskapen skall följa av lagen om påförande av accis via det hänvisade stadgandet i 3 mom.

Avgiftsfria skall vara produkter som används vid tillverkning av exportvara. I lagrummet skall med exportvara avses utom produkter som skall föras till området utanför gemenskapen även produkter som skall föras ut till en annan medlemsstat inom gemenskapen. Enligt nuvarande praxis skall för undvikande av dubbel betalning avgiftsfria vara de i 3 och 4 punkten avsedda produkterna.

Med stöd av 3 mom. i paragrafen skall avgiftsfria enligt nuvarande praxis vara exportvaror och produkter som överförs för vissa med export jämförliga ändamål samt smörjmedel för fartyg i internationell yrkestrafik. Avgiftsfria skall likaså vara sådana produkter som förs in från området utanför gemenskapen och som under tullens bevakning överförs till den skattskyldiges skattefria lager under den förutsättning att den avgiftsskyldige har hos tullstyrelsen ansökt om tillstånd att verka som auktoriserad lagerhållare. Överföringar mellan skattefria lager inom Finland skall likaså vara avgiftsfria. I vissa fall skall avgiftsfri vara produktvinn som uppstått i skattefritt lager.

Eftersom motsvarande stadganden ingår i lagen om påförande av accis som tillämpas på oljeavfallsavgift, finns det inget vidare behov att i lagen om oljeavfallsavgift stadgas om avgiftsfrihet enligt 5 § 2 och 3 punkten i den gällande lagen om oljeavfallsavgift. Av samma anledning skall 3, 6, 6 a och 6 b §§ lagen om oljeavfallsavgift kunna upphävas.

9 §. Om inte annat stadgas i denna lag, skall

om oljeavfallsavgiften i tillämpliga delar gälla vad som stadgas i lagen om påförandet av accis. Uppbärande av avgift skall fortfarande höra till tullverkets befogenhet. Skyldiga att betala oljeavfallsavgift skall i praktiken vara desamma som även för närvarande. Med stöd av lagen om påförande av accis skall avgiftsskyldig vara den som i sin förvärvsverksamhet tillverkar produkter för vilka oljeavfallsavgift skall uppbäras. En sådan här skattskyldig skall ansöka hos tullmyndigheter om ett tillstånd att verka som auktoriserad lagerhållare på samma sätt som den i lagen om påförande av accis avsedda lagerhållaren, varvid stadgandena om auktoriserad lagerhållare i lagen om påförande av accis skall gälla den avgiftsskyldige i tillämpliga delar. På samma sätt som den nuvarande importören skall avgiftsskyldig likaså vara den som i sin förvärvsverksamhet tar emot från gemenskapens område eller inför från området utanför gemenskapen produkter för vilka oljeavfallsavgift skall uppbäras. En sådan här skattskyldig skall enligt stadgandena i lagen om påförande av accis registrera sig antingen som auktoriserad lagerhållare eller som näringsidkare.

Den som temporärt tar emot avgiftspliktiga leveranser samt den som i avgiftspliktigt syfte använder avgiftsfritt anskaffade produkter skall även vara avgiftsskyldiga på motsvarande sätt som under de andra nationella lagarna om accis.

Stadgandena om grunderna för bestämman-

det av avgiften för de olika avgiftsskyldiga skall huvudsakligen ingå i lagen om påförande av accis liksom även stadgandena om förfaringssätten och bevakningen vilka angår uppbärande av avgift. På grund av oljeavfallsavgiftens nationella karaktär skall emellertid lagen om påförande av accis inte kunna tillämpas till den del som den gäller överföring av skattepliktiga produkter mellan medlemsstaterna inom gemenskapen. Vid avgiftsfri överföring inom Finland skall dock observeras bevakningsstadgandena i lagen om påförande av accis.

Ikraftträdande. Lagen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning. Lagen skall vara i kraft till slutet av år 1996.

2. Ikraftträdande

Propositionen ansluter sig till Finlands medlemskap i Europeiska unionen samt till budgetpropositionen för 1995. Enligt propositionen skall lagarna träda i kraft vid en tidpunkt om vilken bestäms genom förordning. Lagen om upphävande av vissa lagar om påförande av accis skall enligt propositionen träda i kraft den 1 december 1994. Enligt propositionen skall åtgärder kunna vidtas för att verkställa lagarna redan före deras ikraftträdande.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag om påförande av accis

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

Tillämpningsområde

1 §

Accis skall erläggas till staten enligt denna lag.

2 §

Denna lag tillämpas, om inte annat stadgas i respektive lag om accis, vid uppbörd av accis för följande produkter:

- mineraloljor
- alkohol och alkoholdrycker
- tillverkad tobak.

Denna lag tillämpas, i enlighet med stadgandena i respektive lag om accis, vid uppbörd av accis även på andra produkter än de som nämns i 1 mom.

Om grunden för och beloppet av den accis som skall uppbäras för accispliktiga produkter stadgas i respektive lag om accis.

3 §

Accispliktiga produkter är i 2 § avsedda produkter som i Finland tillverkas eller tas emot från en annan medlemsstat samt produkter som importeras till Finland från ett område utanför gemenskapen.

Produkter som importeras från ett område utanför gemenskapen och på vilka tillämpas annat tullförfarande av gemenskapen än överlåtelse till fri rörelse eller som befinner sig på friområde är temporärt accisfria.

4 §

Då accispliktiga produkter importeras från ett område utanför gemenskapen av annan än i denna lag avsedd auktoriserad lagerhållare eller registrerad näringsidkare som samtidigt är den i tullagen avsedda kontantkunden, tillämpas på påförande av accis och verkställande av beskattningen samt även i övrigt, vad som stadgas eller bestäms om tull.

Behörig myndighet

5 §

Påförande av accis och tillsynen däröver ömbesörjes av tullverket.

Definitioner

6 §

Med medlemsstat och gemenskapen avses i denna lag medlemsstaten och gemenskapen samt deras accisområden enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning.

7 §

I denna lag avses med:

1) *auktoriserad lagerhållare* en fysisk eller juridisk person som tullmyndigheten har beviljat rätt att i sin förvärvsverksamhet i skattefritt lager producera, förädla, lagra, ta emot från gemenskapen eller från ett område utanför den och från lagret avsända accispliktiga produkter som är temporärt accisfria;

2) *skattefritt lager* en sådan av tullmyndigheten godkänd plats, på vilken auktoriserad lagerhållare i sin förvärvsverksamhet producerar, förädlar eller tar emot eller från vilken denne avsänder accispliktiga produkter som är temporärt accisfria;

3) *temporärt accisfrihetssystem* ett system som tillämpas vid produktion, förädling och lagring av produkter samt vid överföring av dem som temporärt accisfria;

4) *registrerad näringsidkare* en fysisk eller juridisk person som inte är auktoriserad lagerhållare, men som tullmyndigheten har berättigat att i sin förvärvsverksamhet ta emot accispliktiga produkter från en annan medlemsstat som temporärt accisfria eller importera accispliktiga produkter från ett område utanför gemenskapen; en sådan näringsidkare får dock inte lagra eller avsända produkter som är temporärt accisfria;

5) *oregistrerad näringsidkare* en fysisk eller juridisk person, som inte är auktoriserad lagerhållare, men som i sin förvärvsverksamhet tillfälligt får ta emot accispliktiga produkter från en annan medlemsstat som temporärt accisfria eller importera accispliktiga produkter från ett område utanför gemenskapen; en sådan näringsidkare får inte lagra eller avsända produkter som temporärt accisfria;

6) *skatterepresentant* en i Finland bosatt fysisk person eller en i Finland verksam juridisk person, som en auktoriserad lagerhållare i

en annan medlemsstat har utsett och som tullmyndigheten har beviljat rätt att på mottagarens vägnar betala accisen för produkter som här tagits emot som temporärt accisfria, dock inte då en auktoriserad lagerhållare tar emot produkterna;

7) *distansförsäljning* försäljning, i vilken någon annan än auktoriserad lagerhållare eller registrerad eller oregistrerad näringsidkare inköper sådana accispliktiga produkter från en annan medlemsstat vilka försäljaren eller någon på dennes vägnar avsänder eller transporterar direkt eller genom en annan medlemsstat; en försäljare, som säljer produkter till Finland på ovanstående sätt skall ha som *skatterepresentant* i Finland en här bosatt eller verksam person som tullmyndigheten har beviljat rätt att betala accisen på försäljarens vägnar för produkter som tagits emot här.

Tillstånd

8 §

Tullstyrelsen beviljar på ansökan tillstånd att verka som auktoriserad lagerhållare eller registrerad näringsidkare eller som skatterepresentant samt tillstånd att upprätthålla ett skattefritt lager.

I tillståndsbeslutet skall fastställas de villkor som skall iakttas för erhållande av tillstånd. Tillståndet kan annulleras när det finns skäl därtill.

Säkerheter

9 §

Auktoriserad lagerhållare skall vid behov ställa säkerhet för betalning av acciserna. En auktoriserad lagerhållare som avsänder accispliktiga produkter som temporärt accisfria skall ställa säkerhet som täcker de risker som föranleds av att produkterna överföras.

Registrerad näringsidkare och en skatterepresentant skall ställa säkerhet för betalning av acciserna.

Oregistrerad näringsidkare och den accis-skyldige som avses i 10 § 4 mom. skall innan produkterna avsänds till Finland anmäla de produkter som kommer att avsändas för den i 25 § avsedda distriktstullkammaren och ställa säkerhet för betalning av de acciser som kommer att uppbäras för produkterna.

Säkerheterna bestäms av tullstyrelsen eller, i

fråga om i 3 mom. avsedda enskilda leveranser, av distriktstullkammaren i fråga.

2 kap.

Accisskyldighet

10 §

Accisskyldiga är auktoriserad lagerhållare, registrerad och oregistrerad näringsidkare samt skatterepresentant om inte annat stadgas i respektive lag om accis. När en auktoriserad lagerhållare i Finland tillverkar produkter för en annan i Finland verksam auktoriserad lagerhållares räkning och på dennes uppdrag, kan tullstyrelsen på ansökan bestämma att uppdragsgivaren är accisskyldig.

Accisskyldig är också annan än auktoriserad lagerhållare, registrerad eller oregistrerad näringsidkare som importerar accispliktiga produkter från ett område utanför gemenskapen.

Den som har anskaffat accispliktiga produkter accisfritt med stöd av denna lag eller respektive lag om accis, är skyldig att betala accis för produkterna, om produkterna har använts för annat än accisfritt ändamål.

Om accispliktiga produkter som redan har överlåtits till konsumtion i en annan medlemsstat, i Finland överlåts eller är avsedda att överlåtas eller användas för de behov som en näringsidkare som utövar självständig ekonomisk verksamhet eller en offentligrättslig inrättning har, är den accisskyldig som tar emot produkterna i Finland.

I annat än ovan i denna paragraf nämnda fall är accisskyldig för i Finland obeskattade produkter den som här innehar produkterna i kommersiellt syfte.

11 §

När en produkt som överförs mellan Finland och en annan medlemsstat som temporärt accisfri inte anländer till den mottagare som angivits i det i 51 § avsedda ledsagardokumentet, skall för produkten betalas accis enligt denna lag om

1) produkten finns i Finland eller det kan antas att den har konsumerats här; eller

2) auktoriserad lagerhållare har sänt produkten från Finland och det inte kan utredas var produkten är eller var den har konsumerats.

Accisskyldig för den produkt som avses i 1 mom. är då den som har ställt säkerhet för överföring av produkterna.

Det som stadgas ovan i denna paragraf gäller i tillämpliga delar produkter som i Finland överförts som temporärt accisfria eller som överförts för att exporteras utanför gemenskapen.

12 §

Då produkter som importeras från ett område utanför gemenskapen överförs som temporärt accisfria till en auktoriserad lagerhållares skattefria lager ansvarar den auktoriserade lagerhållaren för den accis som skall betalas.

I distansförsäljning till Finland är försäljaren ansvarig för den accis som skatterepresentanten skall betala på samma sätt som för sin egen skatt.

Delägare i öppet bolag och personligen ansvarig bolagsman i kommanditbolag ansvarar för den accis som bolaget skall betala på samma sätt som för sin egen skatt. Samma ansvar för sammanslutningens accis har delägare i sådan sammanslutning som två eller flera personer har bildat för att driva rörelse och som är avsedd att verka för delägarnas gemensamma räkning.

3 kap.

Tidpunkten för påförande av accis och beskattningsbara belopp

13 §

Accis fastställs i enlighet med de stadganden som är i kraft den dag då produkten överläts till konsumtion från det temporära accisfrihetssystemet eller då det där har konstaterats svinn, som inte är accisfritt med stöd av 16 § 5 mom.

Då en produkt överförs från en annan medlemsstat och produkten inte omfattas av det temporära accisfrihetssystemet fastställs accisen i enlighet med de stadganden som är i kraft den dag då produkten tas emot här.

I de fall som avses i 10 § 3 mom. fastställs accisen i enlighet med de stadganden som är i kraft den dag då produkten används för accisbelagt ändamål.

I de fall som avses i 11 § fastställs accisen enligt de stadganden som är i kraft den dag då produkterna avsänds.

14 §

Auktoriserad lagerhållare påförs accis för varje skatteperiod för de produkter som under skatteperioden har överlåtits till konsumtion

från lagerhållarens skattefria lager eller för vilka där har konstaterats svinn som beskattas.

Registrerad näringsidkare och skatterepresentant påförs accis för varje skatteperiod för de produkter som tagits emot under skatteperioden.

Med den ovan i 1 och 2 mom. nämnda skatteperioden avses en kalendermånad.

I övriga än ovan i 1 och 2 mom. avsedda fall påförs accis för de produkter som vid ifrågasvarande tidpunkt har tagits emot eller för vilka accis annars bör erläggas.

15 §

På egen konsumtion som skett i ett skattefritt lager tillämpas stadgandena om beskattning av produkter som överlåtits till konsumtion.

4 kap.

Accisfrihet

16 §

Accisfria är:

1) produkter som överförs mellan skattefria lager inom systemet för temporär accisfrihet;

2) produkter som överförs på sådan person eller sådant företag som i en annan medlemsstat beviljats rätt att ta emot dem som temporärt accisfria;

3) produkter som importeras från ett område utanför gemenskapen och överförs till en auktoriserad lagerhållares skattefria lager;

4) produkter som exporteras utanför gemenskapen eller överförs till friområde, tullager eller till i 20 § avsedd försäljning;

5) det svinn som uppstått vid tillverkning, förädling, upplagring eller transport av en produkt inom det temporära accisfrihetssystemet på grund av produktens grundegenskaper; likaså det svinn som uppstått inom det temporära accisfrihetssystemet på grund av oförutsedda händelser eller övermäktiga hinder såsom eldsvåda, skada eller dylikt;

6) på de villkor som tullstyrelsen bestämmer, produkter som är avsedda för sedvanlig proviantering av fartyg och luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik samt bränsle och smörjmedel som fartyget för med sig till Finlands tullområde eller som på Finlands tullområde levereras till fartyget för dess eget bruk; accisfriheten gäller också produkter som förbrukas på fartyget inom Finlands tullområde; finans-

ministeriet kan besluta att accis inte heller uppbärs för ovan nämnda produkter när det är fråga om fartyg som används av myndighet, forskningsfartyg, fiskefartyg eller ett tåg i internationell trafik varvid ministeriet även kan bestämma begränsningar och villkor, som skall beaktas angående nämnda transportmedel;

7) enligt vad som stadgas genom förordning, produkter som överläts på basis av diplomat- eller konsulsförbindelse samt produkter som överläts till en internationell organisation eller till dess medlemmar enligt vad som förutsätts i det internationella avtalet om grundandet av organisationen eller i det avtal, som bestämmer var dess högkvarter skall vara beläget;

8) enligt vad som stadgas genom förordning, produkter som överläts till sådan konsumtion som grundar sig på ett avtal som slutits med ett land utanför gemenskapen eller med en internationell organisation, om det i avtalet beviljas befrielse från mervärdesskatt;

9) produkter som är accisfria med stöd av respektive lag om accis;

10) om inte annat stadgas i denna lag, produkter som en privatperson skickat från ett område utanför gemenskapen till en annan privatperson i Finland och som är av ringa värde och andra än kommersiella försändelser, bränsle som motorfordon från ett område utanför gemenskapen för med sig samt produkter som förs in från ett område utanför gemenskapen som hemkomstgåvor, under samma förutsättningar och med samma begränsningar som stadgas eller bestäms om tullfrihet för dessa produkter.

Avdrag från accis

17 §

En auktoriserad lagerhållare har rätt att dra av från accisen för en skatteperiod den accis som betalats för sådana accispliktiga produkter som återförts till det skattefria lagret under skatteperioden i fråga och för sådana accispliktiga produkter som förstörts under tillsyn av myndighet eller på annat godtagbart sätt. Den accis som betalats för förstörda produkter kan dock avdras endast om förstöring sker på grund av de orsaker som avses i 16 § 5 punkten.

Passagerares hemkomstgåvor

18 §

En privatperson får accisfritt för eget bruk

föra med sig produkter som skaffats i en annan medlemsstat och för vilka accis betalats, dock högst följande mängder:

tobaksprodukter:

— 300 stycken cigarretter eller 150 stycken cigariller (vägande per styck högst 3 g) eller 75 stycken cigarrer eller 400 gram pip- och cigarrertobak;

alkoholdrycker:

— 1 liter destillerade drycker och starka alkoholdrycker, vilkas alkoholhalt överstiger 22 volymprocent eller 3 liter destillerade drycker, starka alkoholdrycker och aperitiver, vilka baserar sig på vin eller alkohol och vilkas alkoholhalt är högst 22 volymprocent, skumviner, viner som gjorts starkare genom tillsats av alkohol

— 5 liter viner utan kolsyra

— 15 liter öl.

I de maximimängder som nämns i 1 mom. inkluderas de nedan i 20 § avsedda mängderna av accisfria hemkomstgåvor.

Den som medför i denna paragraf avsedda produkter i större mängder än vad som enligt stadgandena är accisfritt, skall uppge de överstigande mängderna för beskattning såsom i denna lag stadgas. Om den accis, som skall betalas för den överskjutande delen, stadgas i respektive lag om accis.

19 §

En passagerare som reser till Finland från ett land utanför gemenskapen, får accisfritt medföra tobaksprodukter och alkoholdrycker högst följande mängder:

tobaksprodukter:

— 200 stycken cigarretter eller 100 stycken cigariller (vägande per styck högst 3 g) eller 50 stycken cigarrer eller 250 gram pip- och cigarrertobak;

alkoholdrycker:

— 1 liter destillerade drycker och starka alkoholdrycker, vilkas alkoholhalt överstiger 22 volymprocent eller 2 liter destillerade drycker och starka alkoholdrycker och aperitiver, vilka baserar sig på vin eller alkohol, tafia, sake eller dylika drycker, vilkas alkoholhalt är högst 22 volymprocent, skumviner, viner som gjorts starkare genom tillsats av alkohol

— 2 liter viner utan kolsyra

— 15 liter öl.

Den som medför i denna paragraf avsedda produkter i större mängder än vad som enligt stadgandena är accisfritt, skall uppge de över-

stigande mängderna för beskattning såsom stadgas om tull. Om den accis, som skall betalas för den överskjutande delen, stadgas i respektive lag om accis.

20 §

En person som reser med flyg eller båt inom gemenskapen från en annan medlemsstat till Finland, får accisfritt föra med sig accispliktiga produkter som skaffats från skattefria butiker på flygfält och i hamnar, dock högst de mängder, som nämns i 19 §.

I denna paragraf avses med:

skattefri butik ett försäljningsställe på flygfält eller i hamn, där försäljning av accisfria utländska och inhemska produkter kan ske till en person som reser till en annan medlemsstat;

person som reser från en annan medlemsstat en person som för transport flyg- eller sjöledes har erhållit ett transportdokument, i vilket det som direkt destinationsort anges en flygstation eller hamn i en annan medlemsstat;

resa inom gemenskapens område en transport som påbörjas inom en medlemsstats område och vars faktiska destinationsort ligger inom en annan medlemsstats område.

Vad som ovan sagts om produkter som skaffats i en skattefri butik gäller också produkter som överlåtits under passagerartransport per flyg eller båt inom gemenskapens område.

Den som till Finland medför i denna paragraf avsedda produkter i större mängder än vad som enligt stadgandena är accisfritt, skall uppge de överstigande mängderna för beskattning såsom i denna lag stadgas. Om den accis som betalas för den överskjutande delen stadgas i respektive lag om accis.

Personalens hemkomstgåvor

21 §

I fråga om accisfrihet för hemkomstgåvor som medförs av personalen på ett fartyg, luftfartyg eller fordon som trafikerar mellan Finland och ett land utanför gemenskapen tillämpas på motsvarande sätt vad som stadgas eller bestäms om tullfrihet för hemkomstgåvor.

5 kap.

Deklarationsskyldighet för accis

22 §

Auktoriserad lagerhållare, registrerad

näringsidkare och skatterepresentant skall avge accisdeklaration för varje skatteperiod senast den 18 i den månad som följer närmast efter skatteperioden.

Annan accisskyldig skall avge accisdeklaration inom tre vardagar efter den dag då produkterna togs emot. Som vardag anses inte helgfri lördag.

Accisdeklarationen skall tillställas den distriktstullkammare som avses i 25 §.

Accisdeklaration, som inkommit med posten, anses avgiven i rätt tid, om den postförsändelse som innehåller accisdeklarationen, adresserad till distriktstullkammaren, inlämnats till posten inom stadgad tid.

23 §

Accisdeklaration skall avges skriftligen. I accisdeklarationen skall anges de uppgifter som behövs för fastställande av accis samt för varje produktgrupp uppgifter om accisfria leveranser.

Accisdeklaration skall avges för varje skattefritt lager särskilt för sig, om tullstyrelsen inte i fråga om någon accisskyldig av särskilda skäl bestämmer annorlunda.

24 §

Produkter som skall påföras accis och som passagerare fört med sig skall anmälas enligt vad tullstyrelsen bestämmer.

25 §

För auktoriserad lagerhållare verkställs accisbeskattning av distriktstullkammaren i det tulldistrikt på vars område det accisfria lagret är beläget.

För andra accisskyldige verkställs accisbeskattning av distriktstullkammaren på den accisskyldiges hemort.

Tullstyrelsen kan av särskilda skäl bestämma, att någon annan än den ovan nämnda distriktstullkammaren verkställer accisbeskattningen.

6 kap.

Fastställande av accis

26 §

Distriktstullkammare skall på basen av accisdeklaration och annan erhållen utredning utan dröjsmål genom accisbeslut fastställa beloppet av den accis som skall betalas.

27 §

Har deklaration inte avgivits eller kan sådan inte ens efter rättelse läggas till grund för beskattningen, skall denna verkställas enligt uppskattning (*beskattning enligt uppskattning*). Härvid skall grunderna för uppskattningen nämnas i accisbeslutet.

Beskattning enligt uppskattning kan ske även när en brist uppdagas vid den i 62 § avsedda granskningen.

28 §

Har accisbeloppet eller en del därav, på grund av ett räknefel eller något därmed jämförbart misstag eller på grund av att distriktstullkammaren till någon del inte har prövat saken, utan den accisskyldiges förskylan inte blivit påförd, eller har accis av samma orsak återburits till ett för högt belopp, skall distriktstullkammaren, om ärendet icke annars är anhängigt eller avgjort genom beslut med anledning av besvär, rätta sitt beslut (*accisrättelse till accistagarens fördel*). Rättelsen skall göras inom ett år från ingången av kalenderåret efter det år då accisen eller accisåterbäringen fastställdes eller borde ha fastställts.

29 §

Har accisskyldig helt eller delvis försummat sin deklarationsskyldighet eller avgett eller lämnat bristfällig, vilseledande eller oriktig deklaration eller annan uppgift eller handling, på grund av vilket accis helt eller delvis blivit opåförd eller återburen till ett för högt belopp, skall distriktstullkammaren ålägga den accisskyldige att betala den accis, som av nämnd orsak inte påförts honom (*efterbeskattning*). Efterbeskattning skall verkställas inom tre år efter ingången av kalenderåret efter det år då accisen eller accisåterbäringen fastställdes eller borde ha fastställts.

30 §

Innan beskattning enligt uppskattning, i 28 § avsedd accisrättelse eller efterbeskattning verkställs skall den accisskyldige beredas tillfälle att bli hörd i ärendet.

Accisrättelse eller efterbeskattning kan även verkställas för en längre tid än skatteperioden, dock högst för ett kalenderår.

31 §

Har något förhållande eller någon åtgärd getts sådan rättslig form som inte motsvarar

sakens egentliga natur eller syfte, skall vid påförande av accis förfaras som om riktig form hade använts i saken.

32 §

Accis kan höjas (*accisförhöjning*)

1) med minst 50 mark och högst 15 000 mk om den accisskyldige utan giltigt skäl avgett deklaration, lämnat annan uppgift eller ingett handling efter föreskriven tid, och med högst 20 000 mark om deklarationen avgetts, annan uppgift lämnats eller handling ingetts först efter uppmaning eller om mindre brist vidlåder dem och den accisskyldige inte följt uppmaning att avhjälpa bristen;

2) med högst 30 procent om den accisskyldige utan giltigt skäl avgett deklaration, lämnat annan uppgift eller ingett handling i felaktigt eller väsentligen bristfälligt skick, eller om han utan giltigt skäl helt eller delvis har underlåtit att fullgöra sin deklarationsskyldighet efter att ha erhållit uppmaning därtill; samt

3) med högst 50 procent om den accisskyldige uppsåtligt eller av grov vårdslöshet har avgivit, lämnat eller ingivit bristfällig, vilseledande eller oriktig deklaration, annan uppgift eller handling eller annars försummat att uppfylla sin deklarationsskyldighet och det sagda förfarandet varit ägnat att medföra, att den accisskyldige skulle ha kunnat undgå accis.

Om i 1 mom. 3 punkten avsett förfarande, med beaktande av storleken av den nytta som därigenom kunnat uppnås och med beaktande av andra på saken inverkan omständigheter, bör avses såsom grovt, skall accisen höjas med minst 50 procent och högst 100 procent.

När den felaktighet eller försummelse som avses i 1 eller 2 mom. gäller endast en del av de accispliktiga produkterna, skall accisförhöjning påföras endast den accis som motsvarar delen i fråga.

33 §

Gäller i 32 § 1 mom. 1—3 punkten avsett förfarande sådan accisbeskattning vid vilken accis inte påförs, eller är accisbeloppet ringa och har accisförhöjning inte fastställts eller har den deklarationsskyldighet som avses i denna lag eller i respektive lag om accis eller den skyldighet som avses i 53 § försummats, kan i *felavgift* uppbäras minst 50 mark eller högst 15 000 mark.

Om för erhållande av accisåterbäring har

lämnats bristfälliga eller felaktiga uppgifter, kan i felavgift uppbäras minst 50 mark och högst 50 000 mark.

34 §

Vad som i denna lag stadgas om accisrättelse, efterbeskattning, accisförhöjning och felavgift gäller i tillämpliga delar även på ansökan betalda accisåterbärningar.

7 kap.

Betalning och debitering av accis

35 §

Auktoriserad lagerhållare, registrerad näringsidkare och skatterepresentant skall betala accisen för en skatteperiod senast den 27 dagen i den månad som följer efter skatteperioden. Är denna dag en helgdag eller helgfri lördag får accisen betalas första vardagen därefter.

I andra fall än de som avses i 1 mom. skall accisen betalas inom den utsatta tid som nämns i 22 § 2 mom.

Har den accisskyldige inte före utgången av ovan stadgad tid fått del av accisbeslutet, skall accis betalas enligt accisdeklarationen eller den accisskyldiges bokföring.

36 §

Accisen samt övriga i denna lag avsedda skatter och avgifter kan betalas på postanstalter som förmedlar postgiroirörelse och i penninginrättningar i enlighet med vad finansministeriet bestämmer.

Penninginrättningarna skall dagligen betala in under dagen mottagna skattemedel på tullverkets postgiroinbetalningskonto senast den vardag närmast efter betalningsdagen då penninginrättningen är öppen för allmänheten. Om skattemedlen inte har inbetalts på tullverkets postgiroinbetalningskonto på det sätt som stadgas i 10 § 2 mom. lagen om Postbanken Ab (972/87), skall penninginrättningen betala en av finansministeriet fastställd ränta för dröjsmålstiden.

Finansministeriet beslutar om de provisioner som skall betalas till penninginrättningarna och fastställer deras belopp.

37 §

Har den accisskyldige inte betalat accisen inom den utsatta tiden enligt 35 §, bestäms för

den obetalda accisen ett *skattetillägg*, som utgör en mark för varje fullt belopp av ett-hundra mark. Skattetillägg uppbärs för varje kalendermånad från ingången av den månad då accisen borde ha betalats till utgången av månaden före den förfallodag som fastställts för accisen.

Om den accisskyldige betalar accisen efter utsatt tid utan debitering, skall han på eget initiativ samtidigt betala skattetillägg för varje kalendermånad från ingången av den månad då accisen borde ha betalats till utgången av den månad då accisen betalas.

38 §

Har accisskyldig inte betalat accis inom utsatt tid eller betalt accis till ett lägre belopp än som fastställts i accisbeslutet, skall distriktstullkammaren debitera den accisskyldige den accis, som inte blivit erlagd, att betalas inom loppet av en utsatt efterbetalningstid samt till den accisskyldige utgiva debetsedel. Efterbetalningstiden får vara högst 30 dagar från debetsedelns avsändningsdag.

Accis, accisförhöjning, felavgift och skattetillägg som accisskyldig genom accisrättelse eller efterbeskattning ålagts att betala skall debiteras på samma sätt.

39 §

Distriktstullkammaren skall utan ansökan och utan dröjsmål utbetala accis som erlagts till ett för stort belopp till den accisskyldige. Har accis till följd av accisrättelse eller besvär återburits, betalas på återbäringsbeloppet en ränta vars storlek stadgas genom förordning. Räntan räknas från accisens betalningsdag. Ränta betalas inte på sådant återbäringsbelopp som är lägre än det belopp varom stadgas i förordning.

Vid återkrav av accis som efter ansökan återburits till ett för stort belopp uppbärs en ränta vars storlek stadgas genom förordning. Räntan räknas från ingången av kalendermånaden efter den under vilken accis erlagt till ett för stort belopp till utgången av månaden före den förfallodag som bestäms för återkravet. Ränta uppbärs inte på belopp som är lägre än det belopp varom stadgas i förordning.

I utslag på besvär över påförande av accis kan besvärinstansen ålägga staten att utge ersättning för rättegångskostnader i enlighet

med sakens natur och de grunder om vilka stadgas i 21 kap. rättegångsbalken.

40 §

Accis fastställs produktgruppsvis per enhet som ligger till grund för accisen så att de delar som överstiger en full enhet lämnas obeaktade.

Accis för varje produktgrupp samt accisförhöjning, felavgift och skattetillägg, var för sig, fastställs i fulla mark utan beaktande av överskjutande pennibelopp.

Om det minsta belopp som enligt denna lag skall uppbäras eller återbäras stadgas genom förordning.

8 kap.

Omhändertagande av accispliktiga produkter

41 §

Tullmyndigheten har rätt att omhänderta accispliktiga produkter som inte på behörigt sätt har anmälts till beskattning.

På produkterna kan då i tillämpliga delar tillämpas vad som stadgas i tullagen om tullauktion.

9 kap.

Förhandsbesked

42 §

Tullstyrelsen kan på ansökan meddela förhandsbesked om den accis som skall betalas för en produkt. Förhandsbesked kan meddelas också beträffande produkter vilkas beskattningen i övrigt verkställs enligt stadgandena om tull.

Ansökan om förhandsbesked och besvär över förhandsbesked skall behandlas i bråds-kande ordning.

43 §

Förhandsbesked som vunnit laga kraft skall med bindande verkan tillämpas vid sökandens accisbeskattning i Finland under ett år från ingången av den kalendermånad som följer närmast efter den dag då beskedet meddelades, om inte det stadgande som tillämpats vid meddelandet av förhandsbeskedet ändrats under den tid förhandsbeskedet varit i kraft eller om inte tullstyrelsen, på grund av att tolkningen av stadgandet ändrats genom rätts-

skipande myndighets utslag eller av andra särskilda skäl, återkallat förhandsbeskedet.

Ett återkallat förhandsbesked skall, om sökanden skriftligen det yrkar, dock tillämpas under två kalendermånader efter den kalendermånad då återkallandet delgavs sökanden.

10 kap.

Ändringssökande

44 §

Konstaterar distriktstullkammaren på grund av yrkande på rättelse, med anledning av besvär eller annars att accis har fastställts till ett för stort belopp eller återburits till ett för litet belopp, skall distriktstullkammaren rätta sitt beslut, om ärendet inte är avgjort genom ett beslut med anledning av besvär (*accisrättelse till den accisskyldiges fördel*). Rättelsen kan göras inom tre år från ingången av kalenderåret efter det år under vilket accisen eller accisåterbäringen fastställdes eller även senare på yrkande som framställts inom nämnda tid.

45 §

Ändring i ärenden rörande distriktstullkam-marens beslut om påförande av accis eller återbäring av accis söks genom besvär hos länsrätten i Nylands län. I andra ärenden söks ändring i distriktstullkam-marens beslut genom besvär hos tullstyrelsen. Besvärsmått på statens vägnar har tullombudet vid distriktstullkam-maren. Besvärsskriften skall tillställas tullans-talten inom besvärstiden.

Besvärstiden i ett ärende som gäller faststäl-lande av accis eller accisåterbäring är tre år räknat från ingången av kalenderåret efter det år under vilket de fastställdes, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet. Då besvär anföras över ett beslut som gäller något annat ärende vid en distriktstullkammare är besvärstiden 30 dagar från delfäendet av beslutet. Besvärstiden för tullombudet är 30 dagar från beslutet.

Angående besvär gäller i övrigt vad som stadgas i lagen om ändringssökande i förvalt-ningsärenden (154/50).

Vad om grundbesvär stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsöknings-väg (367/61) tillämpas inte på ärenden som avses i denna lag.

46 §

Rättar distriktstullkammaren på det sätt som avses i 44 § sitt beslut i enlighet med framställ-da yrkanden, förfaller besvärerna.

Till den del distriktstullkammaren anser att i besväret framställda yrkanden inte ger anledning till rättelse av dess beslut, skall distrikts-tullkammaren avge sitt utlåtande med anledning av besvärerna och utan dröjsmål tillställa länsrätten i Nylands län handlingarna i ärendet.

47 §

Trots att besvär anförts skall accis betalas inom stadgad tid.

48 §

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomsstolen, om högsta förvaltningsdomsstolen beviljar besvärstillstånd.

Besvärstillstånd skall beviljas om

1) det för lagens tillämpning i andra liknande fall eller för en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet avgörs av högsta förvaltningsdomsstolen;

2) det finns särskilda skäl för högsta förvaltningsdomsstolen att avgöra ärendet på grund av att i ärendet skett ett uppenbart fel; eller om

3) det finns vägande ekonomiska eller andra skäl för att bevilja besvärstillstånd.

Besvärstillståndet kan beviljas även så att det gäller endast en del av det överklagade länsrättsutslaget.

Besvär skall anföras inom 60 dagar från delfäendet av länsrättens utslag. Besvärsskriften, i vilken ansökan om besvärstillstånd skall ingå, skall inom besvärstiden tillställas högsta förvaltningsdomstolen eller länsrätten i Nylands län. På statens vägnar utövas besvärsrätten av tullombudet vid tullstyrelsen.

I förhandsbesked som tullstyrelsen meddelat och i annat beslut som tullstyrelsen fattat får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i den ordning som stadgas om ändringssökande i förvaltningsärenden. På statens vägnar utövas besvärsrätten då av tullombudet vid tullstyrelsen.

49 §

Har accis genom länsrättens beslut avlyfts eller sänkts, skall distriktstullkammaren oberoende av ändringssökandet betala den överstora accisen till den accisskyldige.

Då högsta förvaltningsdomsstolen på grund av besvär, som tullombudet anfört, ändrat länsrättens utslag, skall en avskrift av högsta förvaltningsdomstolens beslut tillställas behörig distriktstullkammare, som utan dröjsmål skall debitera den accisskyldige det överstora belopp som erlagts till denne.

11 kap.

Lättnader

50 §

Tullstyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer sänka eller helt avlyfta accis, skattetillägg, dröjsmålsränta, restavgift eller ränta med anledning av uppskov, vilka har betalats eller skall betalas. Finansministeriet kan dock överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende.

Tullstyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov med betalning av accis. Tullstyrelsen beviljar uppskov på de villkor som finansministeriet bestämmer. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett uppskovs-ärende. Ministeriet bestämmer då villkoren för uppskov i det beslut som det meddelat med anledning av ansökan.

I beslut som meddelats med stöd av denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

Vad som stadgas i denna paragraf gäller i tillämpliga delar också beträffande produkter vilkas beskattningen verkställs i övrigt enligt stadgandena om tull.

12 kap.

Överföring av produkter

51 §

En auktoriserad lagerhållare som är avsändare skall förse accispliktiga produkter som temporärt accisfria överförs mellan skattefria lager eller till en annan medlemsstat med ett ledsagardokument som avses i kommissionens förordningar (EEG) nr 2719/92 och 2225/93 om administrativt dokument som åtföljer accispliktiga produkter som rör sig i temporärt accisfrihetssystem. Vid överföring av produkter som är temporärt accisfria i Finland kan ledsagardokumentet ersättas med en annan motsvarande tillförlitlig utredning.

Då varumottagare i annan medlemsstat är annan än auktoriserad lagerhållare eller regist-

rerad näringsidkare, skall till det ledsagardokument som avses ovan i 1 mom. fogas ett av en behörig myndighet i destinationsmedlemsstaten utfärdat intyg om att accisen har betalats i destinationsmedlemsstaten eller att tillräcklig säkerhet för betalning av acciserna har ställts.

Avsändaren skall förse accispliktiga produkter som exporteras utanför gemenskapen med det ledsagardokument som avses i 1 mom., när produkterna inte överlåtits till konsumtion.

Den som avsänder till konsumtion överlåtna accispliktiga produkter till en annan medlemsstat för överlåtelse till en näringsidkare som utövar självständig ekonomisk verksamhet eller till en offentligrättslig inrättning skall förse produkterna med ett sådant ledsagardokument (*förenklat ledsagardokument*) som avses i kommissionens förordning (EEG) nr 3649/92 om förenklat ledsagardokument som åtföljer accispliktiga produkter som överlåtits till konsumtion i avsändarmedlemsstaten och som rör sig inom gemenskapen.

Den som genom distansförsäljning säljer accispliktiga produkter från Finland till en annan medlemsstat skall innan produkterna avsänds påvisa för distriktstullkammaren på sin hemort att för produkterna har ställts den säkerhet som destinationsmedlemsstaten bestämmer.

Genom förordning kan stadgas om ersättande av det ledsagardokument som avses i denna paragraf med något annat dokument eller om annan förenkling av förfarandet.

52 §

Då accispliktiga produkter som införts från ett område utanför gemenskapen överförs till auktoriserad lagerhållares skattefria lager som temporärt accisfria, skall överföringen ske under tullkontroll.

53 §

Ledsagardokumentet skall åtfölja produkterna under transport med undantag av det exemplar som avsändaren behåller.

54 §

Auktoriserad lagerhållare eller näringsidkare som tar emot temporärt accisfria produkter som överförs mellan skattefria lager eller från en annan medlemsstat skall till avsändaren återsända ett exemplar av ledsagardokumentet på behörigt sätt ifyllt senast den 15 dagen efter

utgången av den kalendermånad under vilken produkterna tagits emot.

Vad som stadgas ovan i 1 mom. gäller också den som i ett i 10 § 4 mom. avsett syfte tar emot produkter som överlåtits till konsumtion i en annan medlemsstat.

Vid utförsel av produkter utanför gemenskapen skall den tullanstalt som behandlat utförseln av produkterna från gemenskapens område, återsända till avsändaren av produkterna det för denne avsedda, kontrasignerade exemplaret av ledsagardokumentet.

Om den avsändande auktoriserade lagerhållaren inte får returexemplaret av ledsagardokumentet på behörigt sätt kontrasignerat inom i 1 mom. nämnd tid, skall han meddela detta till den i 25 § avsedda distriktstullkammaren senast inom tre månader från tidpunkten när produkterna avsänts.

13 kap.

Återbäring av accis

55 §

Då en sådan produkt, för vilken accis betalats i Finland överläts eller är avsedd att överlätas eller används för de behov som näringsidkare som utövar självständig ekonomisk verksamhet eller en offentligrättslig inrättning i en annan medlemsstat har, har den som sänt produkterna rätt att på ansökan erhålla en återbäring som motsvarar den betalda accisen.

Förutsättning för erhållande av återbäring är, att ansökan om återbäring görs hos distriktstullkammaren på sökandens hemort innan produkterna avsänds. Produkterna som skall avsändas skall förses med ett i 51 § 4 mom. avsett ledsagardokument. Avsändaren skall förete ett av mottagaren på behörigt sätt ifyllt returexemplar av ledsagardokumentet, kompletterat med ett dokument som visar att accisen betalats i den medlemsstat där produkterna överläts till konsumtion.

56 §

När registrerad eller oregistrerad näringsidkare eller den skatterepresentant som avses i 7 § 6 punkten återsänder här emottagna produkter till en auktoriserad lagerhållare i en annan medlemsstat har näringsidkaren eller skatterepresentanten rätt att på ansökan erhålla en återbäring som motsvarar den betalda accisen.

Återbäring skall sökas hos distriktstullkam-

maren på sökandens hemort inom tre månader från utgången av det kalenderår då produkterna återsänts. De produkter som skall återsändas skall föras med ett i 51 § 4 mom. avsett ledsagardokument.

57 §

När sådana produkter för vilka i Finland betalats accis säljs genom distansförsäljning från Finland till en annan medlemsstat, har den som sålt produkterna, rätt att på ansökan erhålla en återbäring som motsvarar den betalda accisen.

Återbäring skall sökas hos distriktstullkammaren på säljarens hemort inom tre månader från utgången av det kalenderår då produkterna avsänts. Sökanden skall påvisa att för produkterna betalats accis i destinationsmedlemsstaten.

58 §

När produkter som i Finland belagts med accis enligt 11 § har belagts med accis också i en annan medlemsstat har den auktoriserade lagerhållaren rätt att på ansökan erhålla en återbäring som motsvarar den betalda accisen.

Återbäring skall sökas hos den distriktstullkammare som belagt produkterna med accis inom tre år från den tidpunkt då produkterna avsändes. Sökanden skall påvisa, att för produkterna betalats accis i en annan medlemsstat.

59 §

Då en produkt för vilken accis betalats har exporterats utanför gemenskapen eller överförts till friområde, tullager eller till i 20 § avsedd försäljning eller överlåtits till ett i 16 § 6 punkten nämnt ändamål, har exportören, den som överför produkten eller överlåtaren rätt att erhålla en återbäring som motsvarar den betalda accisen. Återbäring kan beviljas endast om sökanden företer en tillförlitlig utredning om exporten, överföringen eller överlåtelsen.

Återbäring på basis av export betalas inte för accispliktiga produkter som passagerare medfört.

Återbäring skall sökas hos distriktstullkammaren på export- eller överföringsorten inom tre månader från utgången av det kalenderår under vilket produkten utförts utanför gemenskapen eller överförts eller överlåtits till ett ändamål som nämns i 1 mom.

14 kap.

Bokföringsskyldighet

60 §

Auktoriserad lagerhållare skall för påförande av accis föra sådan bokföring, varav framgår mängderna av produkter som producerats, förädlats, lagrats och tagits emot i lagret samt mängderna av produkter som sänts från lagret och överlåtits till konsumtion samt övriga uppgifter som behövs för fastställande av accisen och för tillsyn över beskattningen.

Annan accisskyldig, såsom den som från Finland genom distansförsäljning säljer accispliktiga produkter till annan medlemsstat skall föra bok över överföring av produkter som avses i denna lag.

Den som skaffat accispliktiga produkter accisfritt för ett ändamål som enligt denna lag eller respektive lag om accis är accisfritt, skall för accisbeskattning föra sådan bokföring, varav framgår mängderna av accisfritt skaffade produkter, användningen av dem och lagermängderna.

61 §

Bokföringsmaterialet, inklusive verifikat, samt ledsagar- och säkerhetsdokumenten med bilagor, skall bevaras under en tid av fyra kalenderår.

15 kap.

Granskning och skyldighet att lämna uppgifter

62 §

Accisskyldig skall på uppmaning för behörig skattemyndighet, eller för av denne utsedd sakkunnig och ojävig person för granskning förete sin bokföring, sin korrespondens och sitt lager samt lämna övriga för beskattningen nödvändiga uppgifter och bistå vid granskningen.

Det som stadgas i 1 mom. gäller i tillämpliga delar även den som accisfritt anskaffat accispliktiga produkter med stöd av denna lag eller respektive lag om accis.

Varje näringsidkare skall på anmodan lämna tullmyndigheten uppgifter om inköp av accispliktiga produkter och om eventuell återförsäljning av dessa.

Tullmyndigheter har rätt att granska utrymmen, där man innehar eller i kommersiellt syfte behandlar accispliktiga produkter. Likaväl har

tullmyndigheter rätt att hejda fordon och företa granskningar under pågående varutransport.

63 §

Om den som har levererat produkter till accisfritt ändamål eller accisfritt skaffat produkter med stöd av denna lag eller respektive lag om accis inte vid en granskning som utförs i efterhand kan påvisa att produkterna levererats eller använts till accisfritt ändamål, skall för dessa produkter betalas accis enligt denna lag.

64 §

Var och en skall, på skriftlig uppmaning av behörig myndighet för beskattning, av annan eller för därav föranlett besvärsärende inom utsatt tid lämna sådana nödvändiga uppgifter angående den andre vilka framgår av handlingar i hans besittning eller vilka annars är kända av honom, om uppgifterna inte angår sådan sak, varom han enligt lag har rätt att vägra avge vittnesmål.

Den myndighet som avses ovan i 1 mom. har rätt att granska eller på det sätt som nämns i 62 § 1 mom. låta granska de affärs- och andra handlingar av vilka i 1 mom. nämnda uppgifter kan fås.

65 §

Tullstyrelsen har rätt att vid vite förplikta den som inte har följt en uppmaning enligt 62 och 64 §§ att fullgöra sin skyldighet.

16 kap.

Tystnadsplikt

66 §

Uppgifter som givits eller handlingar som företetts för påförande av accis skall hållas hemliga. De får inte i protokoll eller beslut relateras utförligare än vad som är nödvändigt.

Utan hinder av vad som stadgas i 1 mom., får dock uppgifterna och handlingarna lämnas till skattemyndigheter och till av dessa kallade sakkunniga samt till andra myndigheter och företrädare för dem för tillsyn över beskattning, uppbörd av skatt, utredning som gäller besvär över beskattning och väckande av åtal. Tullstyrelsen kan också, på villkor som den ställt, bestämma att handlingar i och för

statistiskt eller annat vetenskapligt studium skall ställas till en sådan persons eller myndighets förfogande, som bedriver dylik verksamhet. Likaså kan tullstyrelsens, länsrättens och högsta förvaltningsdomstolens beslut offentliggöras så som de lyder eller i förkortad form, dock utan att nämna vederbörandes namn.

67 §

Var och en är skyldig att hemlighålla och att inte utnyttja vad han i sin tjänst, i sin offentliga befattning, i fall som avses ovan i 66 § eller annars på basis av deklaration eller andra för beskattning lämnade uppgifter eller handlingar har erfärut om annans affärsverksamhet eller om vad som i distriktstullkammaren eller tullstyrelsen om dem har yttrats.

17 kap.

Straffstadganden

68 §

Om straff för lagstridigt undandragande av accis och för försök därtill stadgas i 29 kap. 1—3 §§ strafflagen.

Den som trots uppmaning av myndighet underlåter att på behörigt sätt fullgöra en skyldighet, varom stadgas i 22, 60, 62 §§, 64 § 1 mom. eller i 73 §, skall för accisförseelse dömas till böter.

69 §

Om straff för brott mot tystnadsplikt, som begås av en tjänsteman eller offentligt anställd arbetstagare stadgas i 40 kap. 5 § strafflagen.

70 §

Då förundersökning utförs med anledning av brott mot denna lag eller mot stadganden och bestämmelser som har utfärdats med stöd av denna lag, iakttas utöver förundersökningslagen (449/87) och tvångsmedelslagen (450/87) i tillämpliga delar även vad som stadgas om förundersökning av tullbrott.

18 kap.

Särskilda stadganden

71 §

När produkter som avses i 16 § 4 punkten överförs från friområde eller tullager till konsumtion gäller om den accis som skall betalas

vad i denna lag stadgas om produkter som importerats från ett område utanför gemenskapen.

Det som stadgas i 1 mom. tillämpas också på produkter som förbrukats på friområde eller i tullager samt på där konstaterat lagerunderskott.

72 §

Accispliktiga produkter för vilka accis inte har betalats skall tillverkas, förädlas och lagras i skattefritt lager. Vid tillverkning, förädling, lagring och leverans av accispliktiga produkter skall dessutom stadganden i respektive lag om accis iakttas.

73 §

Accisskyldig skall på anmodan till behörig skattemyndighet lämna prover som tagits av accispliktiga produkter och som behövs för accisbeskattning och tillsyn över denna.

74 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

19 kap.

Ikraftträdande och övergångsstadganden

75 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Stadgandena i 20 § tillämpas till den 30 juni 1999.

Genom denna lag upphävs lagen den 3 juli 1974 om påförande av accis (558/74) jämte ändringar, dock så att den nämnda lagen tillämpas på produkter som beläggs med accis, säkerhetsupplagsavgift och oljeavfallsavgift och som utlämnats från tullkontroll eller förts bort från tillverkningsplatsen innan denna lag träder i kraft. Det som stadgas ovan tillämpas också på produkter som borde ha anmälts till förtullning innan denna lag träder i kraft.

Åtgärder som verkställigheten lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

76 §

Den som tillverkar eller har tillstånd att hålla accispliktiga produkter i skattefritt lager när denna lag träder i kraft skall inom tre månader från ikraftträdandet ansöka om ett tillstånd som gäller i denna lag avsedda auktoriserade lagerhållare och skattefria lager.

2.

Lag om tobaksaccis

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

Allmänna stadganden

1 §

För tobaksprodukter skall till staten betalas tobaksaccis enligt denna lag.

Syftet med tobaksaccisen är att bland annat främja de mål varom stadgas i lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning (693/76).

2 §

Med tobaksprodukter avses i denna lag cigaretter, cigarrer och cigariller, pip- och cigarettebak samt finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter.

Som tobaksprodukt betraktas i denna lag även cigarrettapper.

3 §

Med cigarrer och cigariller avses tobaksrullar, som kan rökas som sådana och

1) som är helt framställda av naturtobak;
2) i vilka det yttersta täckbladet är av naturtobak;

3) i vilka det yttersta täckbladet har samma färg som en vanlig cigarr och i vilka dessutom finns ett omblad; täckbladet och ombladet skall vara av rekonstituerad tobak; av de tobaksbitar som utgör fyllning skall minst 60 viktpro-

cent vara mer än 1,75 millimeter i såväl längdriktningen som på bredden; täckbladet skall vara lindat i spiralform omkring produkten på sådant sätt att det är i minst 30 graders spetsig vinkel mot längdaxeln; eller

4) i vilka det yttersta täckbladet är ett omslag tillverkat av rekonstituerad tobak av samma färg som en vanlig cigarr; produktens styckevikt, med undantag av filter eller holken, skall vara minst 2,3 gram; av de tobaksbitar som utgör fyllning skall minst 60 viktprocent vara mer än 1,75 millimeter i såväl längdriktningen som på bredden; av produktens längd skall minst en tredjedel ha ett omkretsmått på minst 34 millimeter.

Med cigarrer och cigariller jämställs produkter som delvis är framställda av annat än tobak, men som fyller andra i 1 mom. stadgade förutsättningar. I produkterna skall dock finnas ett täckblad av naturtobak eller av rekonstituerad tobak eller täck- och omblad av rekonstituerad tobak.

4 §

Med cigaretter avses tobaksrullar, som

1) röks som sådana och som inte är cigarrer eller cigariller;

2) genom en enkel, icke-industriell behandling placeras i hylsor som tillverkats av cigarettpapper;

3) genom en enkel, icke-industriell behandling lindas i cigarettpapper.

Vid uppbörd av tobaksaccis skall den tobaksrulle som avses i 1 mom. anses som två cigaretter om den utan filter och holken är längre än 9 centimeter men högst 18 centimeter, som tre cigaretter om den utan filter och holken är längre än 18 centimeter men högst 27 centimeter och så vidare.

5 §

Med pip- och cigaretttobak avses

1) tobak som är skuren eller annars styckad i bitar, riven eller pressad till plattor och som kan rökas utan ytterligare industriell bearbetning;

2) tobaksavfall som tillhandahålls i detaljhandel och som kan rökas och som inte är cigarrer, cigariller eller cigaretter.

Med finskuren tobak som skall rullas till cigaretter avses i 1 mom. definierad tobak vars beståndsdelar till mer än 25 viktprocent har en skärningsbredd av mindre än 1 millimeter.

6 §

Med ovan i 4 och 5 §§ avsedda produkter jämställs produkter som helt eller delvis är tillverkade av annat än tobak, men som uppfyller andra i lagrummen stadgade förutsättningar. Om produkter som inte innehåller tobak används endast för medicinskt ändamål, skall de inte anses som tobaksprodukter.

7 §

Med cigarettpapper avses cigarettpapper i detaljhandelsform hänförligt till position 4813 i tulltariffen.

Grunder för påförande av accis

8 §

Tobaksaccis skall betalas enligt den bifogade accistabellen.

Accisen fastställs på basis av produktens detaljhandelspris. För cigaretter bestäms accisen dessutom som en accis per enhet. För cigaretter och finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter skall dock betalas ett accisbelopp som alltid är minst minimiaccisen enligt accistabellen.

9 §

Vid fastställande av tobaksaccis avses med detaljhandelspris det detaljhandelspris som den i 10 § lagen om påförande av accis avsedda accisskyldige har uppgett.

Som detaljhandelspris för tobaksprodukter som förts in i landet för annat ändamål än kommersiell försäljning anses motsvarande produkters detaljhandelspris i Finland. Om motsvarande produkter inte finns här, bestäms accisen för cigaretter och finskuren tobak, avsedd att rullas till cigaretter, enligt den i 8 § avsedda minimiaccisen. Såsom beskattningsvärde för andra tobaksprodukter betraktas produktgruppens genomsnittliga detaljhandelspris, som fastställs av tullstyrelsen.

Accisfrihet

10 §

Förutom vad som stadgas i lagen om påförande av accis är accisfria:

1) tobaksprodukter som används vid tillverkning av produkter som avses i denna lag;

2) tobaksprodukter som överlåtits till myndigheterna som prov.

Pris- och kontrolletiketter

11 §

En accisskyldig som avses i 10 § lagen om påförande av accis skall innan tobaksprodukterna överläts till konsumtion i Finland förse produkterna med prisetiketter som fästes på detaljhandelsförpackningen under ett skyddshölje eller med sådan text som trycks på detaljhandelsförpackningen och varav framgår det detaljhandelspris som avses i 8 §.

Om den i 1 mom. avsedda accisskyldige är auktoriserad lagerhållare eller registrerad näringsidkare skall den accisskyldige själv skaffa och bekosta prisetiketterna. I annat fall levererar tullstyrelsen prisetiketterna till den accisskyldige och debiterar ett självkostnadspris för etiketterna.

12 §

Tullmyndigheten skall förse tobaksprodukter som förs in till Finland för annat ändamål än kommersiell försäljning med kontrolletiketter som fästs på detaljhandelsförpackningarna.

Vad som stadgas i 1 mom. gäller inte tobaksprodukter som förts in i Finland som sådana accisfria hemkomstgåvor som avses i 18—21 §§ lagen om påförande av accis och inte heller accisfria tobaksprodukter som förts in i Finland som sådana mindre värdefulla gåvor som avses 16 § 10 punkten i samma lag.

Särskilda stadganden

13 §

När en proposition om ändring av denna lag har avlåtits till riksdagen har statsrådet rätt att bestämma att accis på varorna skall uppbäras enligt propositionen.

Om den accis som betalats enligt 1 mom. är högre än den accis som senare fastställts, skall den distriktstullkammare som verkställt beskattningen på ansökan återbära till den accisskyldige det belopp som motsvarar skillnaden.

14 §

Om inte något annat stadgas i denna lag, gäller om accisskyldighet, grunderna för påförande av accis och även i övrigt om tobaksaccis som skall betalas för cigarretter, cigarrer, cigariller, pip- och cigarrettobak samt för finskuren tobak avsedd att rullas till cigarretter, vad som stadgas eller bestäms i lagen om påförande av accis eller med stöd av den.

Vad som stadgas i 1 mom. gäller i tillämpliga delar också cigarettpapper. De stadganden i lagen om påförande av accis som gäller överföring av accispliktiga produkter tillämpas på cigarettpapper dock endast till den del stadgandena gäller överföring av produkter till en auktoriserad lagerhållares skattefria lager som importerats från ett område utanför gemenskapen eller överföring av produkter mellan skattefria lager i Finland.

15 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

16 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning. Stadgandet i 5 § 2 mom. träder dock i kraft den 1 januari 1998. Före den 1 januari 1998 tillämpas på finskuren tobak avsedd att rullas till cigarretter vad som i denna lag stadgas om pip- och cigarrettobak.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

17 §

Genom denna lag upphävs lagen den 7 december 1979 om tobaksaccis (875/79) jämte ändringar.

För snus och tuggtobak som avses i den i 1 mom. nämnda lagen skall till den 28 februari 1995 i tobaksaccis betalas grundaccis till 20 procent av produktens detaljhandelspris. Ytterligare skall under nämnda tid för produkterna betalas i tobaksaccis tilläggsaccis till 24 procent av detaljhandelspriset, dock högst 95 mark per kilo. Om skyldighet att betala tobaksaccis för snus och tuggtobak, om grunderna för fastställande av accis och även i övrigt tillämpas vad som i denna lag stadgas om cigarettpapper.

ACCISTABELL

Produkt	Produkt-grupp	Mark/ 1000 st	Procent av detalj- handelspris
Cigarretter	1	75,0	50,0
Cigarrer och cigariller	2	—	20,0
Pip- och cigarrettobak	3	—	48,0
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigarretter	4	—	50,0
Cigarrettpaper	5	—	57,0

För cigarretter skall i tobaksaccis betalas minst 90 procent av tobaksaccisen för cigarretter i den mest efterfrågade prisklassen. För finskuren tobak avsedd att rullas till cigarretter, skall i tobaksaccis betalas minst 90 procent av tobaksaccisen för finskuren tobak avsedd att rullas till cigarretter, i den mest efterfrågade prisklassen.

Den ovan avsedda minimiaccisen uppbärs inte till den del uppbörden av minimiaccisen höjer cigarretternas eller den finskurna, för

rullning av cigarretter avsedda tobakens totalskatten till högre nivå än 90 procent av totalskatten för cigarretter eller finskuren tobak avsedd att rullas till cigarretter, i den mest efterfrågade prisklassen. Med totalskatten avses det sammanlagda beloppet av tobaksaccisen och mervärdesskatten på produkten.

Tullstyrelsen fastställer de mest efterfrågade prisklasserna för cigarretter och finskuren tobak avsedd att rullas till cigarretter.

3.

Lag

om accis på alkohol och alkoholdrycker

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

Allmänna stadganden

1 §

För etylalkohol och alkoholdrycker skall till staten betalas accis på alkohol och alkoholdrycker enligt denna lag.

I accis uppbärs grundaccis och tilläggsaccis.

2 §

Denna lag tillämpas på produkter som nämns i accistabellen.

Denna lag tillämpas inte på sådan hemtillverkning som avses i 4 § alkohollagen (/).

Denna lag tillämpas inte på produkter som är starkt denaturerade enligt stadganden eller bestämmelser som Finland eller någon annan medlemsstat inom gemenskapen utfärdat. Lag- en tillämpas inte heller på produkter som är lindrigt denaturerade enligt stadganden och bestämmelser utfärdade av medlemsstater och som används vid tillverkning av andra än till förtäring avsedda produkter.

3 §

I denna lag avses med

1) *alkoholdryck* drycker som är avsedda att förtäras och som innehåller mer än 1,2 men högst 60 volymprocent etylalkohol, öl anses som alkoholdryck när det innehåller mer än 0,5 volymprocent etylalkohol;

2) *öl* maltdrycker som hör till position 2203 i tulltariffen samt sådana blandningar av öl och alkoholfria drycker som hör till position 2206 i tulltariffen och som innehåller mer än 0,5 volymprocent alkohol;

3) *vin* genom jäsnings tillverkade drycker som hör till position 2204, 2205 eller 2206 i tulltariffen och vilkas alkoholhalt är över 1,2 volymprocent och som inte innehåller tillsatt etylalkohol;

4) *mellanprodukt* drycker som hör till position 2204, 2205 eller 2206 i tulltariffen och vars alkoholhalt är över 1,2 men högst 22 volymprocent och som varken är öl eller vin;

5) *etylalkohol*

a) en produkt som hör till position 2207 eller 2208 i tulltariffen och vars alkoholhalt är över

1,2 volymprocent, även i sådana fall då produkten ingår i en produkt som hör till ett annat kapitel i tulltariffen;

b) en dryck som hör till position 2204, 2205 eller 2206 i tulltariffen och vars alkoholhalt är över 22 volymprocent; samt

c) produkter som innehåller drickbar alkohol, antingen i lösningsform eller i annan form, med undantag av läskedrycker som avses i lagen om sötsaks- och läskedrycksaccis.

Grunder för påförande av accis

4 §

Accis på alkohol och alkoholdrycker skall betalas i enlighet med den bifogade accistabellen. Accisen fastställs på basis av produktens etylalkoholhalt eller på basis av dryckens mängd.

5 §

Den som för eget bruk för med sig till Finland en större mängd alkoholdrycker än den mängd som är accisfri enligt 18—21 §§ lagen om påförande av accis är skyldig att betala accis på alkoholdrycker för den överstigande mängden i enlighet med vad som stadgas i denna lag. Genom förordning kan beloppet av accis för varje slag av dryck stadgas.

Vad som stadgas i 1 mom. tillämpas även på den som här tar emot en sådan försändelse från ett område utanför gemenskapen som innehåller alkoholdrycker och som levererats hit i annat än kommersiellt syfte, om försändelsen innehåller alkoholdrycker mer än den mängd som är accisfri med stöd av 16 § 10 punkten i lagen om påförande av accis.

6 §

För beskattningen skall den accisskyldige uppge alkoholhalten för accispåskyldiga produkter i volymprocent med 0,1 procentenhets noggrannhet utan att beakta den överskjutande delen. Om den faktiska alkoholhalten i ett beskattningsbart parti som uppgetts innehålla högst 5,5 volymprocent alkohol konstateras

överstiga den för beskattningen uppgivna mängden med minst 0,5 procentenheter, uppbärs accisen på alkoholdrycker enligt den faktiska och inte enligt den deklarerade alkoholhalten i partiet i fråga. För övriga drycker är motsvarande gräns 1 procentenhet.

Alkoholhalten bestäms vid +20°C.

Tilläggsaccis

7 §

Tilläggsaccis skall betalas 4 mark per liter för alkoholdrycker i detaljhandelsförpackningar. Som detaljhandel anses i detta lagrum även servering.

Om den accisskyldige lämnar en utredning om att detaljhandelsförpackningen hör till ett sådant pantbaserat system för återvinning av förpackningar som miljöministeriet godkänt, skall

1) tilläggsaccis inte betalas om detaljhandelsförpackningen kan fyllas på nytt;

2) tilläggsaccis betalas 1 mark per liter om detaljhandelsförpackningen kan återvinnas som råmaterial.

Såsom i lagen om påförande av accis avsedd tillverkning anses också förpackande av alkoholdrycker i detaljhandelsförpackningar.

Accisfrihet

8 §

Accisfria är, utöver vad som stadgas i lagen om påförande av accis:

1) produkter som används vid tillverkning av i denna lag avsedda produkter eller vid tillverkning av läskedrycker som avses i lagen om sötaks- och läskedrycksaccis;

2) produkter som levereras för specialförsäljning enligt alkohollagen; samt

3) produkter som levereras till kvalitetskontroll enligt alkohollagen.

Särskilda stadganden

9 §

Om den skattskyldige lämnar en utredning,

enligt vilken öl har framställts i ett företag som i rättsligt och ekonomiskt hänseende är oberoende av andra företag inom samma bransch och vars årsproduktion är högst 1 000 000 liter, skall den grundaccis som skall betalas i accis på alkoholdrycker sänkas med 20 procent.

10 §

Om inte något annat stadgas i denna lag, gäller om accisskyldighet och grunderna för påförande av accis och även i övrigt vad som stadgas eller bestäms i lagen om påförande av accis eller med stöd av den.

11 §

När en proposition om ändring av denna lag har avlåtits till riksdagen har statsrådet rätt att bestämma att på produkter skall uppbäras accis enligt propositionen.

Om den accis som betalats enligt 1 mom. är högre än den accis som senare fastställts, skall den distriktstullkammare som verkställt beskattningen på ansökan återbära till den accisskyldige det belopp som motsvarar skillnaden.

12 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

13 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Genom denna lag upphävs lagen den 28 juni 1994 om skatt på alkoholdrycker (532/94).

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

14 §

Om sådana alkoholdrycker för vilka innan denna lag träder i kraft har betalats skatt på alkoholdrycker eller läskedrycksaccis överförs med stöd av lagen om påförande av accis eller enligt de beslut som meddelats med stöd av den till en auktoriserad lagerhållares skattefria lager, kan den skattskyldige vid sin beskattning göra ett avdrag som motsvarar denna skatt eller accis.

ACCISTABELL

Etylalkoholhalt i volymprocent	Produktgrupp	Accisbelopp
<i>Öl</i>		
över 0,5 men högst 2,8	11.	0,10 mk/centiliter etylalkohol
över 2,8	12.	1,70 mk/centiliter etylalkohol
<i>Viner</i>		
över 1,2 men högst 2,8	21.	0,27 mk/liter av färdig alkoholdryck
över 2,8 men högst 5,5	22.	8,0 mk/liter av färdig alkoholdryck
över 5,5 men högst 8,0	23.	13,0 mk/liter av färdig alkoholdryck
över 8,0	24.	17,0 mk/liter av färdig alkoholdryck
<i>Mellanprodukter</i>		
över 1,2 men högst 15	31.	30,0 mk/liter av färdig alkoholdryck
över 15 men högst 22	32.	50,0 mk/liter av färdig alkoholdryck
<i>Etylalkohol</i>		
ur position 2208 i tulltariffen:		
— över 1,2 men högst 2,8	41.	0,10 mark/centiliter etylalkohol
— över 2,8 men högst 10	42.	2,65 mark/centiliter etylalkohol
andra: över 1,2	43.	3,0 mark/centiliter etylalkohol

4.

Lag

om accis på flytande bränslen

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

Allmänna stadganden

1 §

För flytande bränslen skall till staten betalas grundaccis och tilläggsaccis i enlighet med denna lag.

För finansiering av utgifter som åsamkas staten av säkerhetsupplagring och av annat trygghande av försörjningsberedskapen skall till staten för flytande bränslen dessutom betalas försörjningsberedskapsavgift till den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om trygghande av försörjningsberedskapen (1390/92) i enlighet med denna lag.

För den hjälpprodukt som tillsatts till flytande bränsle skall betalas accis och försörjningsberedskapsavgift enligt samma grunder som för det bränsle till vilket hjälpprodukten har tillsatts.

2 §

I denna lag avses med

1) *flytande bränsle* produkter som nämns i den bifogade accistabellen;

2) *mineraloljor*, på överföring av vilka tillämpas stadgandena i lagen om påförande av accis,

a) bensol, toluol och xylol som hör till positionerna 2707 10, 2707 20 och 2707 30 i tulltariffen;

b) andra blandningar av aromatiska kolväten som hör till position 2707 50 i tulltariffen och som vid destillering enligt metoden ASTM D 86 ger minst 65 volymprocent destillat (inklusive förluster) vid 250 °C;

c) motorbensin som hör till positionerna 2710 00 26, 2710 00 27, 2710 00 29, 2710 00 32, 2710 00 34 och 2710 00 36, andra lättoljor enligt position 2710 00 39, kerosin enligt positionerna 2710 00 51 och 2710 00 55, dieselolja enligt position 2710 00 69 och tung brännolja enligt positionerna 2710 00 74—2710 00 78;

d) produkter enligt positionerna 2711 12 11—2711 19 00 i tulltariffen;

e) metan enligt position 2711 29 00 i tulltariffen;

f) toluen enligt position 2902 30 i tulltariffen; samt

g) xylener och blandade xylenisomerer enligt positionerna 2902 41 — 2902 44 i tulltariffen;

3) *motorbensin* bensin som hör till positionen 2710 i tulltariffen och som lämpar sig för att användas i förbränningsmotorer och vars oktantal är 75 RON eller mera, bestämt enligt ASTM D 2699 -metoden; som motorbensin anses även alla sådana mineraloljor och andra produkter som överläts för att användas som bränsle i ottomotorer, med undantag av de bränslen som nämns i 2 mom.;

4) *blyfri motorbensin* sådan ovan i 3 punkten nämnd motorbensin som hör till position 2710 i tulltariffen och som innehåller högst 0,013 gram bly per liter vid en temperatur av 15 celsiusgrader;

5) *blandning av motorbensin* blandning som innehåller minst hälften blyfri motorbensin;

6) *reformulerad motorbensin* produkt vars nedan nämnda egenskaper motsvarar angivna gränsvärden:

Egenskap	Gränsvärde
Syrehalt	$2 \leq O_2 \leq 2,7 \%$
Bensenhalt	Högst 3 volym-%
Ångtryck:	
— produkt, som överläts till konsumtion	
1.6.-31.8., nämnda dagar medräknade	Högst 70 kPa
— produkt, som överläts till konsumtion	
1.9.-31.5., nämnda dagar medräknade	Högst 90 kPa

7) *dieselolja* till position 2710 i tulltariffen hänförlig dieselolja; som dieselolja anses även alla sådana mineraloljor och andra produkter som överläts för att användas i dieselmotorer, med undantag av produkter som nämns i 2 mom.;

8) *svavelfri dieselolja* dieselolja som hör till position 2710 i tulltariffen och vars svavelhalt är högst 0,005 viktprocent, aromathalt högst 20 volymprocent och cetanindex eller cetantal minst 47;

9) *lätt brännolja* dieselolja som avses ovan i punkt 7 och som gjorts identifierbar i enlighet med denna lag; som lätt brännolja anses även alla sådana flytande mineraloljor som överläts för att användas för uppvärmning och som gjorts identifierbara i enlighet med denna lag;

10) *tung brännolja* oljor och oljeprodukter enligt position 2710 i tulltariffen som är avsedda för uppvärmning och som vid destillering enligt metoden ASTM D 86 ger mindre än 65 volymprocent destillat (inklusive förluster) när temperaturen höjs till 250 °C eller för vilka genom denna metod volymprocent inte kan bestämmas vid 250 °C; som tung brännolja anses, med undantag av lätt brännolja och de bränslen som nämns i 2 mom., även andra sådana mineraloljor och kolväten som överläts för att användas för uppvärmning;

11) *uppvärmning* användning av mineraloljor och kolväten för förbränningsändamål.

Denna lag tillämpas inte på naturgas, stenkolk, brunkolk, torv, lignit och på annat kolväte i råämneform, på jordoljekoks, jordoljebitumen och inte heller på bottenprodukt vid oljeraffineringen. Som i 1 mom. avsedda accispliktiga bränslen anses av mineraloljor inte metan, flytgas, flygbensin och flygpetroleum och inte heller motorpetroleum som gjorts identifierbar i enlighet med denna lag och som är avsedd att användas i båttrafik.

3 §

Förutom vad som stadgas i 10 § lagen om påförande av accis skall accis och försörjningsberedskapsavgift för flytande bränslen betalas av

1) den till vilken bränsle har överlåtits från statens säkerhetsupplag;

2) företag som idkar handel med flytande bränslen, för de hjälpprodukter som företaget har tillsatt till det flytande bränslet.

Grunder för påförande av accis och avgift

4 §

Accis och försörjningsberedskapsavgift skall betalas enligt den till lagen bifogade accistabellen.

5 §

Accis och försörjningsberedskapsavgift bestäms för produkter vid en temperatur av 15 celsiusgrader.

6 §

Accisen och försörjningsberedskapsavgiften bestäms:

1) för auktoriserad lagerhållare på basis av de mängder som under skatteperioden enligt lagerhållarens bokföring överlåtits till konsumtion som är belagd med accis och försörjningsberedskapsavgift;

2) för bränslen som den accisskyldige under skatteperioden tagit för egen konsumtion på basis av de mängder som tagits i bruk;

3) i det fall som avses i 3 § 2 punkten på basis av de mängder som tillsatts till bränsle som beskattas.

Utän hinder av vad som stadgas i 1 mom. 1 punkten kan de rättelser som gjorts i lagerhållarens bokföring och som gäller de överlåtna mängderna beaktas vid beskattningen under den skatteperiod då de har förts in i lagerhållarens bokföring.

Identifierbarhet av bränslen

7 §

Bränsle som är avsett att användas som lätt brännolja skall göras identifierbart i enlighet med vad som stadgas genom förordning.

Motorpetroleum och fotogen skall också göras identifierbara i enlighet med vad som stadgas genom förordning.

8 §

Bränsle som inte har gjorts identifierbart i enlighet med vad som stadgas eller bestäms i 7 § 1 mom. eller med stöd av det kan dock anses som lätt brännolja under förutsättning att det har överlåtits till accisbelagd konsumtion och använts som lätt brännolja.

Om bränslen inte gjorts identifierbara, kan det uppbäras en särskild felavgift på minst 10 procent av det accisbelopp som lämnas ouppburet, dock högst 500 000 mark.

Accis- och avgiftsfrihet

9 §

Förutom vad som stadgas i lagen om påförande av accis, är följande produkter accisfria:

1) bränslen som säljs, överläts eller importeras till statens säkerhetsupplag;

2) bränslen som används som energikälla vid oljeraffineringens processen;

3) bränslen som används såsom råvara eller

hjälpprodukt vid industriell produktion eller direkt vid första användningen då en vara tillverkas; samt

4) på de villkor som tullstyrelsen bestämmer, bränslen som överläts för användning såsom bränsle för fiskefartyg som idkar fångst utanför Finlands territorialvatten.

10 §

Förutom vad som är accisfritt enligt lagen om påförande av accis är från försörjningsberedskapsavgiften befriade

1) bränslen som nämns i 9 § 1, 2 och 4 punkten;

2) bränslen varom påvisas att de används för tillverkning, reparation, renovering, komplettering eller emballering av exportvaror, med undantag av flytande bränslen som används för att maskiner eller anordningar skall hållas i drift eller för underhåll av dessa.

Särskilda stadganden

11 §

Om inte annat stadgas i denna lag, gäller om accisskyldighet för flytande bränslen och om grunder för påförande av accis samt även i övrigt vad som stadgas eller bestäms i lagen om påförande av accis eller med stöd av den.

Vad som stadgas i 1 mom. gäller i tillämpliga delar även försörjningsberedskapsavgiften.

12 §

Företag som idkar handel med flytande bränslen skall göra anmälan till den behöriga distriktstullkammaren om de hjälpprodukter eller identifieringsämnen som tillsätts till bränslet.

13 §

När en proposition om ändring av denna lag har avlåtits till riksdagen, har statsrådet rätt att bestämma att på produkterna skall uppbäras accis och försörjningsberedskapsavgift enligt propositionen.

Om den accis eller avgift som betalats i enlighet med 1 mom. är högre än den accis eller avgift som senare fastställts, skall den distriktstullkammare som verkställt beskattningen på ansökan återbetala till den accisskyldige det belopp som motsvarar skillnaden.

14 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

15 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Genom denna lag upphävs lagen den 17 december 1982 om bränsleaccis (948/82), samt lagen den 29 december 1983 om säkerhetsupplagsavgift (1105/83), jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

ACCISTABELL

Produkt	Produkt-grupp	Grundaccis	Tilläggsaccis	Försörjnings-beredskapsavgift
Blyfri motorbensin				
— grundkvalitet	1	261 p/l	12,3 p/l	4,3 p/l
— reformulerad	2	256 p/l	12,3 p/l	4,3 p/l
Blyhaltig motorbensin				
— grundkvalitet	3	306 p/l	12,3 p/l	4,3 p/l
— reformulerad	4	301 p/l	12,3 p/l	4,3 p/l
Blandning av motorbensin				
— grundkvalitet	5	283,5 p/l	12,3 p/l	4,3 p/l
— reformulerad	6	278,5 p/l	12,3 p/l	4,3 p/l
Diesellojla				
— grundkvalitet	7	165 p/l	13,5 p/l	2,3 p/l
— svavelfri kvalitet	8	150 p/l	13,5 p/l	2,3 p/l
Lätt brännolja	9	4,28 p/l	13,7 p/l	2,3 p/l
Tung brännolja	10	2,55 p/kg	16,0 p/kg	1,9 p/kg

5.

Lag**om accis på vissa energikällor**

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

*Allmänna stadganden***1 §**

För stenkol, bräntorv, naturgas, elström och tallolja skall till staten i accis betalas grundaccis och tilläggsaccis i enlighet med denna lag.

2 §

I denna lag avses med

1) *stenkol* stenkol, stenkolsbriketter och liknande fasta bränslen av stenkol, samt brunkol vilka hör till positionerna 2701 och 2702 i tulltariffen;

2) *bräntorv* stycketorv och fräsbräntorv som hör till position 2703 i tulltariffen;

3) *naturgas* naturgas i gasform enligt position 2711 21 00 i tulltariffen;

4) *elström* elektrisk energi som hör till position 2716 i tulltariffen och som nämns i den bifogade accistabellen;

5) *tallolja* råttallolja enligt position 3803 00 10 i tulltariffen.

3 §

Tullverket sköter om påförande av accis för produkter som avses i denna lag samt om tillsynen över beskattningen.

4 §

Accis skall betalas enligt den bifogade accistabellen.

*Stenkol***5 §**

Accis på stenkol bestäms:

1) för auktoriserad lagerhållare på basis av de mängder som enligt lagerhållarens bokföring överlåtits till accisbelagd konsumtion under skatteperioden;

2) för stenkol som den accisskyldige under skatteperioden tagit för sin egen konsumtion på basis av de mängder som tagits i bruk.

6 §

Accisfri är:

1) stenkol som används såsom råämne eller hjälpprodukt vid industriell produktion eller direkt vid första användningen då en vara tillverkas;

2) stenkol som en auktoriserad lagerhållare levererar för att överlätas till konsumtion på annat område inom gemenskapen än Finland.

Om lagerhållaren vid eftergranskning inte kan förete sådan utredning om en accisfri leverans som avses i 1 mom. 2 punkten skall för produkterna betalas accis i enlighet med vad som stadgas i denna lag.

Om accisfrihet för stenkol gäller dessutom vad som stadgas om accisfrihet i 16 § 1 och 3—5 punkten lagen om påförande av accis.

*Bräntorv och tallolja***7 §**

Skyldig att betala accis på bräntorv är den som producerar elström och fjärrvärme samt den som idkar industriell produktionsverksamhet för den bräntorv de använt, om användningen av bräntorv överstiger 25 000 MWh under ett kalenderår.

Skyldig att betala accis på tallolja är den som idkar industriell produktionsverksamhet för tallolja som han använt för uppvärmningsändamål.

8 §

Den i 7 § nämnda användaren skall till tullstyrelsen anmäla verksamheten som registrerad näringsidkare.

9 §

Accis fastställs enligt de stadganden som är i kraft den dag då bräntorv eller tallolja användes för det ändamål som nämns i 7 §.

Accisen påförs för varje skatteperiod för de produkter som under skatteperioden använts för det ändamål som nämns i 7 §. Som skatteperiod anses en kalendermånad.

10 §

Beskattningen verkställs av distriktstullkam-

maren i det tulldistrikt på vars område den i 7 § avsedda användningen äger rum.

11 §

Den accisskyldige skall för påförande av accis föra sådan bokföring, varav framgår användningen av de produkter som avses i 7 § och lagermängden, samt övriga uppgifter som behövs för påförande av accis och för tillsyn över beskattningen.

Naturgas

12 §

Skyldig att betala accis på naturgas är:

1) den som importerar naturgas från ett land utanför gemenskapen;

2) den till vilken naturgas överförs accisfritt med stöd av denna lag, om naturgasen har använts för annat än accisfritt ändamål.

13 §

Accisfri är:

1) naturgas som används som råämne eller hjälpprodukt vid industriell produktion eller direkt vid första användningen då en vara tillverkas;

2) naturgas som används som energikälla vid oljeraffineringsprocessen.

Elström

14 §

Skyldig att betala accis på elström är:

1) den som i Finland producerar elström med kärn- eller vattenkraft;

2) den som i sin förvärvsverksamhet tar emot elström från gemenskapen eller importerar elström från ett område utanför gemenskapen.

Accis på elström skall dock inte betalas för elektrisk energi som produceras i generatorer med en mindre effekt än två megavoltampere.

15 §

Accis på elström som producerats i Finland påförs för varje skatteperiod för den mängd elektrisk nettoenergi som producerats under skatteperioden. Med en skatteperiod avses en kalendermånad.

Närmare bestämmelser om hur elektrisk nettoenergi skall definieras utfärdas av handels- och industriministeriet.

16 §

Accisfri är elström som i Finland produce-

rats med kärn- eller vattenkraft och som elproducenten själv exporterar utanför gemenskapen eller levererar till konsumtion på annat område inom gemenskapen än Finland.

Särskilda stadganden

17 §

Om inte annat stadgas i denna lag, gäller om accisskyldighet för stenkol, brännstovv, elström och tallolja liksom även om tillstånd och säkerheter som gäller accisskyldiga, accisplikt för produkter, beskattning av produkter som importeras från ett område utanför gemenskapen, tidpunkten för påförande av accis och beskattningsbara mängder, produkter som återsänts till skattefria lager, avgivande av accisdeklaration samt om fastställande, betalning och debitering av accis, ändringssökande, accisåterbäring, den accisskyldiges bokföringsskyldighet, granskning och skyldighet att lämna uppgifter samt även i övrigt i tillämpliga delar vad som stadgas eller bestäms i lagen om påförande av accis eller med stöd av den. I fråga om den registrerade näringsidkare som avses i 8 § i denna lag tillämpas således, om inte annat stadgas i denna lag, i tillämpliga delar vad som stadgas i lagen om påförande av accis om registrerad näringsidkare.

De stadganden i lagen om påförande av accis som gäller överföring av accispliktiga produkter tillämpas på i denna lag avsedda produkter till den del stadgandena gäller överföring av sådana produkter till auktoriserad lagerhållares skattefria lager som importerats från ett område utanför gemenskapen eller överföring av produkter mellan skattefria lager i Finland.

18 §

Om inte annat stadgas i denna lag, gäller om betalning av den accis som uppbärs för naturgas och även i övrigt om påförande av accis i tillämpliga delar vad som stadgas eller bestäms om tull.

När en accisskyldige som avses i 12 § 2 punkten är skyldig att betala accis för naturgas, tillämpas på påförande av accis för naturgas vad som stadgas ovan i 17 §.

19 §

När en proposition om ändring av denna lag har avlåtits till riksdagen, har statsrådet rätt att bestämma att på energikällor skall uppbäras accis enligt propositionen.

Om den accis som betalats enligt 1 mom. är högre än den accis som senare fastställts, skall den distriktstullkammare som verkställt beskattningen på ansökan återbära till den accisskyldige det belopp som motsvarar skillnaden.

20 §

Närmare stadganden om verkställigheten av

denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

21 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

ACCISTABELL

Produkt	Produktgrupp	Grundaccis	Tilläggsaccis
Stenkol, stenkolsbriketter och fasta bränslen av stenkol; brunkol	1	—	116,1 mk/ton
Brännторv	2	—	3,5 mk/MWh
Naturgas, i gasform	3	—	11,2 p/nm ³ *
Elektrisk energi			
— producerad med kärnkraft	4	1,5 p/kWh	0,9 p/kWh
— producerad med vattenkraft	5	—	0,4 p/kWh
— importerad	6	1,3 p/kWh	0,9 p/kWh
Tallolja	7	18,55 p/kg	—

* Den accis som skall betalas för naturgas under tiden 1.1.1995 — 31.12.1997 sänks med 50 procent.

6.

Lag

om sötsaks- och läskedrycksaccis

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

Allmänna stadganden

1 §

För sötsaker och läskedrycker skall till staten betalas sötsaks- och läskedrycksaccis enligt denna lag.

I läskedrycksaccis uppbärs grundaccis och tilläggsaccis.

2 §

I denna lag avses med

- 1) *sötsaker* produkter som nämns i den till lagen bifogade sötsaksaccistabellen;
- 2) *lakritsprodukter* sötsak som innehåller lakritsextrakt och vetemjöl samt socker eller andra sötningsmedel, och sötsak som innehåller minst 50 viktprocent lakritsprodukter;
- 3) *gummiarabicumfabrikat* sötsak som innehåller minst 40 viktprocent gummi arabicum;
- 4) *läskedryck* produkter som nämns i den till lagen bifogade läskedrycksaccistabellen.

Grunder för påförande av accis

3 §

Sötsaksaccis och läskedrycksaccisens grundaccis skall betalas enligt de bifogade accistabellerna.

För sådana produkter i flytande form som används vid tillverkning av drycker, också för saft enligt position 2009 som skall utspädas, uppbärs grundaccis på basis av den mängd dryck som utvinns ur produkterna. För drycker som skall utspädas godkänns utspädning som leder till en sockerhalt om högst 10 viktprocent eller till motsvarande söthetsgrad.

För dryckesingrediens i fast form innehållande konstgjort sötningsmedel uppbärs en grundaccis som motsvarar det i ingrediensen ingående konstgjorda sötningsmedlets mängd omvandlad så att den motsvarar söthetsgraden för sackaros.

4 §

I läskedrycksaccis skall betalas tilläggsaccis 4 mark per liter för sådana drycker i detaljhandelsförpackningar som hör till produktgrupp-

erna 4, 5, 9 och 12 i läskedrycksaccistabellen. Som detaljhandel anses i detta lagrum även servering.

Om den accisskyldige lämnar en utredning om att detaljhandelsförpackningen hör till ett sådant pantbaserat system för återvinning av förpackningar som miljöministeriet godkänt, skall

1) tilläggsaccis inte betalas om detaljhandelsförpackningen kan fyllas på nytt;

2) tilläggsaccis betalas 1 mark per liter, om detaljhandelsförpackningen kan återvinnas som råmaterial.

Såsom i lagen om påförande av accis avsedd tillverkning anses också förpackande av läskedrycker i detaljhandelsförpackningar.

Accisfrihet

5 §

Accisfria är:

1) sötsaker som används för tillverkning av i denna lag avsedda sötsaker;

2) läkemedel som avses i läkemedelslagen (395/87);

3) läskedrycker som används för tillverkning av i denna lag avsedda sötsaker eller läskedrycker;

4) sötsaker och läskedrycker som en auktoriserad lagerhållare levererar till konsumtion på annat område inom gemenskapen än Finland.

Om en lagerhållare inte vid eftergranskning kan förete en tillförlitlig utredning om en sådan accisfri leverans som avses ovan i 1 mom. 4 punkten skall för produkterna betalas accis enligt denna lag.

Utöver vad som stadgas ovan i 1 mom. gäller om accisfrihet i tillämpliga delar vad som stadgas i 16 § 1, 3—6 och 10 punkten lagen om påförande av accis.

Särskilda stadganden

6 §

Om inte annat stadgas i denna lag gäller om behörig myndighet, accisskyldighet liksom även

om de tillstånd och säkerheter som gäller accisskyldiga, accispikt för produkter, beskattning av produkter som importeras från ett land utanför gemenskapen, tidpunkten för påförande av accis och beskattningsbara mängder, produkter som återsänts till skattefria lager, avgivande av accisdeklaration samt om fastställande, betalning och debitering av accis, ändringssökande, accisåterbäring, den accisskyldiges bokföringsskyldighet, granskning och skyldighet att lämna uppgifter samt även i övrigt i tillämpliga delar vad som stadgas eller bestäms i lagen om påförande av accis eller med stöd av den.

De stadganden i lagen om påförande av accis som gäller överföring av accispiktiga produkter tillämpas på sötsaker och läskedrycker endast till den del stadgandena gäller överföring av sådana produkter till auktoriserad lagerhållares skattefria lager som importeras från ett land utanför gemenskapen eller överföring av produkter mellan skattefria lager i Finland.

7 §

När en proposition om ändring av denna lag

har avlåtits till riksdagen, har statsrådet rätt att bestämma att accis på produkterna skall uppbäras i enlighet med propositionen.

Om den accis som betalats enligt 1 mom. är högre än den accis som senare fastställts, skall den distriktstullkammare som verkställt beskattningen på ansökan återbära till den accisskyldige det belopp som motsvarar skillnaden.

8 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

9 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Genom denna lag upphävs lagarna den 7 december 1979 om sötsaksaccis (867/79) samt läskedrycksaccis (870/79) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

SÖTSAKSACCISTABELL

Tulltariff-position	Produkt	Produktgrupp	Accisbelopp
ur 1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad), inte innehållande kakao: — lakrits- och gummiarabicumtillverkningar — karameller, dragéer, tofféer, pastiller, tuggummin och andra till denna position hänförliga produkter (dock inte fondant- massor, pastor och liknande halvfabrikat)	1 2	3,50 mk/kg 3,50 mk/kg
ur 1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao: — choklad och sötsaker innehållande kakao	3	3,50 mk/kg
ur 2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans: — karameller, tofféer, pastiller, tuggummin och med dem jämförbara sötsaker; marmelad i figurer, bitar eller stänger — gummiarabicumtillverkningar	4 5	3,50 mk/kg 3,50 mk/kg

LÄSKEDRYCKSACCISTABELL

Tulltariff-position	Produkt	Produktgrupp	Accisbelopp
2009	Fruktsaft (inbegripet druvmust) och köksväxt- saft, ojäst och utan tillsats av alkohol, även med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; (med en alkoholhalt av högst 0,5 volymprocent)	1	0,27 mk/l
ur 2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans: — produkter, icke alkoholhaltiga eller med en alkoholhalt av högst 0,5 volymprocent, lämpliga för användning vid tillverkning av läskedrycker: — — dryckesingredienser i fast form — — andra	2 3	2,00 mk/kg 0,27 mk/l
ur 2201	Vatten, inbegripet naturligt eller konstgjort mineralvatten samt kolsyrat vatten, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne; is och snö: — mineralvatten och kolsyrat vatten	4	0,27 mk/l
ur 2202	Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne, samt andra alkoholfria drycker, med undantag av fruktsaft och köksväxtsaft enligt position 2009: (med en alkoholhalt av högst 0,5 volymprocent) — produkter som inte baserar sig på produkter enligt positionerna 0401—0404: — — innehållande kolsyra — — andra	5 6	0,27 mk/l 0,27 mk/l
ur 2204	Vin av färska druvor, inbegripet vin som gjorts starkare genom tillsats av alkohol; druvmust, annan än druvmust enligt position 2009: (med en alkoholhalt av mer än 0,5 volymprocent) — med en alkoholhalt av högst 1,2 volymprocent	7	0,27 mk/l
ur 2206	Andra jäsna drycker (t.ex. cider, päronvin och mjöd); blandningar av jäsna drycker samt blandningar av jäsna drycker och alkoholfria drycker, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans (med en alkoholhalt av mer än 0,5 volymprocent) — med en alkoholhalt av högst 1,2 volymprocent, med undantag av blandningar av öl och alkoholfria drycker	8	0,27 mk/l
ur 2208	Odenaturerad etylalkohol med en alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent; starka alkoholdrycker, likörer och andra alkoholhaltiga drycker; alkoholhaltiga beredningar av sådana slag som används för framställning av drycker: (med en alkoholhalt av mer än 0,5 volymprocent) — drycker med en alkoholhalt av högst 1,2 volymprocent: — — innehållande kolsyra — — andra	9 10	0,27 mk/l 0,27 mk/l

Tulltariff- position	Produkt	Produktgrupp	Accisbelopp
ur 3823	— beredningar, lämpliga för användning vid tillverkning av läskedrycker, med en alkoholhalt av högst 1,2 volymprocent	11	0,27 mk/l
	Beredda bindemedel för gjutformar eller gjutkärnor; kemiska produkter samt preparat från kemiska eller närstående industrier (inbegripet sådana som består av blandningar av naturprodukter), inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; restprodukter från kemiska eller närstående industrier, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans: — mineralsaltlösningar lämpliga för tillverkning av drycker	12	0,27 mk/l

7.

Lag

om ändring av lagen om oljeavfallsavgift

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 5 december 1986 om oljeavfallsavgift (894/86) 3, 6, 6 a och 6 b §§,
av dessa lagrum 3 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 29 december 1989 (1359/89)
samt 6 a och 6 b §§ sådana de lyder i lag av den 19 maj 1989 (442/89),
ändras 2 § 1 mom., 5 och 9 §§,
av dessa lagrum 2 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 19 maj 1989 och 5 § delvis
ändrad genom sistnämnda lag, som följer:

2 §

Oljeavfallsavgift skall betalas för smörjolja och smörjmedel som hänförs till positionerna 2710 00 81 — 2710 00 98, 3403 19 10 — 3403 19 99 och 3403 99 10 — 3403 99 90 i tulltariffen.

5 §

Avgiftsfria är:

1) produkter som en auktoriserad lagerhållare levererar för att överlåtas till konsumtion på annat område inom gemenskapen än i Finland;

2) produkter för vilka kan visas att de används för tillverkning av exportprodukter, dock med undantag av smörjolja som används för smörjningsändamål vid tillverkning av exportprodukter;

3) produkter som används för tillverkning av sådana produkter för vilka oljeavfallsavgift betalas; samt

4) produkter som tillverkas av sådana råämnen som avses i 2 § och för vilka oljeavfallsavgift har betalats.

Om lagerhållaren vid eftergranskning inte kan visa upp en tillförlitlig utredning om sådana avgiftsfria leveranser som avses i 1 mom. 1 punkten, skall för produkterna betalas oljeavfallsavgift enligt denna lag.

Utöver vad som stadgas i 1 mom. gäller om avgiftsfrihet i tillämpliga delar vad som stadgas om accisfrihet i 16 § 1 och 3—6 punkten lagen om påförande av accis.

9 §

Om inte annat stadgas i denna lag, gäller om behörig myndighet, avgiftsskyldighet liksom även om de tillstånd och säkerheter som gäller avgiftsskyldiga, avgiftsplikt för produkter, uppbörd av avgift för produkter som importeras från ett land utanför gemenskapen, tidpunkten för påförande av avgiften, avgiftspliktiga mängder, produkter som återsänts till skattefritt lager, avgivande av avgiftsdeklaration, fastställande, betalning och debitering av avgiften, ändringssökande, återbäring av avgiften, den avgiftsskyldiges bokföringsskyldighet, granskning och skyldighet att lämna uppgifter, samt även i övrigt i tillämpliga delar vad som stadgas eller bestäms i lagen om påförande av accis eller med stöd av den.

De stadganden i lagen om påförande av accis som gäller överföring av accispliktiga produkter tillämpas på produkter som avses i denna lag till den del stadgandena gäller överföring av sådana produkter till en auktoriserad lagerhållares skattefria lager som importeras från ett område utanför gemenskapen eller överföring av produkter mellan skattefria lager i Finland.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning. Lagen är i kraft till utgången av 1996.

8.

L a g
om upphävande av vissa lagar om accis

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §
Härmed upphävs
1) lagen den 7 december 1979 om sockeraccis
(872/79);
2) lagen den 7 december 1979 om accis på
ätbara fetter (879/79) samt | 3) lagen den 21 december 1990 om fett- och
proteinaccis på foder (1162/90), jämte ändring-
ar.

2 §
Denna lag träder i kraft den 1 december
1994. |
|--|---|

Helsingfors den 14 oktober 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Mauri Pekkarinen

7.

Lag

om ändring av lagen om oljeavfallsavgift

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 5 december 1986 om oljeavfallsavgift (894/86) 3, 6, 6 a och 6 b §§, av dessa lagrum 3 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 29 december 1989 (1359/89) samt 6 a och 6 b §§ sådana de lyder i lag av den 19 maj 1989 (442/89), *ändras* 2 § 1 mom., 5 och 9 §§.

av dessa lagrum 2 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 19 maj 1989 och 5 § delvis ändrad genom sistnämnda lag, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Oljeavfallsavgift skall betalas för smörjoljor och smörjfetter som hänförs till tulltariffens underposition 27.10.D samt för de smörjmedel som hänförs till underpositionerna 34.03.19.00 och 34.03.99.00 i den brukstariff som grundar sig på tulltariffen.

3 §

Skyldig att betala oljeavfallsavgift är var och en som i förvärvssyfte tillverkar eller som till landet inför smörjolja.

Skyldig att betala oljeavfallsavgift är även den till vilken i landet tillverkad smörjolja har överförts avgiftsfritt med stöd av denna lag, om den inte har använts för något avgiftsfritt ändamål.

5 §

Avgiftsfria är:

1) produkter som utförs ur landet eller överförs till ett friområde eller tullager,

2) till landet införda produkter som vid införseln är tullfria med stöd av någon annan författning än tulltariffen (660/87) eller något annat avtal än ett internationellt avtal angående tullar, om inte annorlunda stadgas eller bestäms i den författning eller det avtal som åsyftas,

3) i landet tillverkade produkter, om motsvarande från utlandet införda produkter med stöd av 2 punkten är avgiftsfria,

4) produkter som används vid tillverkning av exportprodukter, med undantag av smörjolja som används i smörjningssyfte vid tillverkningen av exportprodukter,

Föreslagen lydelse

2 §

Oljeavfallsavgift skall betalas för smörjoljor och smörjmedel som hänförs till *positionerna* 2710 00 81 — 2710 00 98, 3403 19 10 — 3403 19 99 och 3403 99 10 — 3403 99 90 i *tulltariffen*.

3 §

(upphävs)

1) *produkter som en auktoriserad lagerhållare levererar för att överlåtas till konsumtion på annat område inom gemenskapen än i Finland,*

2) *produkter för vilka kan visas att de används för tillverkning av exportprodukter, dock med undantag av smörjoljor som används för smörjningsändamål vid tillverkning av exportprodukter,*

3) *produkter som används för tillverkning av sådana produkter för vilka oljeavfallsavgift betalas, samt*

4) *produkter som tillverkas av sådana råämnen som avses i 2 § och för vilka oljeavfallsavgift har betalats.*

Gällande lydelse

5) produkter som används vid tillverkning av sådana produkter för vilka oljeavfallsavgift betalas, samt

6) produkter som framställs av sådana i 2 § nämnda råämnen för vilka oljeavfallsavgift har betalats.

6 §

Överförs i landet tillverkade smörjoljor från ett friområde eller tullager till konsumtion i hemlandet, gäller om oljeavfallsavgift vad som i denna lag stadgas eller med stöd av den bestäms om importerade smörjoljor.

Vad som stadgas i 1 mom. tillämpas även på sådana i landet tillverkade smörjoljor som har förbrukats på ett friområde eller i ett tullager samt på där konstaterat lagerunderskott.

6 a §

En inhemsk tillverkare har rätt att från den oljeavfallsavgift som skall betalas för skatteperioden dra av ett belopp som motsvarar oljeavfallsavgiften för de avgiftsbelagda produkter som under samma skatteperiod har returnerats till tillverkningsplatsen.

6 b §

Om en i landet tillverkad produkt för vilken oljeavfallsavgift betalats har förts ut ur landet eller överförts till ett friområde eller tullager, har den som för ut eller överför produkten rätt att på ansökan få en återbäring som motsvarar den betalda oljeavfallsavgiften.

Återbäring som avses i 1 mom. skall sökas hos distriktstullkammaren på den ort där utförseln eller överföringen har skett, inom tre månader från utgången av det år då produkten har förts ut eller överförts till en plats som nämns i 1 mom.

Har en ansökan som avses i 2 mom. lämnats in efter föreskriven tid, kan avgiftsåterbäring beviljas på villkor att de övriga förutsättningarna för återbäring föreligger. Härvid iakttas dock vad 15 b § lagen om påförande av accis stadgar om påförande av felavgift.

9 §

Om inte annat stadgas i denna lag, gäller om påförande, betalning och debitering av oljeav-

Föreslagen lydelse

Om lagerhållaren vid eftergranskning inte kan visa upp en tillförlitlig utredning om sådana avgiftsfria leveranser som avses i 1 mom. 1 punkten, skall för produkterna betalas oljeavfallsavgift enligt denna lag.

Utöver vad som stadgas i 1 mom. gäller om avgiftsfrihet i tillämpliga delar vad som stadgas om accisfrihet i 16 § 1 och 3—6 punkten lagen om påförande av accis.

6 §

(upphävs)

6 a §

(upphävs)

6 b §

(upphävs)

9 §

Om inte annat stadgas i denna lag, gäller om behörig myndighet, avgiftsskyldighet liksom även

Gällande lydelse

fallsavgift och om sökande av ändring samt även annars i tillämpliga delar stadgandena i lagen om påförande av accis (558/74) eller vad som stadgas med stöd av den.

Föreslagen lydelse

om de tillstånd och säkerheter som gäller avgiftsskyldiga, avgiftsplikt för produkter, uppbörd av avgift för produkter som importeras från ett land utanför gemenskapen, tidpunkten för påförande av avgiften, avgiftspliktiga mängder, produkter som återsänts till skattefritt lager, avgivande av avgiftsdeklaration, fastställande, betalning och debitering av avgiften, ändringssökande, återbäring av avgiften, den avgiftsskyldiges bokföringsskyldighet, granskning och skyldighet att lämna uppgifter, samt även i övrigt i tillämpliga delar vad som stadgas eller bestäms i lagen om påförande av accis eller med stöd av den.

De stadganden i lagen om påförande av accis som gäller överföring av accispliktiga produkter tillämpas på produkter som avses i denna lag till den del stadgandena gäller överföring av sådana produkter till en auktoriserad lagerhållares skattefria lager som importeras från ett område utanför gemenskapen eller överföring av produkter mellan skattefria lager i Finland.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning. Lagen är i kraft till utgången av 1996.